CODEX NIGER

Motto: "Se dedică tuturor celor care se străduiesc pentru folosul TUTUROR"
Constantin D. Chioralia

Această lucrare, care va fi mereu actuală (căci conţinutul ei nu se va învechi şi nici nu va fi perimat vreodată) este pentru toţi aceia care suferă de pe urma abuzurilor şi nelegiurilor actualului sistem, pentru aceia care au îndrăznit sau vor îndrăzni să ia atitudine cândva, dar şi pentru toţi aceia care asistă neputincioşi la propagarea şi acutizarea problemelor prezentate în mod sumar în cartea de mai jos.

Pe de o parte aş fi vrut să să mai fi avut răgazul de a o mai putea şlefui, însă pe de altă parte, mă bucur, totuşi, că ea a văzut lumina tiparului imperfectă.

În felul acesta cititorului îi este conferită puterea şi totodată libertatea deplină de a adăuga, scoate, îmbunătăţi şi lustrui după gustul şi bunul său plac ideile conţinute. Poate rescrie totul în mintea sa, prin conexiunile şi analogiile făcute în timpul lecturării, poate găsi uşi ascunse şi chei pierdute, sau poate merge cu logica ori imaginaţia până la marginile Universului şi înapoi.

Autorul

ISBN 978-1-105-84844-5
90000
9 781105 848445

CODEX NIGER - Skinestiae. Romaniae. Mundi.

CRISTINEL PĂTRĂCHIOIU

CRISTINEL PĂTRĂCHIOIU

CODEX NIGER

Skinestiae. Romaniae. Mundi.

ZIUA ÎNTÂIA: POLITICĂ (Vol. 1)

CARTEA A I-A: POLITICĂ, PROPAGANDĂ ŞI CENZURĂ
CARTEA A II-A: ALEGERILE ŞI FRAUDAREA LOR
CARTEA A III-A: NEREGULILE ALEŞILOR

CRISTINEL PĂTRĂCHIOIU

CODEX NIGER SKINESTIAE. ROMANIAE. MUNDI.

ZIUA ÎNTÂIA: POLITICĂ (VOL. 1)

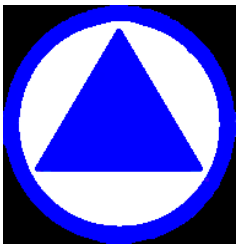

CRISTINEL PĂTRĂCHIOIU

CODEX NIGER

SKINESTIAE. ROMANIAE. MUNDI.

SAU

CARTEA NEAGRĂ A SKINEŞTIULUI, A ROMÂNIEI, A LUMII.

ZIUA ÎNTÂIA: POLITICĂ (VOL. 1)

CARTEA A I-A: POLITICĂ, PROPAGANDĂ ŞI CENZURĂ
CARTEA A II-A: ALEGERILE ŞI FRAUDAREA LOR
CARTEA A III-A: NEREGULILE ALEŞILOR

PIELEŞTI
~ 2012 ~
Lulu.com Publishing

©Copyright 2012 Cristinel Pătrăchioiu.
Toate drepturile rezervate.

„CODEX NIGER Skinestiae .Romaniae. Mundi. - Ziua Întâia: Politică (Vol. 1.)” de Cristinel Pătrăchioiu este licenţiată printr-o Licenţă Creative Commons Atribuire-Necomercial-FărăModificări 3.0 Ne-adaptată.
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/

Eşti liber să:
partajezi cu alţii - dreptul de a copia, distribui şi transmite opera.

În următoarele condiţii:

Atribuire - Trebuie să atribui opera în maniera specificată de autor sau licenţiator (dar sub nici o formă care ar sugera faptul că aceştia te-ar susţine sau ar aproba folosirea de către tine a operei)

Necomercial - Nu poţi folosi această operă în scopuri comerciale.

Fără Opere Derivate - Nu poţi altera, transforma sau construi de la această operă.

ISBN: 978-1-105-84844-5

C.

CUPRINS

A. INTRODUCERE 7

B. ZIUA ÎNTÂIA: POLITICĂ 11

CARTEA A I-A: POLITICĂ, PROPAGANDĂ ŞI CENZURĂ 13

POLITICÃ 13

PROPAGANDÃ 30

CENZURÃ 46

CARTEA A II-A: ALEGERILE ŞI FRAUDAREA LOR 57

ALEGERILE 57

FRAUDAREA ALEGERILOR 72

CARTEA A III-A: NEREGULILE ALEŞILOR 81

NEREGULILE ALEŞILOR 81

C. BIBLIOGRAFIE 95

A. INTRODUCERE

Despre motivaţie:

1. Această lucrare, care va fi mereu actuală (căci conţinutul ei nu se va învechi şi nici nu va fi perimat vreodată) este pentru toţi aceia care suferă de pe urma abuzurilor şi nelegiurilor actualului sistem, pentru aceia care au îndrăznit sau vor îndrăzni să ia atitudine cândva, dar şi pentru toţi aceia care asistă neputincioşi la propagarea şi acutizarea problemelor prezentate în mod sumar în cartea de mai jos.
2. Pe de o parte aş fi vrut să să mai fi avut răgazul de a o mai putea şlefui, însă, pe de altă parte, mă bucur totuşi că ea a văzut lumina tiparului imperfectă.
3. În felul acesta cititorului îi este conferită puterea şi totodată libertatea deplină de a adăuga, scoate, îmbunătăţi şi lustrui după gustul şi bunul său plac ideile conţinute. Poate rescrie totul în mintea sa, prin conexiunile şi analogiile făcute în timpul lecturării, poate găsi uşi ascunse şi chei pierdute, sau poate merge cu logica ori imaginaţia până la marginile Universului şi înapoi.
4. M-am născut într-o societate orientată într-un anumit fel, am copilărit fiind martorul unor schimbări dramatice, am mers la şcoală într-un sistem ce se schimba din mers, am absolvit o facultate într-o vreme în care noua orânduire s-a dovedit a fi, asemenea celei vechi, complet falimentare.
5. Am fost supus tot timpul, la fel ca restul populaţiei, unui flux propagandistic continuu, unei minciuni perpetuate la nesfârşit şi sub nenumărate forme.
6. Nouă, celor tineri, ni s-au insuflat toate negaţiile posibile, ni s-a predat sentimentul inutilităţii, ne-a fost limitată posibilitatea de acţiune şi ne-a fost inoculată grija către superficialitate. Am fost trataţi asemenea unor cobai.
7. Valorile reale, moralitatea, etica, au fost trunchiate şi prezentate apoi ca fiind noile reguli după care trebuie să ne ghidăm. Iar cei care se presupunea că ar fi trebui să ne îndrume paşii, păstorii noştri politici, spirituali, economici, justiţiari, au început rând pe rând să se dedea la noua ideologie, abandonând orice fărâmă de luciditate.
8. Dezumanizarea acestor exemplare a cuprins, ca o febră, societatea, a parazitat-o şi i-a răsturnat toate seturile de valori.
9. În golul creat, s-a ivit anarhia care începe treptat-treptat să se manifeste şi să se erijeze în legea supremă a luptei sălbatice pentru supravieţuire. Instinctul acesta de perpetuare a propriilor pofte animalice va deveni, cu fiecare zi ce trece, tot mai pregnant, până ce, într-o bună zi, ne vom găsi cu toţii în faţa unui măcel al propriilor fiinţe.
10. Am sperat, am aşteptat şi am căutat să găsesc orice licăr de bună intenţie în ochii politicienilor. Între discursurile pline de mesaje stereotipice, lacrimogene sau împopoţonate cu cele mai alese promisiuni şi realitatea faptelor întreprinse s-a lăsat o neagră şi adâncă crevasă. A te încrede în mesajele lor înseamnă a merge pe gheaţă subţire şi a cădea, inevitabil, în hăul dezamăgirii şi al revoltei interioare.
11. Mulţi dintre noi, dintre aceia care au ajuns în punctul acesta, au ales să-şi părăsească ţara şi să pornească în căutarea unui tărîm mai primitor şi al unei atmosfere puţin mai optimiste.
12. Eu am ales să rămân.
13. Am ales ca în locul tăcerii şi al deznădejdii că mă va asculta cineva, să cutez să-mi exprim punctul de vedere. Iar dacă punctul meu de vedere se intersectează cu al altuia, şi al altuaa şi al altuia, cu atât mai bine. Până atunci, este esenţial să nu tac, căci a tăcea înseseamnă a accepta.

14. Nu accept şi nici nu voi accepta actuala stare de fapt a lucrurilor.

15. Am ales să-mi exprim convingerile şi viziunile nu din teribilism şi nici ca vreo formă de căutare a faimei ori a câştigului material. O fac pentru că am datoria morală faţă de mine să o fac.

16. Societatea actuală m-a format şi sunt, prin urmare, rezultatul viziunilor puse în aplicare de oamenii politici care s-au succedat la conducerea ţării, a ministerelor şi a instituţiilor de învăţământ. Dacă este ceva, în prezenta lucrare, care să deranjeze pe vreunul din oamenii de mai sus, aceasta se va datora exclusiv modului în care au ales aceştia să-şi trateze concetăţenii.

17. Am trecut prin filtrul raţiunii tot ceea ce mi s-a dat să îngurgitez obligatoriu şi am ajuns ca în cele din urmă să nu mai pot suporta toată această tortură ce ameninţa să-mi înghită fiinţa.

18. Singura scăpare din calvarul acestei stări de fapt este să îmi păstrez valorile predate de părinţi, de bunici, de aceia pe care destinul mi i-a scos în intersecţiile vieţii şi care au ales să rămână Oameni. Setul de valori primit de la toţi aceştia nu suportă alterarea, ci doar înlocuirea totală.

19. A-mi înlocui aceste valori cu mizeriile propovăduite de actualul sistem înseamnă a-mi anula propria fiinţă.

20. Iar a-mi anula propria fiinţă nu este cu nimic mai presus decât a muri fizic.

Despre carte:

21. Lucrarea de faţă este prima dintr-o listă de cărţi ce urmează să apară. Toate sunt părţi ale unui întreg şi toate tratează, prin prisma diferitelor teme abordate, problemele fundamentale cu care se confruntă în prezent comunităţile umane.

22. Nu voi dezvălui acum aria temelor viitoare, voi face acest lucru cu altă ocazie, însă tot ceea ce pot să spun pentru moment este faptul că intenţionez să fie 22 de cărţi. Aveţi mai jos primele 3 cărţi ale seriei.

23. Fiecare carte, ce reprezintă în ultimă instanţă o tematică anume, este analizată din 3 optici diferite, corespunzătoare unor diferite forme de structurare a societăţii. Avem aşadar un nivel pentru o localitate(Skineşti), un alt nivel pentru o ţară (România) şi încă unul pentru scena internaţională (Lumea sau Mundi).

24. Analiza problemelor merge de la micro la macro, reliefând sinergia aparent disipată a elementelor ce perturbă buna desfăşurarea a lucrurilor, în toate societăţile.

25. Atât comunităţile restrânse, cât şi cele supra-comunitare, statale, supra-statale sau globale, sunt lovite de acelaşi sindrom al decadenţei. Miezul rânced al coruperii este prezent pretutindeni.

26. Acolo unde firea umană s-a prăbuşit sub greutatea propriului materialism, iluziile unei aparente bunăstări s-au transformat într-o povară mult prea apăsătoare, ce a culminat cu dirijarea paşilor pe cărările auto-distrugerii.

27. Suntem martorii unui proces de transformare ce capătă valenţe tot mai sumbre. Pe măsura trecerii timpului, din inerţia faptelor, precum şi din şovăielile proprii, ajungem să căpătăm o atitudine care, din nefericire nu ne poate aduce decât lucruri nedorite.

28. Dar cum omul are totuşi liberul arbitru de a decide în ultimă instanţă, ce este bine şi ce este rău, ne putem ridica din praful în care am fost aruncaţi, sau în care ne-am prăvălit singuri şi putem lua atitudinea pe care ne aşteptăm şi visăm să o avem în astfel de momente.

29. Noi suntem proprii eroi ai salvării noastre, căci nicicând nu va sosi un altul care să se erijeze într-un personaj cu rol mesianic.

30. Doar faptele noastre ne recomandă. Vorbele goale, lipsite de substanţă, sunt menite numai să ne strice reputaţia de OAMENI.

31. Dincolo de ieri sau azi, la orizonturi se profilează un mâine necunoscut.

Despre Skineşti:

32. Skineşti este o aşezare obişnuită, care, ca orice altă localitate, are aspectele ei particulare şi generale.
33. O diferențiază de alte localități tot ceea ce diferențiază orice altă localitate de celelaltele.
34. Iar ceea ce o apropie de alte localităţi este exact ceea ce apropie orice localitate de celelalte.
35. Similarităţile pe care Skineştiul le împărtăşeşte cu orice localitate pot determina apariţia speculaţiilor pe marganea ideii de scoatere din ficțiune şi transpunere în realitate, prin încercarea de identificare cu o localitate anume.
36. Există posibilitatea ca numele să rezoneze foarte tare cu al unei comunități, sau ca întâmplările prezentate să fie deosebit de apropiate de evenimente ce s-au petrecut aievea undeva, ori chiar ca unele nume de persoane sau locuri să fie similare sau apropiate de unele reale.
37. Într-un Univers guvernat de posibilități infinite, sunt enorme şansele ca oricare dintre probabilitățile de mai sus să se poată manifesta.
38. Totodată, nici un calcul matematic nu poate exclude şansa ca toate posibilităţile enumerate mai sus să fie combinate într-una singură, generând astfel o asemănare colosală între Skineşti ca localitate fictivă şi orice altă aşezare reală de pe planetă, referitor la date, evenimente, nume de persoane şi locuri, etc.
39. Orice asemănare sau identificare cu realitatea nu poate fi, aşadar, imputată autorului.
40. Mesajul central, dincolo de un nume sau de o locație specifică, aduce în discuție problemele fundamentale ce caracterizează în prezent comunitățile umane.
41. Iar asta, este ceea ce contează cel mai mult!

B. ZIUA ÎNTÂIA: POLITICĂ

Preambul: *Scriitorul brazilian Fernandes Millor a lansat o dezbatere publică cu tema:*

Care este diferența dintre "politician" și "hoț"?

Un anume răspuns i-a sărit în mod special în ochi:

- Diferența dintre un politician și un hoț este că pe primul îl aleg eu, în timp ce al doilea mă alege el pe mine. Am nimerit-o?

În replică, Millor i-a răspuns:

- Stimate domn, sunteți un geniu. Sunteți singurul care a reușit să găsească o diferență între cei doi".[1]

[1] http://www.sunt-roman.ro/?p=255#more-255 , site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

CARTEA A I-A: POLITICĂ, PROPAGANDĂ ŞI CENZURĂ

Preambul: *Sindromul scroafei lui nea Gică din Pieleşti:*

Nea Gică din Pieleşti, ajutat de câţiva prieteni, şi-a urcat într-o zi scroafa în roabă şi a dus-o în sat, la vier.

Seara, a adus-o înapoi şi, ajutat din nou, a închis-o în cocină.

În dimineaţa următoare, nici nu se luminase, când îl trezeşte guiţatul ca din gură de şarpe al scroafei.

Se duce la cocină, era goală şi, mergând către ţipetele porceşti, descoperă animalul lângă gard: se urcase în roabă.

Simultan, la radio, un parlamentar, aproape lăcrimând, îţi cere un nou mandat[2].

POLITICĂ

1. Introducere

2. Politica a existat din zorii civilizaţiei umane şi va continua probabil să existe necontenit până ce penultimul om îşi va da obştescul sfârşit.
3. Politica reprezintă o însuşire a rasei umane, un apendice vital fără de care civilizaţia s-ar nărui necontrolat, dar care, exact ca o sabie cu două tăişuri, îşi manifestă din plin şi reversul ascuţit.
4. Este reversul ce conţine închistat în el microbul coruperii, al viciului nestăpânit şi al decăderii morale.
5. Un revers ce adânceşte falia creată între categoriile de oameni şi care instaurează desprinderea ireversibilă a acestora.
6. Civilizaţia umană a ajuns astăzi într-un punct critic, în care acest revers al politicii pare a se manifesta din plin, copleşind prin amploare şi intensitate „*tăişul"* pozitiv.
7. Beneficiile unui sistem politic menit să asigure prosperitatea şi buna desfăşurare a existenţei umane, sunt acum înlocuite de aspectele sale negative, ce împing umanitatea spre decadenţă necontrolată, inechitate, lipsă a valorilor şi promovare deşănţată a non-valorilor.
8. Oamenii au ajuns să fie împărţiţi din punct de vedere al orânduirii sociale în două categorii între care s-a instaurat o prăpastie cu tot mai puţine punţi de trecere.
9. Pe de o parte avem cetăţeanul simplu, întruchipat în chipul unui ţăran ce-şi munceşte ogorul, sau în cel al micului întreprinzător care se zbate să-şi păstreze pe linia de plutire propria-i afacere, ori în cel al orăşanului care trudeşte în fabrică, al funcţionarului, al şomerului, al studentului, etc.
10. De cealaltă parte, regăsim o persoană total diferită, în ciuda înfăţişării sale cât se poate de umanoide.

---

[2] Pasaj preluat din articolul *"Sindromul scroafei lui nea Gică din Pieleşti"*, de Cornel Mihai Ungureanu, publicat în cotidianul *"Gazeta de Sud"*, ediţia din 26 octombrie 2007, text ce se regăseşte totodată şi în volumul *"Recreaţii cu Babi"*, semnat de acelaşi Cornel Mihai Ungureanu şi apărut la Editura Brumar din Timişoara.

11. O persoană care teoretic ar trebui să se erijeze într-un exemplu pentru semenii săi, o persoană care ar trebui să tragă nu linii paralele cu problemele cetăţenilor simplii, ci care să traseze perpendiculare nimicitoare prin miezul rânced al acestora, spre folosul cetăţeanului simplu şi al întregii comunităţi.

12. Este vorba aici bineînţeles de cel care se presupune că ar trebui să practice politica, dar pe care îl *„practică"* politica. Ei îşi zic *"politicieni"*.

13. De genul acesta de oameni ne vom ocupa în mare parte pe parcursul acestui capitol.

14. Deocamdată, să ne aplecăm puţin asupra noţiunilor de cetăţean şi de politician.

15. În latină, *„civis"* însemna cetăţean[3]. Pornind de la acest termen de bază, a derivat *„civitas"*, ca ansamblu al cetăţenilor (cives) uniţi prin lege. O lege care le oferea atât responsabilităţi, cât şi drepturi.

16. O *„civitas"* este prin urmare o comunitate politică. Din acest termen a derivat ulterior cuvântul *„cetate"*.

17. În greacă, πολίτης (polites) însemna *„cetăţean"*[4]. Termenul se trage la rândul său din cuvântul πόλις (polis), în traducere *„cetate"*.[5] Tot de la polis (cetate) vine şi πολιτικά (politika) pe care noi îl tălmăcim prin *politică* sau, aşa cum spunea Aristotel, *„treburile cetăţii"*.[6]

18. Atât termenul de *cetăţean* cât şi cel de *politician* gravitează în jurul aceluiaşi numitor comun, *cetatea*, chiar dacă fiecare vine pe o filieră lingvistică diferită.

19. Şi cetăţeanul şi politicianul sunt părţi ale aceluiaşi întreg.

20. În esenţă, nici unul nu este superior celuilalt. În realitate, întotdeauna cetăţeanul simplu va fi exploatat de politician.

21. Lumea contemporană este marcată de ceea ce filosofi precum Thomas Hobbes, John Locke şi Jean-Jacques Rousseau au definit în secolele 17-18 drept *„contract social"*.

22. Pe scurt, afirmă ei, prin consens mutual cetăţeanul pasează o parte din drepturile şi puterile sale politicianului, împuternicindu-l pe acesta să acţioneze în numele său în *„treburile cetăţii"*, adică în tot ceea ce ţine de conducerea comunităţii.

23. În schimb, politicianul se obligă să-l reprezinte pe cetăţean, interesele acestuia din urmă devenind chintesenţa mandatului său.

24. Până aici totul este perfect logic şi pare să ne conducă spre o lume utopică, în care toate problemele noastre îşi regăsesc brusc soluţionarea, simţindu-ne tot mai aproape de acea lume paradisiacă pe care omul primordial a pierdut-o cândva.

25. Dar omul este supus unei imuabile legi a firii, iar prin venele sale sângele are tendinţa de a fierbe cu putere în preajma a tot ceea ce ţine de lumea materială.

26. Supus la presiuni mai mari sau mai mici, un spirit slab va ceda inevitabil acestora şi se va arunca în hăul pierderii integrităţii morale.

27. Este cunoscut din punct de vedere ştiinţific faptul că orice acţiune determină o reacţiune.

28. Decăderea morală este urmată imediat de coruperea materială, de satisfacerea propriilor plăceri, de chemarea carnală.

---

[3] http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/secondary/SMIGRA*/Civitas.html site accesat în data de 08 februarie 2012.

[4] Henry George Liddell şi Robert Scott, *A Greek - English Lexicon*, disponibil la adresa http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus%3Atext%3A1999.04.0057%3Aentry%3Dpoli%2Fths , site accesat în data de 08 februarie 2012.

[5] Ibidem.

[6] http://www.etymonline.com/index.php?term=politics site accesat în data de 08 februarie 2012.

29. Cetăţeanul simplu îşi duce în spate propria cruce, în schimb un politician poartă pe umeri crucile tuturor alegătorilor săi.

30. Însărcinat cu ducerea la împlinire a voinţei cetăţenilor, politicianul trebuie să conştientizeze în primul rând valoarea responsabilităţilor pe care le are faţă de aceştia. Menirea sa este să vegheze neîncetat ca dorinţele cetăţenilor să fie ascultate şi materializate în funcţie de priorităţi.

31. Iată de ce, este extrem de important ca prima calitate a unui politician să fie virtutea.

32. Un politician care nu este virtuos nu poate împlini cu succes voinţa cetăţenilor pe care îi reprezintă. Fără această calitatea a sa de bază el este uşor de pervertit.

33. Iar atunci când politicianul este pervertit, întreg „*contractul social*" îşi pierde valoarea.

34. Fiind uzurpat interesul cetăţenilor şi înlocuit cu interesul personal, misiunea politicianului nu mai corespunde celei gândite iniţial (şi din care îşi trăgea şi legalitatea), ci se transformă într-una depravată, ilegală şi total împotriva firii.

35. Acesta este momentul în care se produce ruptura definitivă între politician şi cetăţenii simpli.

36. Primul nu-i mai reprezintă pe ceilalţi.

37. Totuşi, un politician nu poate conduce de unul singur. Aşa că în preajma sa se vor găsi mereu alţi politicieni care să guverneze alături de el şi care să reprezinte la rândul lor alţi cetăţeni.

38. Ceilalţi politiciefi au datoria de a se asigura că nu există derapaje de la „*contractul social*", aşa că în astfel de situaţii vor lua atitudine şi vor încerca să remedieze starea deplorabilă declanşată de acel politician pervertit.

39. În reacţie la dezastrul provocat, politicianul pervertit ar trebui să fie pedepsit în conformitate cu gravitatea faptelor sale.

40. Iar ducerea la împlinire a acestor sentinţe trebuie înlesnită de către ceilalţi politicieni, ca parte a datoriei pe care o au faţă de cetăţenii ce i-au investit cu drepturile şi puterile lor.

41. Extirparea neghinei din lanul cu grâu trebuie să prevaleze oricărei raţiuni.

42. Un ansamblu de politicieni plini de virtute asigură buna desfăşurare a „*contractului social*".

43. Iar un cartof stricat, dacă nu este scos la timp din sac, poate altera toţi cartofii din sac.

44. Cunoscut fiind faptul că puterea corupe, s-a ajuns la concluzia că puterea absolută concentrată în mâinile unui singur politician sau a unui grup de politicieni este un lucru deosebit de riscant.

45. Astfel, a fost necesară delimitarea prerogativelor puterii şi împărţirea acestora în câteva părţi.

46. Este ceea ce numim „*principiul separării puterilor*".

47. Pe scurt, unii dau legi, alţii le implemenrează (guvernează), iar o a treia categorie veghează asupra aplicării lor.

48. Pe lângă politicieni şi cetăţenii simpli descoperim astfel o nouă categorie: judecătorii.

49. Înainte de orice, trebuie să lămurim un lucru esenţial: toate aceste categorii de oameni sunt cetăţeni.

50. Aşa cum am observat mai sus, politicienii sunt cetăţeni investiţi de către alţi cetăţeni să le reprezinte drepturile, libertăţile şi puterea de decizie.

51. Cetăţenii simplii sunt cetăţeni care nu au fost investiţi cu atribuţii speciale de către ceilalţi cetăţeni.

52. Iar judecătorii sunt cetăţeni care au fost investiţi să asigure buna soluţionare a litigiilor ce pot să apară în sânul acelei comunităţi.

53. Judecătorii, în urma „*principiului separării puterilor*", nu deţin în mod expres capacitatea de a veghea asupra bunei desfăşurări a „*contractului social*", însă pot ajuta foarte mult la respectarea acestuia.

54. Judecătorii nu au nici rolul şi nici mijloacele de a supraveghea menţinerea unui standard moral ridicat al politicienilor. Ei nu pot cuantifica şi nici evalua astfel gradul de virtuozitate al unui politician.

55. Însă ei sunt cei care au puterea şi capacitatea de a interveni, prin instrumente proprii, astfel încât alunecările materiale ale politicienilor pervertiţi să fie sancţionate corespunzător.

56. Judecătorii au fost investiţi de către cetăţeni cu puterea de a împărţi dreptatea şi au datoria de a respecta acest contract într -un mod corect.

57. Ca şi în cazul politicienilor, şi judecătorii trebuie să dea dovadă de virtute.

58. Echidistanţa şi corectitudinea nu sunt opţionale, ci obligatorii în cazul judecătorilor.

59. Se spune că „*justiţia este oarbă"*, nu în sensul că nu ar trebui să vadă ce se întâmplă, ci în sensul că nu ar trebui să ţină cont de cine este implicat în actul de justiţie.

60. Avem aşadar un instrument prin care abaterile materiale ale politicienilor pot fi pedepsite.

61. Iar asupra abaterilor morale, politicianul sau politicienii pervertiţi trebuiesc puşi în lumina cetăţenilor de către ceilalţi politicieni care au rămas plini de virtute.

62. Dar este totuşi posibil ca şi ceilalţi politicieni să decadă moral şi să ajungă să fie pervertiţi?

63. Este cu putinţă ca o adunătură de oameni, în loc să pună pe primul plan interesul cetăţenilor, să ajungă să-şi urmărească propriile interese şi scopuri meschine?

64. Ce rol mai joacă atunci „*contractul social*"? Mai putem de fapt discuta despre un „*contract social"* în astfel de condiţii?

65. Şi, cel mai important aspect, ce putem face în astfel de condiţii şi ce este cel mai probabil să se întâmple?

66. În zilele noastre, a face politică este un cuvânt mult prea mare pentru cei care îşi spun că fac asta.

67. Noţiunea de politică este pierdută undeva în timp şi spaţiu, fără vreo posibilitate de reperare, cel puţin nu pentru perioada imediat următoare.

68. Vor mai trece probabil ani buni până ce, din colbul prezentului viitor se va ivi un spirit care să pună accent pe aspectul real al politicii.

69. În prezent Partidele au strâns în jurul lor, aşa cum era firesc, membri şi simpatizanţi. Membrii, în majoritatea lor, nu au venit însă neapărat datorită ideologiei cât mai degrabă din oportunism.

70. Simpatizanţii sunt în schimb prizonieri ai unei propagande şi manipulări în masă. Atras în urmărirea jocului politic, simpatizantului îi sunt prezentate judecăţi gata fabricate pe care acesta le îngurgitează fără a le trece prin filtrul propriei raţiuni.

71. Ieri, cetăţenii aveau lipsuri puţine însă aveau mari aşteptări de la această nouă orânduire numită *„democraţie"* şi de la cei ce urmau să îşi ia în serios rolurile de politicieni.

72. Astăzi, situaţia este inversă: cetăţenii au lipsuri mari şi aşteptări puţine de la politicienii lor.

73. Cursul evenimentelor s-a succedat cu repeziciune iar ceea ce a rămas în urmă este doar ideologia goală. Alături de ea, stă la mare cinste înşelătoria şi lupta pentru putere.

74. Spiritul de reprezentare a vocii cetăţenilor de către politician a fost ucis din nou. Politicianul nu numai că nu-l mai reprezintă pe cetăţean, dar îl şi asupreşte pe deasupra.

75. Sub masca perfidiei îi cerşeşte încrederea la fiecare 4 ani, pentru ca imediat după acordarea acesteia să-şi întoarcă chipul schimonosit de grimase actoriceşti spre Partidul care l-a propulsat şi care îi cere acum raportul de activitate. Raportul şi nu numai...

76. Ai fraudat "x" voturi, bravo! I-ai minţit pe cetăţeni că o să faci şi o să dregi, bravo! L-ai învins pe adversar la limită, chiar dacă ai cumpărat votul a sute de alegători, bravo!

77. Ce mai contează mijloacele atâta vreme cât ți-ai atins scopul: ai câştigat şi prin asta noi, ca Partid, am câştigat!

78. După alegeri urmează însă împărţirea tortului, fiecare încercând să-şi tragă o felie cât mai mare din acesta. Partidul are nevoie de fonduri. Plus atenţii. „*Politicianului-Şef"* care a câştigat are nevoie să-şi cumpere următoarea campanie. Plus îmbogăţirea personală, că doar nu munceşte pentru Partid sau cetăţeni. Iar cetăţenii se vor mulţumi cu scuzele că fostul ales a făcut şi a dres, a furat, a minţit, a lăsat bugetul îndatorat, şi-a bătut joc şi uite unde suntem acum, dar nu-i nimic că doar aţi votat un super-ales care o să facă curăţenie şi o să aducă echilibrul înapoi. Cetăţenii înghit găluşca şi aplaudă discursul de inaugurare al super-alesului lor.

79. Politicienii care au pierdut îşi ling rănile apoi aleargă să proslăvească Partidul câştigător. Doar au ceva în comun: să exploateze cât mai mult din filonul de aur al bugetului.

80. Proporţia contează, însă orice în natură se poate negocia. Iar firimiturile din mână se pot dovedi infinit mai valoroase decât oasele de pe garduri.

81. Ce face apoi cetăţeanul simplu? Îşi dă seama că a fost încă o dată tras pe sfoară, că deşi în mandatul trecut s-a jurat că nu o să-şi mai investească drepturile sale în mâinile fostului „*Politicianului-Şef"*, a cam dat-o iarăşi în bară cu noul „*Politicianului-Şef"*.

82. Cetăţeanul simplu realizează că este înşelat, însă din inerţie şi necunoaştere crede că nu are încotro decât să meargă înainte.

83. Începe să se obişnuiască cu acest calvar şi peste 2-3 asftel de mandate va ajunge să creadă că lucrurile au fost dintotdeauna aşa şi că puterea „*Politicianului-Şef"* a fost dată de altcineva, în vremuri imemoriale, nu de către el şi alţii ca el, la ultimele alegeri..

84. Pentru cetăţeanul simplu, „*Politicianului-Şef"* este un soi de semizeu, cu drepturi sporite însă fără obligaţii.

85. Dar între ei, politicienii joacă fără măşti. Ce rost ar mai avea un carnaval veneţian din moment ce oricum ei ştiu ce roluri joacă fiecare?

86. Se aliază, contrar ideologiei partidelor, iar asta nu spre beneficiul cetăţenilor, ci spre folosul lor propriu.

87. Adulmecă posibilele surse de venit şi se aruncă cu avânt asupra acestora, împărţindu-şi prada.

88. Dacă promovează construirea unei clădiri publice, poţi fi absolut convins că există pe undeva un fond pe care pot şi trebuie să-l jecmănească.

89. Dacă se apucă să introducă o reţea de canalizare, nu este impetuos necesar pentru că cetăţenii au nevoie de ea, ci pentru că apucându-te de ea în mandatul acesta poţi promite finalizarea ei în următorul.

90. Dacă apare o sărbătoare locală, apoi una a mâncărurilor şi alta a băuturilor , fii sigur că nu se va investi în nimic altceva decât în noi prilejuri de promovare a „*Politicianului-Şef"* ales, în propagandă şi în „*băi de mulțime"*.

91. Iar dacă nu eşti convins de valabilitatea afirmaţiilor, du-te şi întreabă-l pe „*Politicianului-Şef"* care este bugetul real al comunităţii, ce discută între ei politicienii pe care i-am investit cu puterile noastre în şedinţele lor, care sunt cheltuielile, care sunt clauzele contractului atribuit controversatei firme a lui "y", unde este transparenţa deciziilor, etc.

92. S-ar putea să ai norocul să te asculte totuşi. Poate ai chiar o şansă uriaşă şi ţi se va şi răspunde. Nu îţi forţa însă norocul şi nu crede că vei şi obţine vreun răspuns corect, bine documentat şi îndreptat spre informarea justă a cetăţeanului. Nu. Mai degrabă pune mâna şi joacă pe un bilet la loto. Ai cel puţin şanse duble de câştig!

93. Obrăznicia politicianului nu este întrecută decât de nesimțirea sa!

94. Imun la suferinţele cetăţeanului, în demagogia sa, politicianul pretinde că este de fapt un supus al celui dintâi. Se promovează ca interesat oricând până şi de ultimul cetăţean, însă în realitate este interesat, o dată la fiecare 4 ani, doar de majoritate.

95. În definitiv, să ai majoritate din voturi înseamnă să ai un nou mandat.

96. Din când în când, politicienii nu reuşesc să se mai înţeleagă asupra cotei ce le revine din tortul bucuriei.

97. Aşa că încep să se certe şi să ofere un spectacol dezgustător de comportamente animalice. Îşi spală rufele în public, pentru ca apoi, clătiţi cu balsamul unui *„x la sută"* dintr-un nou tun la bugetul comunităţii, să se sărute frăţeşte pe obraz, amintind senin că ceea ce au spus şi au făcut nu a fost din patimi egoiste, ci din dorinţa de a face cât mai multe pentru cetăţean.

98. Apoi circul ambulant se pune din nou în mişcare atunci când *„sărutul frăţesc"* de împăciuire este înlocuit de *„sărutul lui Iuda"*. Un politician îşi încheie rapid socotelile cu partidul şi decide că e cazul să emigreze tiptil către un altul. O face fie ameninţat de ceva dezvăluiri legate de trecutul său nu tocmai imaculat , fie sub strălucirea orbitoare a *„30 de arginţi"* nevinovaţi, ori sub oportunismul momentului, o canoe într-un ocean cuprins de uragane fiind în orice caz un loc mult mai sigur decât un *„Titanic"* lovit de aisberg şi cu apa deja pe punte.

99. Şi iarăşi cetăţeanul simplu, deşi începe acum să dea a lehamite din mână, înghite totuşi găluşca...

100. Dar se întâmplă cumva, printr-o conjunctură numai de *„Providenţă"* şi de judecători cunoscută, ca un politician să fie prins în timp ce comite o infracţiune.

101. Colegii săi se vor uita îngrijoraţi la el. Apoi vor sări să-l sprijine, oficial în numele unităţii de grup, în realitate temându-se fiecare ca nu cumva el să fie următorul.

102. Adversarii vor jubila mai întâi şi vor profita de ocazie pentru a atrage atenţia cetăţenilor asupra degradării morale, a corupţiei şi a mizeriei ce sălăşluieşte în sânul celuilalt Partid.

103. În cele din urmă, dacă persoana este foarte importantă sau deţine secrete compromiţătoare şi referitoare la Partidul lor, vor cădea la pace şi vor muşamaliza cazul, invocând una din sutele de chei juridice pe care au avut grijă să le planteze anterior alţii asemeni lor în legislaţia comunităţii.

104. În năvod cad mereu peştii mici, care apoi sunt serviţi cu cele mai împopoţonate garnituri cetăţenilor, spre a stăvili apetitul nesaţios de justiţie al acestora.

105. În cele din urmă, până la încheierea mandatului, cetăţenilor le sunt oferite câteva porţii mici dar dese de circ ambulant, zvonuri atent selecţionate, ştiri cu şi despre realizările super-„*Politicienilor-Şefi*", etc.

106. Încheierea mandatului aduce un bilanţ demn de *„Cartea Recordurilor"*, pe care următorul super-„*Politicianului-Şef*" trebuie să muncească din greu să-l doboare: afaceri cu *„băieţii deştepţi"*, licitaţii trucate, contracte directe atribuite fără licitaţie, bani extorcaţi, cultul personalităţii, demagogie, dictatură, realizări mărunte dar costisitoare, realizări mari dar doar pe hârtie sau pe desfăşurarea a 2-3 mandate, etc.

107. Apoi, tot ciclul se va relua cu aceeaşi nonşalanţă: alegeri, împărţirea tortului, circ, pâine, deschiderea unei spălătorii politice publice, ameninţarea justiţiei, iaraşi circ, cultul personalităţii, afaceri necurate, propagandă şi din nou alegeri.

108. În urma taifunului politic rămân constant aceleaşi 3 lucruri: cetăţenii cu problemele lor nerezolvate, politicienii cu ale lor aproape rezolvate şi o ameninţătoare şi inexplicabilă *„gaură neagră"* în bugetul comunităţii, care, pe măsura succesiunii mandatelor, creşte vertiginos, ameninţând să se transforme în adevăratul indicator al rolului şi al puterii de reprezentare a politicienilor faţă de cetăţeni.

109. Capitolul Skineşti

110. În Metropola Skineşti, politica se desfăşoară, asemeni în mai toate aşezările, după tipare atipice.

111. Nu este greu de intuit modul în care decurg lucrurile şi nici nu pare să apară prea curând vreun semn care să ne indice că lucrurile trebuie să ia o turnură nouă.

112. Arhetipul unei politici autentice şi adevărate a fost înlocuit încă dinainte de a se manifesta.

113. În locul ei, acum tronează o molimă a degradării continue, aceeaşi molimă ce tinde să se acutizeze în manifestare pe măsură ce timpul trece peste ea.

114. Treptat, modelul politicii centrale a fost copiat, adaptat şi aplicat fără menajamente şi fără vreun licăr de luciditate.

115. În trecut, un singur partid guverna şi dicta totul, prin intermediul unei adunături de oameni. În prezent, o multitudine de partide ascund o mână de oameni care conduc şi guvernează localitatea.

116. Partidele se succed, aşijderea şi oamenii, mereu apar răsturnări de partide şi oameni, mereu se reînnoieşte fluxul acestora, asemeni unui ritual misterios de perpetuare a speciei.

117. Ultimii douăzeci de ani au marcat o transformare a aşezării din punct de vedere al aspectului, dar şi o stagnare, dacă nu chiar un regres, din punct de vedere al potenţialului politic.

118. Preţul plătit pentru factura împovărătoare a incompetenţei şi nepăsării primilor trei *„Politicieni-Şefi”* a fost întrecut rapid de birul subtil, dar apăsător, cerut de ultimii doi.

119. *„Victoria”* (sau *„Regele Bălţilor”*, cum i se mai spune) a venit la putere după un mandat anterior de *„Vice-Politician-Şef”*. Anterior lui, doamna *„Politician-Şef”* fusese la rândul ei *„Vice-Politician-Şef”* în mandatul predecesorului, iar predecesorul fusese *„Vice-Politician-Şef”* mai înainte. Putem spune că o întreagă tradiţie succesională fusese instaurată.

120. Ulterior, *„Regele Bălţilor”* va pierde alegerile, bineînţeles, în faţa unui *„Vice-Politician-Şef”* de-al său, pe nume *„Acid”* (sau *„LSD”*).

121. De formaţie funcţionar, respectiv muncitor, cei doi ultimi *„Politicieni-Şefi”*, *„Victoria”* şi *„Acid”* vor demonstra că pregătirea nu are nimic de-a face cu munca de prim om al localităţii. Atât de mult nimic, încât va fi suficient să-şi expună câteva teze politice la halbă, ori puţine prezentări de proiecte ambiţioase la grătar, pentru ca auditorul să fie impresionat până la lacrima votului.

122. Prieteni de nădejde ai promisiunilor deşarte, abili oratori muţi dar şi iscusiţi vânători de comori, politicienii metropolei se vor strânge ca muştele în jurul celor doi cruciaţi ai nedreptăţii.

123. Luptele interne pentru supremaţie, vânzările, trădările şi intriga vor crea un grandios spectacol ce se va juca pe scena localităţii.

124. Publicul plătitor de dări va fi atât de captivat de acţiunea sterilă a piesei încât va aplauda haotic la fiecare salt mortal, executat undeva pe la nivelul solului.

125. Ameninţările şi învoielile în ceea ce priveşte roata de caşcaval vor alterna atât de repede încât instituţiile legii nu vor apuca nici să clipească la feliile ce vor zbura în toate direcţiile, mai puţin în proiectele promise.

126. Cum partidele nu sunt nimic altceva decât rampe de lansare, ideologiile acestora vor fi aruncate după prima folosire şi înlocuite cu altele, mult mai în vogă, care să ofere, implicit, şanse mai mari de ascensiune.

127. Propulsarea cât mai sus în vârful listei de candidaţi va constitui prioritatea maximă.

128. În asemenea condiţii, traseismul politic se transformă în sport. Un sport practicat de mii de adepţi din rândurile mai tinerilor sau mai vechilor politicieni.

129. Coloana vertebrală devine în mod alarmant un impediment ce-ţi poate sta în calea promovării. Trebuiesc luate toate măsurile ce se impun pentru a împiedica un asemenea dezastru.

130. Promovarea unei nepăsări faţă de nevoile celui de aproape, uciderea conştiinţei şi terapia de grup (spiritul de haită) se vor dovedi tratamente excelente.

131. Capitolul România

132. Anterior anului 1989 şi a loviturii de stat din luna decembrie, în România exista doar un singur partid: Partidul Comunist Român (PCR).

133. Toţi politicienii trebuiau să facă parte din acest partid.

134. Imediat după lovitura de stat, a fost abolit partidul unic şi s-a hotărât trecerea la sistemul *democratic* de guvernare.

135. Era pluripartidismului reîncepea în România.

136. Iniţial, între 23 decembrie 1989 şi februarie 1990 ţara a fost condusă de Consiliul Frontului Salvării Naţionale (CFSN), organ de conducere nepolitic.

137. Anul 1990 a adus cu sine înfiinţarea partidelor politice.

138. A revenit Partidul Naţional Liberal, au apărut alte câteva zeci de partide anonime, dar un eveniment special a avut loc în momentul în care CFSN, deşi îşi exprimase anterior ferma poziţie că nu va deveni partid politic, a hotărât acum să intre pe scena politică.

139. O serie de membri ai CFSN au hotărât să părăsească acum organizaţia, dezgustaţi de decizia lui Ion Iliescu de a înregistrara un partid. Printre aceştia: Doina Cornea, Ana Blandiana, Mircea Dinescu, etc.[7]

140. Organizaţia politică a CFSN devine acum Frontul Salvării Naţionale (FSN).

141. Partidele politice nou înfiinţate determină, prin ample proteste de stradă, acceptul de a fi primite la guvernare.

142. Ia astfel fiinţă la 9 februarie 1990 Consiliul Provizoriu de Uniune Naţională (CPUR)[8], hotărându-se ca adoptarea legilor şi a decretelor să nu se mai facă de către CFSN, ci de către CPUR.

143. CPUR era împărţit totodată astfel: 50% din locuri erau ocupate de FSN, iar celelalte 50% de către reprezentanţii partidelor politice nou înfiinţate. Egalitatea, din punctul de vedere al FSN-ului se traducea prin *"jumătate EU, jumătate VOI*".

144. Democraţia însemna în viziunea auto-proclamaţilor noi conducători o echitate fără logică, dar sprijinită de argumentul forţei.

145. CPUR a guvernat până la alegerile din 20 mai 1990, având în principal rolul de a fixa condiţiile desfăşurării scrutinului. Cu alte cuvinte, ei fixau regulile după care va fi guvernat jocul.

146. Dezbaterile publice au fost umbrite de respingerea cererii manifestanţilor din Piaţa Universităţii de a se interzice participarea la alegeri a foştilor activişti ai Partidului Comunist Român (PCR).[9] Cererea se baza pe punctul 8 din „*Proclamaţia de la Timişoara*".

147. Punctul 8 al *Proclamaţiei de la Timişoara* cerea ca nici un fost membru al nomenclaturii PCR sau al Securităţii să nu aibă dreptul de a ocupa funcţii publice pe o perioadă de 10 ani sau de 3 legislaturi consecutive. Estee ceea ce se numeşte *lustraţie*.

148. Documentul a fost recunoscut şi sprijinit de sute de asociaţii civice, având chiar susţinerea a 4 milioane de cetăţeni care au semnat pentru[10]. Cu toate acestea, a fost respins în mod total nejustificat de CPUR.

---

[7] http://ro.wikipedia.org/wiki/Consiliul_Frontului_Salvării_Naţionale#Demisii_din_CFSN site accesat în data de 20 mai 2012.

[8] http://ro.wikipedia.org/wiki/Consiliul_Provizoriu_de_Uniune_Naţională site accesat în data de 20 mai 2012.

[9] Ibidem.

[10] http://ro.wikipedia.org/wiki/Proclamaţia_de_la_Timişoara site accesat ăn data de 20 mai 2012.

149. Un organism ce refuză decizia semnată a aproape jumătate din populaţia cu drept de vot a ţării, care ignoră suportul a altor milioane de persoane este un organism care nu numai că nu lucrează în favoarea poporului său, ci îşi permite chiar luxul de a lucra, la vedere, împotriva acestuia.

150. Iată însă ce conţinea, pe scurt, faimosul punct 8 al *Proclamaţiei de la Timişoara:*

151. *„8. Ca o consecinţă a punctului anterior, propunem ca legea electorală să interzică pentru primele trei legislaturi consecutive dreptul la candidatura, pe orice listă, al fostilor activişti comunişti şi al foştilor ofiţeri de Securitate. Prezenţa lor în viaţa politică a ţării este principala sursă a tensiunilor şi suspiciunilor care framântă astăzi societatea românească. Până la stabilizarea situaţiei şi reconcilierea naţională, absenţa lor din viaţa publică este absolut necesară. Cerem, de asemenea, ca în legea electorală să se treacă un paragraf special care să interzică foştilor activişti comunişti candidatura la funcţia de preşedinte al ţării. Preşedintele României trebuie să fie unul dintre simbolurile despărţirii noastre de comunism. A fi fost membru de partid nu este o vină. Ştim cu toţii in ce măsură era condiţionată viaţa individului, de la realizarea profesională până la primirea unei locuinţe, de carnetul roşu şi ce consecinţe grave atrăgea predarea lui. Activiştii au fost însă acei oameni care şi-au abandonat profesiile pentru a sluji partidul comunist şi a beneficia de privilegiile materiale deosebite oferite de acesta. Un om care a facut o asemenea alegere nu prezintă garanţiile morale pe care trebuie sa le ofere un Preşedinte (...)”*[11].

152. La alegerile din mai 1990, FSN câştigă majoritatea voturilor. Ar fi fost şi culmea să fie altfel, din moment ce s-a asigurat că deţine cel puţin 50% din membrii juriului (CPUR), prin intermediul cărora a decis după bunul plac ce este bine şi ce nu este bine să fie la alegeri.

153. Ce este bine pentru ei, bineînţeles, nu vă gândiţi la interesul naţional aici. Căci, respingând punctul 8 al *Proclamaţiei de la Timişoara* (cel pe care majoritatea populaţiei, deci interesul naţional, îl susţinea), a deschis cutia Pandorei, aruncând asupra poporului român toate relele posibile.

154. Au ieşit atunci păsări precum şantajul politic, dezinteresul faţă de problemele poporului, conducători cu trecut *glorios* în epoca comunistă, politruci, trădători de ţară, iubitori de argint, linguşitori, parveniţi, membri ai unor organizaţii para-statale autoproclamaţi *discreţi*, angajaţi ai serviciilor secrete, scăpătaţi morali, puşcăriaşi aventurieri, poeţi care scrijeleau pe pereţii patriei întrucât paginile revistelor nu le mai ajungeau, foşti nomenclaturişti şi fii de nomenclaturişti, infractori de drept comun, plus multe şi multe astfel de jivine. Cele mai mari şi mai fioroase s-au dovedit, până în prezent, a fi însă doar trei. Primul, autointitulat *"un modest director de editură tehnică"*, al doilea un judecător reorientat în geolog, iar ultimul, un banal marinar cu dovedite calităţi de samsar şi piroman.

155. În cutie a rămas o singură pasăre, strivită şi aceea sub greutatea namilelor eliberate, o pasăre pe care Pandora a numit-o *Speranţa* şi pe care ceilalţi trei magnifici de mai sus i-au zis rând pe rând: "*Tranziţia", "Luminiţa de la capătul tunelului", ori "Uniunea Europeană"*. Capacul a căzut cu putere peste ea, lăsând-o captivă pe mai departe, în numele poporului român, dar nu la dorinţa acestuia.

156. Dacă punctul 8 al *Proclamaţiei de la Timişoara* ar fi fost adoptat atunci, istoria României de după '89 ar fi arătat cu totul şi cu totul altfel.

157. Nu putem spune cu certitudine că ar fi fost mai bine, dar judecând după faptul că în prezent *Speranţa* trage puternic să moară (nu din plictiseală, ci din solidaritate cu poporul român), putem emite cel puţin o ipoteză atât de apropiată de adevăr, încât ajunge să se împletească cu realitatea actuală: *nu, nu am meritat să ni se fure ocazia de a ne fi mai bine!*

158. Revenind la perioada de după lovitura de stat din anul 1989, alături de FSN va veni la guvernare, printre altele, şi Partidul Naţional Liberal (PNL)[12].

159. Până la alegerile din 1992 la guvernare au fost prin urmare atât FSN cât şi PNL.

160. Importanţa acestui aspect o vom vedea ulterior.

---

[11] Ibidem.

[12] Conform http://ro.m.wikipedia.org/wiki/PNL#section1 site accesat în data de 09 mai 2012 şi http://ro.m.wikipedia.org/wiki/Politica_României#section_4 site accesat în data de 09 mai 2012.

161. Actualele forţe de pe scena politică a României sunt: Partidul Democrat Liberal (PDL), Partidul Social Democrat (PSD) şi PNL.

162. Dacă PNL a fost reînfiinţat având la bază un partid istoric interzis în perioada comunistă, PDL şi PSD au avut o evoluţie diferită.

163. Ambele împărtăşesc aceeaşi obârşie comună: FSN.

164. Traseul PSD: în martie 1992 se rupe din FSN şi devine Frontul Democrat al Salvării Naţionale (FDSN)[13], în iulie 1993 îşi schimbă denumirea în Partidul Democraţiei Sociale din România (PDSR)[14] , iar în iunie 2001 îşi ia actuala titulatură de PSD.

165. Traseul PDL: după desprinderea PSD-ului (la acea vreme FDSN) din FSN partidul rămâne cu numele de FSN până în august 1993 când devine Partidul Democrat (PD), nume pe care şi-l păstrează până în decembrie 2007 când se transformă în actualul PDL.

166. Avem aşadar un FSN→FDSN→PDSR→PSD şi un FSN→PD→PDL.

167. Între decembrie 1989 şi mai 1990 PNL şi actualele PSD şi PDL (ambele încă în FSN la acea dată), au participat la guvernare.

168. Apoi, între 1990 şi 1992, PNL, PSD şi PDL (din nou ambele încă în FSN la acea dată) au ajuns iarăşi la guvernare.

169. Alegerile din 1992, contând pentru un mandat ce se întindea până în 1996, au lăsat PNL pe din afară, formaţiunea neintrând în Parlament.

170. În schimb PSD (pe atunci FDSN/PDSR) a ajuns la guvernare. PDL (FSN) a rămas în opoziţie.

171. În 1996 rolurile se inversează şi PSD (PDSR) trece în opoziţie, PDL (PD) se coalizează cu resuscitatul PNL şi alte formaţiuni şi participă la guvernare.

172. Din nou alegeri în anul 2000, din nou un rezultat oarecum previzibil dacă ne uităm pe statisticile de mai sus: PSD (PDSR) sare în barca guvernării, în vreme ce PDL (PD) şi PNL sunt expulzate în opoziţie. Principiul rotaţiei începe să funcţioneze de minune.

173. Următoarele alegeri din 2004 aduc o mare alianţă între PNL şi PDL (PD): Alianţa Dreptate şi Adevăr (Alianţa DA), un soi de partid federativ în care partidele membre îşi păstrează însă independenţa.

174. Alianţa DA reuşeşte să detroneze PSD şi să-l gonească în opoziţie. PNL şi PDL îşi împart din nou guvernarea până în 2008.

175. Un 2008 în care PDL îşi aduce aminte cu nostalgie de perioada de copilărie când era FSN, aşa că decide să renunţe la parteneriatul cu PNL şi să treacă la guvernare alături de PSD. Se reface aşadar tandemul FSN de după lovitura de stat din decembrie 1989. Însă minunea ţine doar până în 2009, când PSD predă frâiele puterii şi lasă PDL să se joace singur de-a puterea în ograda ţării.

176. PSD, rămas cu buza umflată, este însă rapid preluat de către PNL în hora opoziţiei. De atunci cele două partide au început să se înţeleagă din ce în ce mai bine, ulterior luând chiar decizia de a fonda o nouă alianţă, pe acelaşi principiu federativ, numită de data aceasta Uniunea Social Liberală (USL).

177. Anul 2012 aduce vântul schimbării şi, după ample mişcări de stradă, PDL flutură steagul alb. Pacea nefiind însă o opţiune, PSD şi PNL nu se liniştesc până nu reuşesc să străpungă fortul puterii, determinând trimiterea PDL în opoziţie. O opoziţie ce seamănă tot mai mult cu începutul unui lung exil.

178. Urmează aşadar alegerile din 2012...şi 2016...şi 2020...şi....

179. Dar ce a rămas în urma tuturor acestor guvernări?

---

[13] http://ro.wikipedia.org/wiki/Frontul_Democrat_al_Salvării_Naţionale site accesat în data de 20 mai 2012.

[14] http://ro.wikipedia.org/wiki/Partidul_Social_Democrat_(România) site accesat în data de 20 mai 2012.

180. Dintr-o ţară cu datorie externă 0 (zero) în 1989, în noiembrie 2011 am ajuns la aproape 100 de miliarde de euro[15].

181. Unde s-au scurs banii, nici un politician nu vrea să ştie. Însă ce s-a realizat cu ei cunosc toţi cetăţenii din ţară: nimic. Absolut nimic.

182. Ba mai mult...

183. Industria a fost desfiinţată, agricultura a fost proiectată în timp undeva pe la nivelul Evului Mediu, sistemul sanitar a fost virusat şi transformat într-un zombi ce consumă mai degrabă, decât să redea, sănătatea cetăţenilor .

184. Învăţământul a fost *reformat* de fiecare ministru până ce, azi, dacă ar fi suprapuse radiografiile acestuia din 1989 şi din 2012, ar rezulta o dihotomie atât de categorică încât se poate discuta de două specii total diferite, care nu mai împărtăşesc nimic comun. Iar ceea ce este cel mai important, nu discutăm aici de o evoluţie, ci de o involuţie a acestuia.

185. Sistemul de valori a fost îngenuncheat. Hârtia pe care erau trecute codurile de conduită civică şi bunele maniere a fost mototolită şi aruncată la gunoi. Astăzi este promovat, prin confetiile aruncate spre cetăţenii patriei de către politicieni şi formatorii de opinie, sistemul non-valorilor, al bătăii de joc, al iresponsabilităţii civice, al grosolăniei şi al lipsei de respect faţă de părinţi, fraţi şi aproape. Imoralitatea este predată exact de cei ce ar trebui să constituie exemple vii de comportament şi atitudine. Ce castele trainice de etică mai pot fi astfel construite pe nisipurile nonvalorii şi nulităţii umane?

186. Din 1989 şi până în 2012 toate partidele principale din România au fost la guvernare.

187. Toate s-au comportat identic, toate şi-au urmărit propriile scopuri, toate au pus interesul propriei îmbuibări, înaintea interesului cetăţeanului.

188. Au intrat într-un sistem al rotaţiei, jucând ba pe scena guvernării, ba pe estrada opoziţiei.

189. S-au acuzat veşnic de toate relele din lume, s-au scăldat în mocirla dezmăţului pe bani publici, şi-au minţit alegătorii promiţându-le realizări fictive, s-au lăsat corupţi şi au dansat la aceleaşi mese cu infractorii ordinari ai patriei, iar ceea ce este cel mai trist, atunci când au trebuit să aplice legile şi să pedepsească abaterile dovedite ale unora dintre ei, au preferat să facă front comun şi să susţină imposibilitatea punerii în practică a actului de justiţie.

190. Şi-au vândut ţara, s-au lepădat de poporul în a căror slujbă ei singuri s-au oferit să fie, au sfidat orice regulă a bunului simţ şi şi-au propulsat averile în topuri înzorzonate cu sângele şi lacrimile celor pe care în mod normal ar fi trebuit să-i reprezinte.

191. Au ucis din frivolitate şi din nevoia grosolană de satisfacere a propriilor pofte animalice tot ceea ce mai rămăsese nedistrus de sistemul dictatorial al lui Ceauşescu.

192. Astăzi, graţie politicienilor care au guvernat în ultimii 23 de ani, România a ajuns cenuşă şi moloz.

193. Nimeni nu va fi tras la răspundere pentru că Nimeni este un nume propriu însuşit de aceşti aleşi ai ţării şi transformat în erou naţional.

194. Nimeni este un monstru teribil, desăvârşit în aceaşi manieră în care doctorul Frankenstein şi-a desăvârşit propriul monstru, de data aceasta însă cu *metode şi surse* autentic româneşti.

195. Din cadavrul fostului regim comunist au fost extrase părţi diferite dar esenţiale (cadre şi politruci), cusute apoi pe trupul nou născut şi încă neputincios al libertăţii dobândite prin jertfă (revoluţia autentică a poporului), pentru ca în cele din urmă, Frankenstein-ul României (*editorul tehnic* al loviturii de stat) să se erijeze în Creator şi să insufle viaţă acestei oribile mutaţii.

196. Ceea ce se petrece azi în România este manifestarea monstrului, un monstru supus între timp unor operaţii estetice şi rebotezat, spre a i se pierde urma, cu numele de Nimeni.

[15] Suma exactă pentru cei interesaţi este de 96,886 miliarde de euro conform http://www.business24.ro/fmi/acord-fmi/tanasescu-datoria-romaniei-va-creste-in-2012-si-2013-1507575 site accesat în data de 10 februarie 2012.

197. Dacă ceea ce este scris în paginile de dinainte par cumva cuvinte goale, needificatoare, atunci să redefinim concretul şi să aducem argumente irefutabile în sprijinul a ceea ce milioane de români gândesc şi văd zilnic. Copleşiţi de grija zilei de mâine, de sărăcia în care au ajuns, de insecuritatea slujbei, de lipsa de valoare a studiilor şi pregătirilor, de sclavia modernă în care au fost împinşi, ei văd şi înregistrează în memoria colectivă tot spectacolul absurd dat de clasa politică.

198. Cetăţenii văd şi nu uită! Cândva, vor vedea şi nu vor mai ierta!

199. Firul de nisip ce curge în clepsidra manipulării a început să se subţieze simţitor. Goliciunea rămasă în urma sa reprezintă exact dimensiunea grotească a josniciei actualei clase politice.

200. <u>Exemple vii:</u>

201. Referitor la încercarea de eludare de sub urmărirea actului de justiţie:

202. *"Parlamentarii UDMR au încercat în repetate rânduri să blocheze activitatea Agenţiei Naţionale de Integritate [ANI], fie prin propuneri legislative menite să reducă prerogativele instituţiei, fie prin tăieri bugetare. Vârful de lance al formaţiunii pare să fie în prezent deputatul Andras Levente Mate (...) acuzat de ANI că şi-a angajat soţia la cabinetul parlamentar, pe bani publici."*[16]

203. Comentariile pe marginea acestui subiect sunt de prisos dacă ne raportăm la cuvintele exprimate de Monica Macovei, europarlamentar şi fost ministru al Justiţiei: *Dacă cei care au votat astăzi pentru desfiinţarea Agenţiei de Integritate (căci asta înseamnă să laşi o instituţie fără buget), sunt sau au fost cercetaţi de ANI, [ei] s-au aflat într-un conflict de interese major şi ar trebui să-şi dea demisia. Nu stai în Parlamentul României ca să desfiinţezi instituţia care te cercetează"*[17]

204. Interferenţele pe care lumea afacerilor le are cu partidele politice din România:

205. Într-un telegramă a Ambasadei SUA la Bucureşti, din decembrie 2008, obţinută de WikiLeaks, este relatată mărturia deputatului PSD Georgian Pop. Conform acestei telegrame *"(...) Pop a recunoscut povara specială a PSD pe problema corupţiei, dar a insistat că 'toate partidele' au ceva de ascuns. În plus, unul din punctele pe care cei mai puternici oligarha au căzut de acord (Dinu Patriciu pentru PNL, Sorin Ovidiu Vântu pentru PDL, Dan Voiculescu pentru PSD/PC), era nevoia păstrării procurorilor la distanţă de afacerile lor"*[18].

206. Deci fiecare partid cu oligarhul său, sau, văzut din alt punct de vedere, fiecare oligarh cu partidul lui. Curios este că dacă la nivel declarativ ar fi în stare să se mănânce de vii, la nivel faptic se ajută şi se ocrotesc ca fraţii.

207. Dăm cuvântul mai departe aceleiaşi surse şi aflăm chiar mai multe dedesubturi, de data aceasta despre corupţia politicienilor: *"Pop a adăugat că mulţi lideri cu influenţă din PDL, cum ar fi fostul Ministru de Interne Vasile Blaga, concubina prezidenţială (n.r. în original: "Presidential Paramour", este neclar dacă Pop sau Ambasada SUA face această caracterizare) Elena Udrea, fostul primar al Capitalei Adrian Videanu şi vicepreşedintele PDL Negoiţă - toţi aveau cazuri de corupţie de ascuns"*[19].

208. Avem deci nume grele din politică aici. Unde este Justiţia română? Unde sunt procurorii care ar trebui să se autosesizeze la astfel de afirmaţii? Unde sunt cei care trebuie să-şi facă datoria şi să ancheteze astfel de derapaje? De fapt, este cineva care poate să tragă la răspundere vreuna din persoanele implicate dacă se dovedeşte că deputatul Pop are dreptate? Nimeni? Ah, din nou acelaşi Nimeni, eroul naţional, creaţia modernului Frankenstein român. Vă mulţumim cel puţin că existaţi stimate Nimeni, fără dumneavoastră nu am mai fi avut pe *nimeni* de tras la răspundere.

209. Cât despre sintagma referitoare la Elena Udrea, *"concubina prezidenţială"*, mă abţin de la comentarii. Poporul e mai înţelept decât mine şi sunt sigur că vede mult mai clar ceea ce este de văzut!

---

[16] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=247023&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 7 decembrie 2011.

[17] Ibidem.

[18] http://www.adevărul.ro/actualitate/eveniment/wikileaks_despre_Romania_-_Georgian_Pop_vorbeste_de_Elena_Udrea-concubina_presedintelui-care_ascundea_cazuri_de_coruptie_0_452354880.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[19] Ibidem.

210. Legat de mizeria politică, senatorul Iulian Urban ne rezumă foarte clar această stare de fapt. Spune el: *"Am ajuns la concluzia că politica e făcută pentru cei care sunt în politică de 20 de ani, cei care au dosare penale, fură, știu să mintă și să le spună oamenilor ceea ce vor să audă și le cumpără votul cu sticla de ulei și cu punga de mălai"*[20].

211. Tot senatorul Iulian Urban este şi cel care ne-a lăsat o declaraţie care poate oricând să ţină loc de definiţie a ceea ce trebuie să fie cu adevărat politicianul ales: *"mandatul de parlamentar sau primar este, în opinia mea, un act de punere la dispoziția națiunii a ceea ce știi tu să faci mai bine, este un act de sacrificiu, nu un prilej de furt și îmbogățire (...)"*[21].

212. Sublime cuvinte! Însă alţii, dacă la asta excelează, au înţeles prin *"ceea ce știi tu să faci mai bine"* exact furtul şi îmbogăţirea.

213. Despre nereguli ale sistemului politic sau ale partidelor politice:

214. Începem cu una din cele mai mare idioţenii din politică, nu numai posibile, ci aplicate: existenţa în Parlamentul României a unui partid inexistent în ziua votului. Iar cum politica este un soi de *„Țară a minunilor",* s-ar putea ca în curând să ne trezim cu un record mondial: prima ţară în care un partid ce nu a participat la alegeri să deţină majoritatea în Legislativ.

215. Uniunea Naţională pentru Progresul României (UNPR), căci despre acest partid vorbim aici, este, aşa cum plastic se exprima Cristian Pârvulescu, preşedintele Asociaţiei Pro-Democraţia *"o creație artificială, un copil născut cu forcepsul"*[22].

216. Formaţiunea a racolat 32 de parlamentari, plus 205 primari din ţară. Toţi primarii vin din opoziţie, la fel şi mulţi dintre parlamentari. Cotat în sondaje cu maximum 1%, deci mult sub 5% cât este pragul electoral,[23] UNPR este condus de ministrul Apărării, Gabriel Oprea, cel care a părăsit partidul PSD în septembrie 2009.

217. Deşi legislaţia din România prevede ca primarii care îşi părăsesc partidele îşi pierd mandatul, acest aspect a fost eludat în permanenţă în România.[24]

218. Somnul raţiunii (şi trasesimul politic) naşte monştrii!

219. Apropo de traseism politic. Avem declaraţia unei distinse doamne, oferită în octombrie 2011, cu ocazia demisiei primarului Sectorului 4 din Bucureşti, Cristian Popescu (alias Piedone): *"Îmi pare rău că avem în partid oameni atât de slabi și atât de șantajabili care cedează celor mai mici presiuni din partea puterii. Sunt oameni fără caracter și fără scrupule, mă refer aici atât la Ciuhodaru, cât și la Piedone, care mascheză că interesul lor este cel de a-i ajuta pe români Adevăratul interes însă, și mai ales adevărata față, nu pot fi mascate și în interiorul partidelor. Aici ori ești om de caracter, ori nu ești!"*[25] Asta cu ori eşti om de caracter, ori nu eşti, e superbă. După cuvinte, ai jura că ai de-a face cu cine ştie ce sfânt al politicii româneşti.

220. Dar să vedeţi ce face doamna în pricină, Liliana Mincă adică, fix peste 3 luni de la declaraţie: se hotărăşte brusc să se înscrie în UNPR şi emigreză din Partidul Conservator (PC). O mutare care-i transformă cuvintele exprimate cu tărie anterior în apă de ploaie, însă care îi aduce probabil alte avantaje compensatorii. Nu putem şti care sunt acelea. Însă rămâne în urmă o întrebare, retorică bineînţeles: cum a rămas cu dosarul *Loteria*, din perioada în care doamna era şefa Loteriei Naţionale? E posibil ca răspunsul să se găsească deja pe undeva prin declaraţia dumneaei din

[20] http://www.realitatea.net/iulian-urban-se-gandeste-sa-se-retraga-din-politica-traiesc-sentimentul-inutilitatii_904927.html site accesat în data de 17 ianuarie 2012.

[21] Ibidem.

[22] http://www.adevarul.ro/actualitate/politica/UNPR_a_intrat_pe_usa_din_dos_in_Parlament_0_581942178.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[23] Ibidem.

[24] http://www.adevarul.ro/actualitate/politica/Piedone-racolat_deUNPR_pentru_Primaria_Capitalei_0_584342173.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[25] http://realitatea.mobi/article/897641 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

octombrie. Bine, nu răspunsul exact, ci doar indicii asupra lui. În rest...politica e o loterie, nu? În fond, tot ce trebuie să faci este să ghiceşti partidul câştigător.

221. Mecanismele prin care un partid politic ia naştere nu sunt prea complicate. Cum ia avânt depinde de mulţi factori. Însă a-l propulsa în stratosfera politicii, necesită abilităţi ieşite din comun. Plus oameni valoroşi. Plus reprezentare cât mai bună a voinţei poporului. Plus multe alte aspecte asemănătoare.

222. Sau...opţional se poate urma un exemplu *brevetat* deja de un alt partid! Cu asumarea răspunderii de rigoare, binînţeles.

223. O fostă angajată a firmei Alicia Medical Expert, Cristina Niculescu, a vorbit despre metodele prin care societatea respectivă umfla suma deconturilor din bani publici şi despre cum falsifica totodată semnăturile pacienţilor, pe liste ce ajungeau la PDL: *"Fiecare coordonator din spitale avea o agendă cu pacienţii pe care-i convingea să intre în programul de îngrijire ai Alicia Medical. Şi căutam în agendă şi făceam liste pentru susţinerea partidului, cu numele pacienţilor, codul numeric şi semnătura pacientului (...) De multe ori căutam în arhive în acordul pe care îl semnau ei în spital că acceptă să fie îngrijiţi de Alicia Medical, puneam foaia pe geam şi copiam ca să fie cât de cât identică cu semnătura"*.[26]

224. Întrebată de reporter ce făcea cu aceste liste, Cristina Niculescu continuă: *"Le lua Alina*[27]*. Pentru susţinerea partidului, atâta ştiam noi. Ne spunea că fără partid n-o să facem nimic, că fără partid ne ducem dracu' "*[28] .

225. Acum, probabil vă întrebaţi la ce folosesc semnăturile. Ei bine, listele de susţinători sunt necesare în cazul alegerilor prezidenţiale şi pentru Parlamentul European, dacă eşti pe listele unui partid. Pentru independenţi ele sunt necesare în cazul oricărei candidaturi (preşedinte, parlamentar european, senator, deputat, primar sau consilier). Totodată, listele de semnături mai sunt folosite şi ca instrument de presiune în cazul unui referendum.

226. Şi ce credeţi că a declarat preşedintele filialei PDL Sector 3, Silvian Ionescu referitor la aceste acuzaţii? Ei bine, spunea el, *"Şi copiii se joacă şi-şi fasifică unul altuia semnăturile! Este absolut legal!"*[29]

227. Grozav. Vă invit să mergeţi cu semnătura notabilului preşedinte de filială PDL şi să-i revendicaţi proprietatea şi bunurile. Este absolut legal!

228. Alt judeţ, alt caz! Dacă ne-am lămurit cam cum stă treaba cu obţinerea listelor de susţinător pentru partidele politice, chestii „*de copii mici*", haideţi să trecem acum mai departe la lucruri grandioase, pentru oameni mari. Spre exemplu, cum să obţii finanţare.

229. Titlul unui articol din *Adevărul* de miercuri, 21 septembrie 2011, spune cam totul despre obţinerea unor asemenea mijloace de finanţare: *"Cum strânge PDL taxa de protecţie. Vezi cum funcţiona caracatiţa şantajului, condusă de şefa ITM Timiş, membră de partid"*[30].

230. Pe scurt, Cornelia Corescu, şefa Inspectoratului Teritorial de Muncă (ITM) al judeţului Timiş, *"se folosea de instituţie pentru a şantaja patroni de firme ca să doneze bani la PDL (...). [Ea] renunţa la controale dacă i se făcea dovada plăţii în contul partidului, sub formă de donaţie, cu chitanţă"*[31].

231. Dar Cornelia Corescu este membru de bază al partidului PDL, în 2008 candidând chiar pentru fotoliul de senator din partea PDL. A fost susţinută atunci de nume grele din PDL, precum Theodor Stolojan, Radu Berceanu, Alin Popoviciu.

---

[26] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=247625&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[27] (n.r.) prin Alina se referă la Alina Ion, cea care deţine firma de îngrijiri medicale la domiciliu Alicia Medical Expert. Totodată, Alina Ion este secretar general adjunct al filialei PDL Sector 3.

[28] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=247625&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[29] Ibidem.

[30] http://www.adevarul.ro/actualitate/Timisoara-Cum_strange_PDL_taxa_de_protectie_0_557944787.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[31] Ibidem.

232. Întrebat de reporter dacă regretă că a susţinut un asemenea candidat pentru Senat, Alin Popoviciu a venit cu un răspuns care spune totul despre *frăţia* ce leagă membrii partidului: *"Că am susţinut-o în campanie? Nu am ce să regret. Îmi pare rău dacă a făcut ce nu trebuia, îmi pare rău dacă a făcut o prostie, dar nu regret că am susţinut-o. Îmi pare rău de ce s-a întâmplat la ITM Timiş, dar în rest, repet, nu regret nimic"*[32].

233. Întrebare retorică: o avea omul vreo soluţie miraculoasă de scos petele care lasă conştiinţa curată?

234. Referitor la această situaţie, nu trebuie considerat că doar partidul PDL este cel care se ocupă cu strângeri de fonduri. Este cunoscută de mult timp schema următorului exemplu. Ion M. Ioniţă, redactor-şef la *Historia* şi editorialist la *Adevărul* spunea în articolul intitulat *"Cristian Preda, un ţepuit"* următoarele: *"Partidul care stăpâneşte administraţia colectează taxe de la angajaţi plus o parte din şpăgile aferente. La rândul lor, funcţionarii plătesc pentru a-şi păstra postul care le asigură venituri suplimentare din aceleaşi şpăgi. Iar politrucii numiţi la conducerea instituţiilor statului au ca sarcină de serviciu să colecteze banii şi să-i livreze mai sus. Altfel, nu stau în funcţie."*[33]

235. Articolul continuă apoi cu prezentarea unei întâmplări atipice pentru o societate care se vrea civilizată şi *democrată*, însă destul de normală şi frecventă pentru România zilelor noastre. Cristian Preda candidează la un moment dat la şefia unei comisii în partidul său, PDL. Caută vreo trei săptămâni ghişeul unde să-şi depună candidatura, dar totul este în zadar. Nu-l găseşte. Ulterior, află ceva, dar nu unde este ghişeul, ci care era treaba cu postul: era dedicat unui finanţator al partidului.

236. Şi uite cum lucrurile încep să prindă contur în politica românească. Reţeta este simplă dar de efect: sponsorizezi un partid, te infiltrezi personal sau infiltrezi un interpus în funcţiile cheie, apoi culegi liniştit roadele, având ca singură grijă să dirijezi cât mai multe finanţe acolo unde trebuie. În definitiv, ai de recuperat o investiţie (cea cu finanţarea partidului), plus o dobândă care poate merge până la de „x" ori suma investită (variabilă în funcţie de posibilităţi şi gradul de nesimţire).

237. Ce ziceţi de un alt caz cutremurător? Avem în Parlament un senator acuzat şi judecat pentru *"trafic de influenţă şi fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupţie"*.[34] Arestat în 2010, senatorul PSD Cătălin Voicu *"a fost eliberat din arest, după ce Completul de cinci judecători al Instanţei Supreme a decis că acesta să fie judecat în libertate"*[35]

238. Un senator acuzat, închis, eliberat pentru a fi judecat în libertate, iar cu toate acestea mai este încă senator! Până la pronunţarea sentinţei este nevinovat, nu? Dar dacă sentinţa este *închisoare*, atunci cum rămâne cu iniţiativele sale, cu legile propuse, cu tot ceea ce a semnat şi votat în plen? Nu pot să ma substitui judecătorilor şi să afirm că este sau nu este un infractor, însă pot face un exerciţiu de logică care se curmă brusc în imposibilitatea de a accepta ideea ca un posibil infractor să îmi reprezinte interesele, să hotărască destinul unei legi sau să vină cu nu ştiu ce idei mai mult sau mai puţin în folosul meu.

239. Dar ce discut eu aici de posibili infractori care ne conduc, când avem în faţă partide care sunt fie certate cu legea fie la limita legii şi care ne conduc destinele.

240. UDMR deşi are imaginea unui partid, nu este partid cu acte în regulă. Este o asociaţie care s-a proţăpit în Parlament, profitând de o găselniţă din legislaţia românească (încă neîndreptată de peste 20 de ani), ce îi permite să participe la alegeri. Participă ocolind legea şi pretinde legitimitate pozând în ipostaza unui apărător al drepturilor etniei maghiare.

241. Celălalt caz este mult mai cutremurător. Nu neapărat pentru faptul că legea este încălcată (un aspect deja destul de grav), ci pentru că partidul cu pricina este chiar cel care deţine puterea în România. Este vorba bineînţeles de PDL. Ei bine, un anume articol 27 din Legea nr. 14/2003 prevede cât se

---

[32] Ibidem.

[33] http://www.adevarul.ro/ion_m-_ionita_-_editorial/Cristian_Preda-un_tepuit_7_574212577.html site accesat în data de 12 ianuarie 2012.

[34] http://www.adevarul.ro/actualitate/politica/Voicu-din_arest-in_comisia_pentru_drepturile_omului_0_554345188.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[35] Ibidem.

poate de clar că *„În fiecare an preelectoral partidele politice sunt obligate să își actualizeze listele de membri [...]. Listele vor fi depuse la Tribunalul București până la data de 31 decembrie a acelui an”*. Vă mai amintiți de pacienții de la Alicia Medical și de modul cum se falsificau listele pentru susținerea partidului? Ei bine la asta foloseau.

242. Problema este că nedepunând listele la termen, arată senatorul Valer Marian în articolul *„Ole, ole, PDL-ul nu mai e!”*[36], partidul PDL *„și-a pierdut personalitatea juridică”* și ar trebui să fie în afara legii. Scurt și la obiect. Bineînțeles, membrii formațiunii politice și simpatizanții săi vor invoca „n” argumente în favoarea lor, însă adevărul este unul singur.

243. Știind că suntem conduși de un partid care nu mai există din punct de vedere legal, că toate legile adoptate după ultimatimul articolului 27 sunt lovite de nulitate, mă gândesc cu groază la derapajele pe care încă le face actuala conducere, lovind fără milă în interesele naționale. Și mă întreb consternat: *unde sunt bunul simț și moralitatea?* Ce s-a ales din transparența și lupta împotriva corupției pe care le promova PDL atunci când a câștigat alegerile?

244. Câtă moralitate a mai rămas însă în partidele politice din România aflăm chiar din gura unui politician. Senator, președinte de Senat și fost candidat la funcția de Președinte al țării, Mircea Geoană face o radiografie a partidului pe care l-a condus, PSD, în care afirmă: *„Din păcate, acest partid, care este condus din umbră de Iliescu și Năstase nu are vreo șansă de reformare. Au în fruntea partidului o marionetă care are la o vârstă atât de fragedă apucături tiranice”*[37].

245. Apoi face o radiografie extinsă a întregului spectru politic românesc, spunând: *„Și PNL și PDL sunt conduse* ***la fel****, toate partidele au ajuns la epuizare. Partidul meu nu a scăpat de această memorie bolșevică. Un* ***sistem politic mafiot*** *epuizat moral și etic”*[38].

246. Că are dreptate, nu cred că poate contesta nimeni. Nici chiar cel mai fanatic activist de partid din țară. Că totul nu este o noutate și că Mircea Geoană rostește doar ceea ce un întreg popor gândește, asta iarăși este adevărat.

247. Am fi preferat totuși ca situația să fie alta, iar Mircea Geoană să nu fi așteptat întâi să fie aruncat din barca partidului și apoi să vorbească, ci invers, să dea arama pe față și să spună adevărul apoi să-și prezinte public demisia. Iar asta nu acum, sub presiune, ci mult mai demult, când chiar ar fi avut ce pierde.

248. Ce om politic formidabil am fi avut atunci! Și el și noi am fi avut mult mai multe de câștigat.

249. Există desigur nenumărate spețe care aruncă o pată de lumină asupra scenei politice din România, însă a le enumera pe toate și a zugrăvi în culori cât mai apropiate de realitate această scenă ar fi o sarcină aproape imposibilă. Considerând că scopul principal a fost atins și că introducerea făcută la începutul capitolului a fost întregită prin expunerea câtorva spețe, mă văd nevoit să mă opresc deocamdată aici și să continui și cu alte aspecte legate de politică.

250. <u>Capitolul Mundi</u>

251. Goldman Sachs și-a creat o adevărată rețea de influență în Europa. Potrivit cotidianului Adevărul, premierii Greciei și Italiei, dar și noul director executiv al Băncii Centrale Europene, au strânse legături cu gigantul financiar din SUA.

252. Astfel, actualul premier al Italiei, Mario Monti, a fost consilier internațional al Goldman Sachs din 2005.

253. Lucas Papademos, deși nu a fost angajat direct al Goldman Sachs, a avut *„alt tip de legături”* cu banca americană[39]. El este autorul mascării datoriilor țării, pentru a putea permite aderearea la zona euro, fiind guvernator al Băncii Centrale a Greciei între 1994 și 2002.

[36] http://www.cotidianul.ro/ole-ole-pdl-ul-nu-mai-e-169738/ site accesat în data de 12 februarie 2012.

[37] http://realitatea.mobi/article/889093 site accesat în data de 12 februarie 2012.

[38] ibidem

254. Mario Draghi, italianul numit în fruntea Băncii Centrale Europene (BEC), pare a fi vârful ierarhiei create de Goldman Sachs în Europa. Fost guvernator al Băncii Italiei din 2006 şi până în 2011, Draghi a fost responsabil şi de privatizările din Italia între anii 1993 şi 2001.

255. În Franţa, Goldman Sachs se poate baza pe sprijinul lui Charles de Croisset, în Marea Britanie se află la dispoziţiile băncii americane Lord Griffiths şi Paul Deighton.

256. Germania îl are pe Otmar Issing, iar în Irlanda se află Peter Sutherland, omul-cheie din Europa, cel care a fost prşedinte al Goldman Sachs International, preşedinte al British Petroleum, director general al Organizaţiei Mondiale pentru Comerţ, etc.

257. În decursul anilor, scrie *„Le Monde"*, reţeaua de influenţă s-a cimentat, banca ajungând să-şi formeze un adevărat *„guvern"* în Europa[40]. Dacă unele legături sunt făcute publice, altele sunt mai puţin cunoscute.

258. Dincolo de ocean, în SUA, banca Goldman Sachs este numită *„guvernul Sachs"*, datorită relaţiilor tot mai strânse pe care le are cu administraţia.

259. Astfel, fostul şef al Trezoreriei SUA din era Clinton, Robert Rubin, a trecut înainte pe la Goldman Sachs. Şeful Trezoreriei din epoca Bush, Henry Paulson, a fost la rândul său legat de Goldman Sachs. Chiar în timpul mandatului său, băncile (inclusiv Goldman Sachs) au primit miliarde de dolari din banii publici, pentru a scăpa de activele toxice.

260. Şeful Bursei din New York a fost *„goldmanite"*, la fel şi ultimii doi preşedinţi ai Rezervei Federale a SUA (instituţie care acum trebuie să supravegheze traseul banilor pompaţi de stat în Goldman Sachs).

261. Şeful Băncii Mondiale (BM), Robert Zoellick, precum şi liderii băncilor naţionale ale Canadei şi Italiei, au fost înregimentaţi în rândurile Goldman Sachs.

262. Cartea *„Marea maşinărie americană de făcut baloane de săpun"*, scrisă de Matt Taibi în anul 2009, a stârnit un scandal imens, arată cotidianul Adevărul. Potrivit publicaţiei, cartea lui Taibi descrie toate *„maşinaţiunile Goldman Sachs"*. Autorul este ferm convins că banca a reuşit să se desfăşoare în mod nestingherit prin cumpărarea unor oameni importanţi din Trezoreria SUA, bursa din New York şi Banca Mondială. Aceşti oameni, au promovat ulterior interesele Goldman Sachs.

263. Extindându-se în vest şi beneficiind de ajutorul conducătorilor din zonă, China a reuşit, treptat, să-şi clădească un mic imperiu colonial în Africa.

264. Aceasta este concluzia unei anchete a Centrului pentru Jurnalism de Investigaţie al Columbia University din New York. Calea prin care s-a realizat acest lucru este deosebit de simplă şi eficientă: pentru a avea acces la resurse, companiile chineze au plătit mită direct în conturile cleptocraţilor locali, iar pentru a prosti masele, au promis investiţii în infrastructură, pe care însă nu le-au mai finalizat[41]. Sună familiar, nu? Uite că nu trebuie să mergem taman în Africa pentru asta.

265. Exemplele pot continua la nesfârşit, însă ele se vor situa mereu în jurul aceloraşi idei comune, anume a coruperii morale, a degenerării politice, a dezinteresului faţă de propriul popor, a pervertirilor materiale, a trădării naţionale, a urmăririi propriilor interese pecuniare, ş.a.m.d.

266. Toate ţările abundă de clase politice similare, într-un mod mai mult sau mai puţin vizibil.

267. Toţi politicienii zburdă la auzul glasului electoral, însă pregetă să acţioneze în numele promisiunilor făcute, atunci când, ulterior, situaţia o cere.

268. Desaga cu merinde oferită de popor nu pare să fie îndeajuns, astfel încat tentaţia înfruptării din fructele oprite ale fondurilor publice îşi face simţită tot mai aprig apariţia. Un gând ce se iveşte

---

[39] http://www.adevarul.ro/international/Guvernul_european-_al_bancii_Goldman_Sachs_0_592741323.html site accesat în data de 06 iunie 2012.

[40] Ibidem.

[41] http://standard.money.ro/politica-si-societate/cum-i-au-pacalit-chinezii-pe-africani-rsurse-contra-infrastructura-22453.html site accesat în data de 14 noiembrie 2011.

sporadic acum, devine o voce tot mai puternică mâine, spre a se transforma într-un fapt împlinit în ziua următoare.

269. Acuzele şi scuzele se vor încleşta într-un duel indecis şi menit să rămână cu aceleaşi pagube colaterale: cetăţenii simpli.

270. Arena politicii desfăşoară un amplu spectacol de gladiatori, în care legea darwinistă se împleteşte cu legea junglei, spre deliciul şi exuberanţa unora care-şi spun, emfatic, *„politicieni”*.

271. Pentru această ultimă categorie, răsăritul soarelui nu înseamnă decât o nouă oportunitate de lăfăire pe bani publici, la fel cum scăpătatul soarelui nu este nimic altceva decât semnalul de start al vampirizării nocturne a bugetului comunităţii.

272. Sângele şi sudoarea cetăţenilor sunt de-a dreptul seducătoare pentru dorinţele şi poftele nesăbuite ale unei caste politice tot mai alienată.

273. În urma tuturor devierilor de comportament, dar şi a tuturor eforturilor zadarnice de limitare a dezastrului comis, politicienii noştri ne transmit politicos, după fiecare scrutin electoral, un mesaj de tăcere lung cât tot mandatul lor.

274. Căci, şa cum afirma cândva Donald Boudreaux, *„Politicienii, asemenea bombrdierelor, rareori îşi văd victimele”*[42].

PROPAGANDÃ

275. Introducere

276. În prezent, un rol esenţial în politică îl reprezintă propaganda.

277. Aceasta se manifestă sub diverse forme, dar serveşte aceluiaşi ţel: manipularea maselor.

278. Uneori se dovedeşte a fi practicată într-o formă mai agresivă, alteori se regăseşte exprimată într-un mod firav şi aproape imperceptibil.

279. În cartea *„Doctrina pentru operaţii psihologice”* a forţelor armate ale SUA, editată în anul 2003, propaganda este clasificată ca fiind *„propagandă neagră”, „propagandă gri”* sau *propagandă albă”*[43].

280. Conform acesteia, atunci când informaţia pare a veni de la o altă sursă decât cea reală discutăm de *„propagandă neagră”,* atunci când nu este identificată sursa avem *„propagandă gri”*, iar atunci când sursa sau sponsorul sunt cunoscute publicului putem vorbi de *propagandă albă”*.

281. Din punct de vedere istoric, termenul de *„propagandă”* a apărut pentru prima dată în anul 1622, atunci când Biserica Catolică, prin Papa Grigore al XV-lea, a pus bazele *„Congregaţiei pentru Propagandă şi Credinţă”*[44].

282. Scopul acesteia era de a răspândi catolicismul prin convertirea păgânilor, precum şi de a restaura *„Biserica Universală”*[45] în rândurile ţărilor creştine protestante şi ortodoxe. Propaganda era utilizată atunci, asemeni timpurilor moderne, în vederea convingerii unui mare număr de oameni asupra veridicităţii unui set de idei date.

---

[42] http://freedomkeys.com/politicians.htm site accesat în data de 7 iunie 2012.

[43] http://ro.m.wikipedia.org/w/index.php?title=Propaganda&mobileaction=view_normal_site#section_1 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[44] http://changingminds.org/techniques/propaganda/propaganda_history.htm site accesat în data de 23 decembrie 2012.

[45] Termenul *“catolic”* provine din grecescul καθολικός (katholikos), care se traduce prin *“universal”* sau *“general”*. Prin urmare, Biserica Catolică înseamnă *“Biserica Universală”*.

283. În ciuda originii relativ recente a numelui, propaganda este mult mai veche, originea sa putând fi, cel mai probabil, asociată cu apariţia omului.

284. Venind din vremuri imemoriale, trecând prin Antichitate atunci când Roma sau oraşele-state greceşti o utilizau frecvent, parcurgând Evul Mediu unde *„Biserica"*a şlefuit-o şi i-a conferit o manifestare mult mai puternică, propaganda a ajuns în secolul XX să fie ridicată la nivel de artă mai întâi prin intermediul Partidului Nazist, apoi prin Partidul Comunist.

285. În prezent chiar şi aşa-zisul sistem *„democratic"* (sau pseudo-democratic) o utilizează la scară largă.

286. Dacă în vremea Partidului Unic sau a dictaturii discutăm cel mai probabil de o formă de manifestare a *„propagandei albe"*, în societăţile autointitulate *„democratice"* în care pluripartidismul este permis, forma cea mai răspândită de propagandă este cea *„neagră"*.

287. Fiecare *Politician-Şef* are strategia sa, fiecare *Politician-Şef* fiind acaparat de proprii monştri diversionişti.

288. Zilnic suntem asaltaţi de mesaje în care ne sunt zugrăvite fie realizările unui partid anume, fie nerealizările celorlalte (cu un accent deosebit pe principalul partid rival).

289. Partidele aflate în opoziţie nu se mai sfiesc să le denigreze în mod public pe cele aflate la putere. Sunt prezentate zeci şi sute de acuzaţii, sunt împrăştiate o pleiadă de ofense şi sunt aduse ample critici la adresa acestora.

290. Este inoculată cetăţeanului ideea că partidele de guvernământ sunt corupte, că se află sub controlul materialismului, că sunt lipsite de principii morale şi etice, că nu-şi respectă ideologia şi nici alegătorii, că lucrează împotriva poporului, că sunt îmbibate de elemente compromise, că au trădat, că în rândurile lor se regăsesc oameni *„necorespunzători"*, hoţi, extorcatori, şantajişti şi infractori fără condamnare.

291. Chiar dacă mare parte din acuzele aduse sunt deosebit de adevărate, partidele de opoziţie nu se opresc aici.

292. Anunţă cu fast că atunci când va sosi sfânta clipă a alegerii lor, printre primele lucruri întreprinse vor fi, în ordine aproximativă, curăţarea scenei politice de asemenea indivizi prin deferirea lor în faţa justiţiei, restaurarea unui sistem de conducere în care corectitudinea şi cinstea vor fi la cel mai mare preţ, asigurarea unui nivel de trai mult mai bun decât cel oferit de precedenta guvernare, etc., etc.

293. Membrii partidelor de opoziţie vor fi mereu prezentaţi ca superiori celor ai puterii, mult mai oneşti, mult mai bine intenționați şi mult mai grijulii faţă de soarta cetăţenilor.

294. Bineînţeles că, având nevoie de mijloacele de răspândire a propagandei, partidele îşi arondează canalele media, institutele de sondare a opiniei publice, formatorii de opinie, vedetele din spectrul social, etc. Fiecare partid mai important mizează pe o serie de mijloace de *„emitere"* a semnalului propagandistic.

295. Partidele aflate la putere contracarează cu propriile elemente specifice de propagandă.

296. Răspund acuzaţiilor aduse prin alte acuzaţii asemănătoare, arătând cum, vai Doamne, tocmai opoziţia vorbeşte, opoziţia cea care este constituită din elemente parşive care şi-au vândut sufletul pentru *„30 de arginţi"*, care au furat în mandatul trecut, care au comis cele mai cumplite *„adulteruri"* faţă de ţară, care au dobândit averi prin mijloace ilicite, care sunt fără onoare şi cu reputaţii şifonate în diverse scandaluri, ş.a.m.d.

297. Şi de data aceasta, o mare parte a acuzelor sunt destul de bine ancorate în realitate. Însă în loc să se apuce să şi întreprindă ceva împotriva acestor abuzuri ale opoziţiei, partidele de guvernământ recurg la o altă tactică. Deformează realitatea, prezentând date false în legătură cu propriile realizări şi cu situaţia ţării în acel moment.

298. Condiţiile şi împrejurările de moment primesc brusc aripi de plumb, situaţia ţării pare una covârşitor mai grea (dar din cu totul alte motive decât cele reale), apoi modul în care partidul de guvernământ a răspuns acestei crize este arătat ca fiind unul excepţional, providenţial de-a dreptul.

299. Cetăţeanul să-i fie recunoscător lui, partidului de guvernământ, căci fără intervenţia sa mesianică, prin mijloace misterioase dar *„specifice”*, situaţia ţării s-ar fi agravat într-un mod nemaiîntâlnit, riscând să ne ducă direct în colaps. Dar uite ce bine că există acest partid care guvernează cu o justeţe şi intransigenţă de dicţionar.

300. Lăsaţi faptul că tot greul a căzut pe umerii voştri, ai cetăţenilor! Ignoraţi un aspect atât de banal, luaţi mai bine aminte la evoluţia în timp a situaţiei naţionale. Nu vă mai plângeţi de inechitate socială, de rele tratamente medicale, de o infrastructură deplorabilă ori de un sistem educaţional sinucigaş.

301. Şi, cetăţeanului simplu îi sunt apoi arătate diagrame şi calcule complicate, definiţii cu fracţii matematice şi exprimări stilistice bombastice, toate menite să pună în evidenţă afirmaţiile făcute mai sus de partidele de guvernământ.

302. Dintr-o dată, prin televiziunile, ziarele, radiourile şi celelalte mijloace de propagandă cetăţeanul este asaltat de aceste diagrame şi calcule intraductibile ca esenţă pentru el, dar care sunt atât de frumos ambalate...

303. Brusc, realiatea curentă este înlocuită de o falsitate atât de *„reală”* încât cetăţeanului simplu îi este greu să discearnă care este una şi care este cealaltă.

304. Partidele de opoziţie apelează la rândul lor la arsenalul propriu de propagandă.

305. Aruncă în faţă formatorii lor de opinie precum şi mass-media controlată de ei, care, prin intermediul unor ecuaţii la fel de extravagante şi pseudo-ştiinţifice ca şi cele ale rivalilor politici, ajung să demonstreze fix contrariul acestora din urmă.

306. Complet buimăciţi, cetăţenii se vor împărţi în două tabere principale: unii care vor fi atraşi de mirajele calculelor expuse de partidele de guvernământ, alţii care vor râmâne puternic impresionaţi de socotelile pline de *„Fete Morgana”* ale partidelor de opoziţie.

307. Puţini cetăţeni vor râmâne cu capul pe umeri şi vor emite propriile judecăţi, departe de implanturile cognitive ale partidelor. În plus, tot mai puţine mijloace mass-media şi personalităţi vor rămâne echidistante pentru a trage semnalele de alarmă ce se impun.

308. Majoritatea va fi influenţată de felul în care *„se vând”* partidele.

309. Cele aflate la putere vor miza pe *„realizări”* închipuite.

310. Cele aflate în opoziţie reiterează în mintea cetăţenilor ideea că, dacă li se va acorda şansa şi vor fi votaţi, odată ajunşi la putere vor extirpa tot răul, vor judeca şi pedepsi în numele poporului, vor îndrepta lucrurile şi vor deversa râurile de lapte şi miere direct în farfuriile poporului.

311. Apoi (dacă nu la alegerile acestea, atunci la următoarele, sau în vremea celor de după, oricum, cândva mai devreme sau mai târziu) inevitabilul se va produce şi cetăţenii se vor sătura de partidele care guvernează. Vor fi urcate atunci pe podiumul învingătorilor partidele de opoziţie, cu tot cu speranţele şi aşteptările cetăţenilor.

312. Jubilând de fericire şi mulţumind de încrederea acordată, fosta opoziţie va începe fulminant prin desemnarea oamenilor de conducere şi prin împărţirea funcţiilor.

313. Imediat apoi, ceea ce se prognoza a fi un început exploziv şi roditor începe să se domolească. Încep să fie prezentate aspecte tot mai diverse care culminează a se transforma în scuze din ce în ce mai patetice.

314. Dacă anterior au fost promise un nivel mai bun de trai, o salarizare mai mare, investiţii masive în cutare sector şi o calitate crescută a sistemului medical, ei bine, fosta opoziţie începe să se scuze cum că nu s-a ştiut de situaţia cumplită în care se găsea ţara, nu s-au cunoscut datele reale ale problemei, că fosta putere a ascuns dimensiunile sale adevărate.

315. De fapt, întreaga vină pentru toate acestea o poartă fosta putere, nicidecum fosta opoziție.

316. Ce dacă a promis! Încep imediat să argumenteze că nu aveau de unde să știe că ceilalți nu au mai lăsat bani în visteria statului, nu aveau de unde să știe că au contractat nu știu ce împrumuturi păguboase sau că, sub pavăza unui contract secret cu compania „x" se ascund condiții total defavorabile țării.

317. Fosta opoziție a promis de *„bună-credință"* că va face, în neștiință de cauză. Ori, în opinia lor, asta nu se pedepsește, asta nu este ceva greșit și nici nu implică vreo răspundere, fie ea și câtuși de morală. Nu, și cu asta basta!

318. Legat de pedepsirea trădătorilor și a jecmănitorilor? Momentan, va răspunde fosta opoziție, justiția încă lucrează și își va spune în curând cuvântul.

319. Trec apoi luni, ani și, sub presiunea cetățenilor, fosta opoziție (actuala putere), răspunde sec: într-o parte a dosarelor s-a decis soluționarea prin neînceperea urmăririi penale, la o parte strângerea dovezilor și procesele au durat atât de mult încât faptele s-au prescris, dar mai există și o altă parte în care s-au dat sentințe de închisoare cu suspendare. Vedeți că i-am judecat, așa cum v-am promis? Vedeți că ne-am ținut de cuvânt?

320. Dar cetățenii sunt vehemenți și cer exemple de sentințe în care s-a decis închisoarea cu executare.

321. Atunci aceleași partide din fosta opoziție scot pe bandă rulantă în mass-media controlată de ei cazurile exemplificate.

322. Uitați, aici avem o pensionară prinsă furând ceapă din răzorul vecinei. I-am dat 5 ani de închisoare cu executare.

323. Aici avem un afacerist care, în marea sa neruşinare l-a filmat pe un biet parlamentar de-al nostru în timp ce primea mită. Bineînțeles că i-am dat 10 ani pentru fapta sa. Ah, nu, nu parlamentarului, el are imunitate (iar în plus mai e și de-al nostru), cazul lui se va judeca când îi vom ridica imunitatea, adică undeva peste câțiva ani când veți uita toată treaba asta. Dar pe el, pe afacerist l-am pus la punct, stați liniștiți.

324. Mai avem o mamă prinsă în timp ce cerșea mâncare pentru copilul ei. Ei i-am ars vreo 6 luni de pușcărie și i-am luat copilul la *„Casa de Copii"*.

325. Apoi, avem un suporter care s-a crezut Ministerul Justiției și l-a acuzat pe șeful federației de hoție. A luat bătaie de la bravele noastre forțe de ordine în primă fază, apoi meciul s-a rejucat și a pierdut la masa verde a judecătorilor cu vreo 3 ani cu executare la 0 cu suspendare.

326. Exemplele pot continua cu protestatarii care au avut indecența să contrazică guvernul și nesăbuința să-l răstoarne. Le-am răsturnat imediat puțină răcoare proaspătă peste urmele de bastoane de cauciuc, acum sunt bine, peste câteva luni se eliberează, ne vor mulțumi acordând votul altora, dar nu-i nimic că nu stăm noi în voturile lor.

327. Noi ne punem nădejde în voturile voastre, ale cetățenilor simpli. V-am promis că justiția își va face treaba, uitați, justiția lucrează din greu.

328. Bineînțeles că partidele din fosta putere, aflate acum în opoziție vor denunța imediat promisiunile încălcate ale celorlalte partide aflate acum la putere.

329. Fosta putere îi va reproșa actualei puteri tot ceea ce actuala putere îi reproșa cândva fostei puteri.

330. Acum, prin canalele media rămase fidele lor, *„partidele aflate* [acum] *în opoziție nu se mai sfiesc să le denigreze în mod public pe cele aflate* [acum] *la putere. Sunt prezentate zeci și sute de acuzații, sunt împrăștiate o pleiadă de ofense și sunt aduse ample critici la adresa acestora.*

331. *Este inoculată cetățeanului ideea că partidele* [actuale] *de guvernământ sunt corupte, că se află sub controlul materialismului, că sunt lipsite de principii morale și etice, că nu-și respectă ideologia și nici alegătorii, că lucrează împotriva poporului, că sunt îmbibate de elemente compromise, că au trădat, că în rândurile lor se regăsesc oameni „necorespunzători", hoți, extorcatori, șantajiști și infractori fără condamnare.*

332. *Anunță cu fast că atunci când va sosi sfânta clipă a alegerii lor, printre primele lucruri întreprinse vor fi, în ordine aproximativă, curățirea scenei politice de asemenea indivizi prin deferirea lor în fața justiției, restaurarea unui sistem de conducere în care corectitudinea și cinstea vor fi la cel mai mare preț, asigurarea unui nivel de trai mult mai bun decât cel al precedentei guvernări, etc., etc.*

333. *Membrii partidelor* [actuale] *de opoziție vor fi mereu prezentați ca superiori celor ai puterii, mult mai onești, mult mai bine intenționați și mult mai grijulii față de soarta cetățenilor."*

334. Vă sună cumva cunoscute afirmațiile? Fosta opoziție le-a spus cândva, actuala opoziție le reia și le *„cântă"* cetățenilor.

335. Același cântec, aceleași personaje, aceeași scenă.

336. Același scenariu, aceeași piesă și aceeași distribuție. Nimic nu se schimbă în afara rolurilor. Unii sunt activi acum, apoi devin pasivi în actul următor doar pentru a redeveni activi în următorul și așa mai departe.

337. Publicul plătitor de bilet de intrare la aceeași eternă piesă rămâne de fiecare dată cetățeanul simplu.

338. Plictisit de calitatea inferioară a piesei, cetățeanul va fi mereu anunțat la finalul spectacolului că urmează unul nou, cu alți actori și cu alte acțiuni.

339. Fermecat de vocea manipulatorului și încrezător în textul grozav al propagandei, cetățeanul simplu va crede cu tărie că el este atât scenaristul cât și regizorul.

340. Dincolo de măști, actori, costume, public și lipsa oricăror urme de raționament, cel mai important lucru rămâne acest splendid edificiu numit *„viață politică"*, ce le cuprinde pe toate și a cărui dăinuire nu pare a fi amenințată nici de vreo bombă teroristă contrafăcută, nici de vreo intervenție divină ori, măcar, vreuna extraterestră.

341. Orice idee de apocalipsă a minunatei clădiri-eșafod de utilitate publică se va amâna până la următorul *„sfârșit al lumii"*.

342. Îndepărtându-ne de genul de propagandă politică, ajungem să tragem cortina discuției, nu însă înainte de a aminti faptul că mai există și alte genuri de propagandă, cărora le vom acorda atenția cuvenită la momentul respectiv.

343. Ca idee generală, trebuie doar să spunem că cetățeanul simplu este constant supus unei propagande ce ține de domenii diverse.

344. Avem așadar propagandă militară, propagandă economică, propagandă religioasă, etc.

345. Adesea, atunci când sfera politicului se întrepătrunde cu alte domenii, putem avea soiuri de propagandă hibride, de genul celei politico-economice, în care o anumită companie face, spre exemplu, exploatări, cu largul concurs și complicitatea unor partide politice aflate sau nu la guvernare.

346. Vor fi expuse zeci și sute de motive, vor fi aduse în față cazuri și scenarii mai mult sau mai puțin reale, se va pune în mișcare un larg aparat manipulatoriu care, sub pavăza unei publicități oficiale va încerca să inoculeze sistematic idei și concepții favorabile companiei.

347. Necesitatea exploatării zăcămintelor va prevala oricărei rațiuni ce țin de patriotism, siguranță națională, patrimoniu istoric și cultural, ecologie, mediu, familie, împărțire echitabilă a resurselor, etc.

348. Compania, cumpărând nu numai tăcerea partidului, ci chiar și complicitatea acestuia, nu se va da în lături de la nimic pentru a-și impune programul prestabilit cu minuțiozitate undeva într-un birou aflat dincolo de granițele țării exploatate.

349. Aceasta este propaganda economică, cea care minimalizează sau chiar neagă adevăratul impact al evenimentelor, în locul acestora fiind ridicate construcții artificiale de fraze frumos grăitoare, dar care în esență sunt lipsite de orice urmă de demnitate umană.

350. Similar se întâmplă și în cazul celorlalte forme de propagandă.

351. Capitolul Skineşti

352. Înainte de 1989 propaganda o făcea Partidul. Iar propaganda servea Partidului.

353. După 1989 propaganda a încăput pe mâinile partidelor.

354. Totuşi, propaganda era făcută cu mijloace rudimentare. Zvonul şi bârfa erau singurele arme utilizate.

355. Ulterior tehnica propagandei în metropolă a evoluat. Au apărut afişele, cârciumile au devenit un soi de forumuri de discuţie, politicienii au apelat la partide pentru a primi vizitele unor persoane cu notorietate la nivel zonal sau naţional, iar din când în când, mai sosea câte un avion pe care îl apuca vomatul de manifeste fix deasupra uliţelor prăfuite, spre bucuria şi entuziasmul copiilor.

356. Propaganda era însă limitată la perioada alegerilor.

357. După încheierea scrutinului viaţa metropolei curgea înainte liniştită, timp de încă 4 ani.

358. Apoi au apărut caravanele de maşini ce băntuiau uliţele satului claxonând, însă tot la alegeri se întâmpla şi aceasta.

359. *Politicienii-Şefi* ai metropolei nu erau prea preocupaţi de alte mijloace de propagandă în afara zvonului şi a bârfei.

360. După reînfiinţarea echipei de fotbal a metropolei, *Politicianului-Şef* de atunci, *„Victoria”* (sau *"Regele Bălţilor"* cum preferă să i se spună), a realizat că poate avea unele avantaje de pe urma acesteia. Iniţial se gândise la ceva învârteli cu banii publici, dar nici ideea propagandei prin intermediul sportului nu-i suna rău.

361. Aşa că nu i-a luat mult timp şi a pus mâna pe echipa de fotbal.

362. Acum propaganda se făcea şi în afara alegerilor.

363. Politica practicată de *Regele Bălţilor* urma doctrina *"totul pentru mine, nimic pentru metropolă"*.

364. Prin urmare, în ciuda încercărilor de fraudare a alegerilor, despre care vom discuta la momentul potrivit, a pierdut alegerile în faţa vice *Politicianului-Şef* de atunci.

365. *„Acid” (*sau *„LSD”)* căci aşa se numeşte acesta, a venit la conducerea metropolei în 2008.

366. Ceea ce au făcut în materie de propagandă toţi *Politicienii-Şefi* de dinainte adunaţi la un loc, a înzecit *Acid* după.

367. A reuşit să ridice la rangul de artă tehnica propagandei, ajungând în prezent să domine categoric segmentul acesta în metropolă.

368. Un episod interesant s-a petrecut undeva prin 2008.

369. Din întâmplare şi totodată din fericire pentru posteritate, am fost prezent atunci la eveniment şi pot da o mărturie sinceră asupra unui aspect deosebit de interesant.

370. În timpul unei şedinţe a *Consiliului Metropolitan Skineşti*, *Politicianul-Şef* Acid a venit cu o propunere: înfiinţarea unui ziar al metropolei.

371. Sursa de finanţare nu trebuia asigurată de bugetul comunităţii, afirma el atunci, căci un sponsor aninim se va ocupa de aceasta. Era nevoie doar de acordul consilierilor metropolitani.

372. Bineînţeles că în faţa unei asemenea propuneri nu poţi spune nu. Dar poţi pune unele întrebări şi poţi cere unele lămuriri despre: ce subiecte vor fi tratate în ziar, cine va face parte din colectivul de redacţie, ce direcţie va urma publicaţia, ce ar fi în interesul cetăţeanului, etc. Apoi, dacă nu sunt interese meschine la mijloc şi cetăţeanul chiar are ceva de câştigat, poţi să-ţi dai ok-ul.

373. Dar cine să facă asta? Câştigând alegerile cu nişte consilieri care habar nu au de politică, în fapt care nici nu sunt în stare să prezideze o şedinţă ordinară a Consiliului Metropolitan (atest din nou că am

fost martor şi la asemenea grozăvii), deţinând în plus şi majoritatea, a fost îndeajuns ca Acid să spună că ar fi bine să avem un ziar că maşinăria de vot s-a şi pus în mişcare şi a validat iniţiativa.

374. Publicaţia a luat astfel fiinţă. Pe prima pagină a ziarului *"Dezinformația Skineștiului"*, căci aşa se intitulează această publicaţie a metropolei, ca fondator apare de atunci numele *Politicianului-Şef* Acid (*"LSD"*).

375. Ei bine, pe parcurs sponsorul misterios s-a evaporat la fel de enigmatic cum a apărut, iar costurile gazetei au fost transferate bugetului local, voturile pentru validarea acestei iniţiative în Consiliul Metropolitan neconstituind, bineînţeles, vreo problemă. Nici întrebările sau dezbaterile pe această temă.

376. Bun, o publicaţie locală nu ar fi o problemă atâta timp cât ceea ce ar conţine ar fi în folosul cetăţeanului, ar da dovadă de echidistanţă şi bună intenţie şi nu s-ar ocupa cu alte aspecte decât cele strict legate de informarea justă şi la obiect.

377. *"Dezinformația Skineștiului"* este însă un mod de manipulare cât se poate de legal. Protejat de acoperirea dată de decizia Consiliului Metropolitan, Acid uzează de fieacare număr spre a-şi manipula proprii cetăţeni.

378. Luaţi orice număr al ziarului şi veţi găsi aceleaşi lucruri: *"Acid a declarat", "Acid a realizat", "la inițiativa lui Acid", "sub patronajul lui Acid", "mulțumită lui Acid",* etc.

379. Practic orice ştire trebuie să conţină ceva referitor la Acid (*"LSD"*). Şi nu exagerez în nici un fel!

380. O campanie de propagandă înfiorătoare s-a abătut asupra metropolei.

381. Şi credeți că asta e totul? Nu... Staţi să vedeţi ce a mai realizat cel care în mod normal ar trebui să reprezinte cetăţenii.

382. Influenţat probabil de vremurile apuse când Dictatorul ajunsese să desfăşoare un amplu cult al personalităţii şi mânat de bizare reminiscenţe ideologice, Acid a ajuns să-şi creeze astfel propriu cult al personalităţii.

383. Orice ştire începe cu el, orice număr al *"Dezinformației Skineștiului"* relevă omnipotenţa şi măiestria sa.

384. Ceea ce alţii gândeau şi era bun trecea imediat în contul său.

385. Un consilier metropolitan a avut ideea să fie achiziţionat un buldoexcavator pentru metropolă. Astăzi *Politicianul-Şef* se mândreşte cu acest utilaj.

386. Anterior mandatului său, celălalt *Politician-Şef*, Regele Bălţilor (*"Victoria"*), despre care se poate spune orice, numai că a fost cinstit faţă de metropolă nu, începuse proiectele de asfaltare a uliţelor, de introducere a apei potabile şi a gazelor naturale. Nu vă gândiți la acte de filantropie! Acestea erau pentru obţinerea unui nou mandat.

387. Astăzi, Acid continuă practic ideile fostului *Politician-Şef*, însă îşi şi arogă şi meritele acestuia.

388. Cândva, albia *"Fluviului Sărat"* a început să fie decolmatată şi un lung proces de reîndiguire a luat naştere. Deşi lucrarea era iniţiată de *"Departamentul Regional al Apelor Rhabon"* şi prevedea efectuarea de lucrări pe cuprinsul mai multor localităţi, Acid a promovat în ziarul local doar *"Instituția de Administare a Metropolei Skineşti"* ca fiind cea care trebuie să culeagă laurii şi, implicit chiar el, ca edil al comunităţii.

389. Apoi, mai este cazul dalării unui drum ce face legătura între *„Skineşti"* şi *„Alăturea"*, o suburbie a acestuia.

390. Lucrările au fost efectuate de *"Compania Națională de Gaz"*, pentru simplul motiv că au câteva sonde prin preajmă iar accesul la ele este absolut necesar.

391. În gazeta metropolei a apărut o altă prezentare a situaţiei, inspirată parcă dintr-o realitate paralelă, sau mai degrabă, dintr-un banc cu Radio Erevan: *"Instituția de Administare a Metropolei Skineşti"* a

realizat lucrarea, nu este vorba de dale ci de pietriş, iar Politicianul-Şef Acid a dovedit din nou că îl interesează soarta celor 10-15 persoane care locuiesc în Alăturea.

392. Iar exemplele de acest gen pot continua însă rostul enumerării lor se opreşte aici, aşa că voi înfăţişa în continuare alte aspecte ale propagandei din Skineşti.

393. *"Dezinformaţia Skineştiului"* a tipărit la un moment dat în paginile sale un serial despre istoria metropolei, preluând date strânse şi publicate de alţii, plagiind astfel fără scrupule munca acelor persoane. Când i s-au cerut scuzele de rigoare, redacţia s-a făcut că plouă.

394. Interesant este că atunci când un ziar regional a scris despre neregulile *Politicianului-Şef*, acesta a cerut imediat dreptul la replică. În plus, s-a folosat din nou de *"Dezinformaţia Skineştiului"* pentru a le prezenta cetăţenilor metropolei propria versiune, mai mult sau mai puţin realistă, asupra evenimentelor în cauză.

395. Ziarul urmează doctrina *Politicianului-Şef*.

396. O altă oportunitate de promovare a fost prin *"Ansamblul Folcloric de Estradă"*, o grupare artistică locală.

397. Atât Regele Bălţilor cât şi Acid s-au arătat foarte interesaţi de acest grup, dar despre aceste aspecte vom discuta puţin mai încolo.

398. Cert este că ambii s-au agăţat de spectacolele *"Ansamblului Folcloric de Estradă"* pentru a-şi face propagandă.

399. Dacă însă pe vremea Regelui Bălţilor erau influenţaţi doar cei prezenţi la spectacole, acum, prin intermediul ziarului metropolei, Acid va împrăştia la un mod superior informaţiile legate de astfel de evenimente.

400. Sprijinind şi acaparând *"Zilele Metropolei"*, înfiinţând în plus o serie de noi sărbători şi festivaluri locale a căror desfăşurări sunt bineînţeles *meritul* său, Acid s-a promovat cu abilitate într-un domeniu căruia îi spune cu mândrie *cultură locală*.

401. Marea grozăvie avea să vină abia în 2011. Atunci, Acid a hotărât introducerea unui soi de sistem de radiodifuziune prin fir, montând boxe audio pe stâlpii de curent electric şi racordându-le la o staţie de emisie situată în *"Instituţia de Administare a Metropolei Skineşti"*.

402. Oficial, aceasta s-a făcut pentru situaţiile de urgenţă, populaţia urmând a fi anunţată în timp real asupra unor eventuale împrejurări sau evenimente cu potenţial de risc asupra metropolei.

403. Spre exemplu, în caz de inudaţii cetăţenii pot fi atenţionaţi din timp că urmează să crească nivelul apelor *„Fluviului Sărat”*, acelaşi lucru în cazul în care s-a decretat codul roşu de caniculă, etc.

404. Dintr-un sistem gândit pentru astfel de cazuri, radiodifuziunea metropolitană a ajuns să emită muzică şi dedicaţii pentru locuitori.

405. Iniţial în week-end, apoi zilnic. Venirea iernii a însemnat un respiro pentru cei care, fără a fi întrebaţi şi fără a-şi da acordul, s-au trezit cu boxele urlând de decibeli la urechea lor.

406. Episodul acesta aduce foarte mult cu celebrele radiouri din perioada de început a comunismului, când, de această dată în casele locuitorilor din România, acestea transmiteau în mod programat ideologia şi doctrina socialist-comunistă.

407. 50 de ani mai târziu, istoria dă semne că se repetă.

408. Culmea lipsei bunului simţ, muzica şi dedicaţiile (reluate acum în week-enduri şi de sărbători) nu numai că fac aproape imposibilă o discuţie normală datorită extra-decibelilor, dar nu contenesc nici atunci când are loc vreo îngropăciune.

409. Suferinţa minorităţii îndoliate nu se compară cu deliciul majorităţii, nu-i aşa?

410. Mergând mai departe cu chestiunile legate de propagandă, regăsim o mai veche meteahnă a politicienilor, anume împărţirea de felicitări şi calendare.

411. Această îndeletnicire, precticată inițial doar în preajma alegerilor, a devenit ulterior un ritual în sine. Anual sunt proțăpite în gardurile oamenilor calendare și felicitări în care *Politicianul-Șef* Acid transmite urările sale de bine și nu numai.

412. Element obligatoriu al acestor felicitări, toate încep prin *"cu ocazia"* și se încheie inevitabil prin *"al dumneavoastră prieten și Politician-Șef, Acid"*.

413. S-a observat că astfel de fenomene de apariții misterioase (dar previzibile) de materiale propagandistice de genul acesta, înfipte între ulucile gardurilor cetățenilor metropolei, se petrec cu preponderență în jurul Anului Nou, la 1 sau 8 Martie, de Florii, *„cu ocazia sărbătorilor"* Pascale, însă abaterile de la acest sistem pot fi frecvente, bineînțeles cu adăugarea, iar nu cu sustragerea, de noi *sărbători*.

414. Iar ca să vă dovedesc că am certe și închipuite calități de profet și de cititor al gândurilor, vă voi spune la ce vă gândiți acum, după citirea ultimelor rânduri: *"Și finanțarea? De unde vine finanțarea pentru toate acestea? Nu cumva de la..."*

415. Exact, aveți o mare perspicacitate și o perfectă dreptate: banii vin de la bugetul comunității. În cazul de față, *"Instituția de Administrare a Metropolei Skinești"*.

416. Care buget, gândește Acid, dacă e al comunității, iar *Politicianul-Șef* este parte din comunitate, rezultă implicit că bugetul este și al *Politicianului-Șef*. Quod Erat Demonstrandum[46].

417. Iar eu adaug doar: no comment[47]!

418. După ce a scăpat din mâinile Regelui Bălților odată cu depunerea mandatului acestuia, echipa de fotbal a metropolei a încăput pe mâinile noii administrații locale.

419. Iar aici intră în scenă un nou personaj: vice Politicianul-Șef, *„Hefaistosescu"*.

420. Printre primele cuvinte ale sale la investitură au fost și cele prin care a afirmat cât se poate de categoric: *"eu vreau să fiu președintele echipei de fotbal"*.

421. Și a devenit. Ce a făcut cu echipa de fotbal, vom analiza la momentul oportun. Important este aici aspectul propagandistic.

422. Iar Hefaistosescu a socotit de cuviință că poate folosi imaginea extraordinară de care se bucura echipa în folosul său propriu. Este foarte probabil ca și alte aspecte ce țin de latura financiară să fi avut un rol de jucat în această mutare. Însă utilizarea unui simbol al comunității în beneficiu propriu a existat în mod evident.

423. Totuși, datorită nepopularității uriașe a acestuia, rezultatul de imagine scontat nu a fost atins, evenimentele ulterioare întorcând chiar situația împotriva sa. Rămâne totuși fapta.

424. Dar propaganda din Skinești cuprinde mult mai multe aspecte care ar putea constitui o carte separată. Noi ne limităm la a prezenta câteva și trecem grăbiți, spre descoperirea de noi orizonturi.

425. Faptul că am relatat atâtea despre Acid nu înseamnă că ceilalți *Politicieni-Șefi* de dinaintea sa nu au abuzat de aceste practici. Doar că, întâmplător, cunosc mai multe despre situația prezentă.

426. Însă, dintre toți *Politicienii-Șefi*, cu certitudine Acid a ridicat noțiunea de propagandă la rang de artă.

427. <u>Capitolul România</u>

428. Presa este subjugată intereselor de partid. Aceasta reiese din afirmațiile lui Sorin Ovidiu Vîntu, într-un interviu acordat ziarului Bursa în august 2010: *„În acest moment, presa este profund militantă politic: pe de o parte, un grup de instituții media care îl iubesc pe Băsescu și îi susțin, la grămadă, toate inițiativele - B1 TV, Evenimentul Zilei, HotNews, de cealaltă, grupurile* Realitatea și *Intact, care-și permit să semnaleze toate derapajele puterii"*[48]. Venind din partea unui Vîntu acuzat de fel de fel de nelegiuri, nu prea ai tinde să pui bază

[46] în latină, înseamnă *"ceea ce era de demonstrat"*.

[47] în engleză, înseamnă *"fără comentarii"*.

pe asemenea caracterizări. Însă nu trebuie uitat că acelaşi Vîntu nu este neapărat un infractor ordinar, ci face parte din categoria acelora care au deţinut (şi deţin încă) foarte multe informaţii vitale în statul acesta. Sunt informaţii care lui personal îi permit să rămână relaxat pe linia de plutire, departe de vuietul şi ameninţarea unei scufundări iminente.

429. Spusele lui Vîntu pot fi uşor corelate, dacă deschidem ochii şi ciulim bine urechile, cu alte întâmplări. Sunt genul de situaţii care, luate separat, ne par mai mult sau mai puţin semnificative, însă care, luate împreună şi din unghiul potrivit, ne determină să ne formăm o părere destul de conectată la realitatea imediată din jurul nostru.

430. Aflăm astfel lucruri deosebit de interesante. Cum ar fi, de exemplu, faptul că...

431. În anul 2011 au fost acordate de către Consiliul Naţional al Audiovizualului (CNA) un număr de 52 de licenţe pentru televiziuni ce transmit prin cablu sau satelit. Potrivit unei analize întocmite de cotidianul România Liberă, cum majoritatea acestor televiziuni *„sunt asociate cu oameni politici locali, se ridică întrebarea legitimă dacă acestea vor putea transmite informaţii obiective sau vor fi simple instrumente de propagandă"*[49].

432. În Cluj-Napoca, USL (PSD+PNL), PDL şi UDMR sunt în căutarea unei felii cât mai mari din piaţa media locală.

433. Vasile Dâncu (fostul ministru al Informaţiilor Publice) şi Ioan Rus (fost vicepremier şi actual ministru al Internelor), ambii membri exponenţiali ai PSD Cluj, au hotărât să se asocieze cu Arpad Paszkany, finanţatorul echipei de fotbal CFR Cluj, pentru a înfiinţa un nou trust de presă. Un trust cu două site-uri (www.domnulprimar.ro şi www.cdradio.ro), un cotidian (Servus Cluj), un săptămânal local (Mesagerul de Cluj) şi două televiziuna (NCN şi Someş TV)[50].

434. De cealaltă parte, PDL a contracarat prin cotidianul Monitorul de Cluj (condus de Paul Niculescu, fratele europarlamentarului PDL Rareş Niculescu) şi televiziunea Alpha TV (în relaţii strânse cu partidul lui Emil Boc). UNPR şi-a apropiat o altă televiziune locală, One TV, iar UDMR a *„cucerit"* cotidianul regional Szabadsag şi postul local Paprika Radio (înfiinţat, printre alţii, de fostul consilier prezidenţial Peter Eckstein-Kovacs şi consilierul local Miklos Irsay - ambii de la UDMR).

435. Ancheta României Libere evidenţiază apoi o serie de mijloace mass-media căzute pradă încă din pregătirile pentru războiul electoral din 2012. Astfel, avem în Focşani o televiziune, Diplomatic TV, deţinută de SC Diplomatic TV Network, firma unui anume Cătălin Bușă (PNL), care deţine, totodată, licenţe pentru mai multe staţii locale în localităţile Dumitreşti, Homocea, Mărăşeşti (toate în Vrancea) precum şi Nicoreşti, Ţepu şi Valea Mărului (judeţul Galaţi).

436. Tot în Focşani, emit Focus TV (percepută ca apropiată de fosta alianţă PNL-PDL) şi Atlas TV (acuzată de CNA că a ţinut partea PSD în timpul campaniei electorale din 2004 şi în apărarea căreia a sărit atunci Marian Oprişan, preşedintele Consiliului Judeţean Vrancea şi vicepreşedintele PSD) .

437. La Bacău, televiziunea locală Puls Tv este, potrivit presei locale, condusă din umbră de Costică Rusu, apropiat PDL.

438. Zona Galaţi-Brăila se dovedeşte a fi un climat propice televiziunilor locale. La sfârşitul anului 2011 erau şapte şi se pregătea să apară încă una. Realitatea TV Galaţi-Brăila a fost inaugurată pe 11 noiembrie 2011 în prezenţa lui Elan Schwartzenberg, a ministrului de Externe de atunci (Teodor Baconschi, PDL) şi a senatorului Marius Necula (PDL), ultimul fiind dat ca finanţatorul din spate al postului, de către jurnaliştii România Liberă. RTV Galaţi-Brăila este un alt post local, înfiinţat de Mircea Toader (preşedintele PDL Galaţi şi liderul grupului PDL din Camera Deputaţilor) şi Cosmin Păun (prefect de Galaţi între 2009-2011). Ulterior, televiziunea a fost preluată de candidatul PDL la Primăria Galaţi, omul de afaceri Andrei Lişinschi. Partidul Conservator (PC) are şi ea un segment

[48] http://www.ziare.com/sorin-ovidiu-vantu/ site accesat în data de 11 august 2011.

[49] http://www.romanialibera.ro/index?section=articol&screen=print&id=247723&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 15 decembrie 2011.

[50] Ibidem.

din piaţa media din zonă, prin Antena 1 Galaţi-Brăila, redeschisă de omul de afaceri Radu Cosca şi Bogdan Ciucă (deputat PC) şi Vox TV, televiziunea lui Eugen Durbacă (preşedinte al PC Galaţi, vicepreşedinte al Consiliului Judeţean Galaţi şi fost primar al municipiului Galaţi între 1992-2000).

439. Tot în judeţul Galaţi există şi postul local Rural TV din Schela, deţinut de Iacov Bărceanu (primar al comunei între 2004 şi 2010, atunci când a primit un nou mandat, de data aceasta de arestare, pentru alţi 4 ani, din pricina unei afaceri ilegale cu bani publici).

440. În Constanţa au apărut patru televiziuni noi în decursul a doar două luni. Staţia locală a Realitatea TV se prezintă, conform ziatului România Liberă, ca *„un melanj curios între PSD şi PDL"*[51]. Litoral TV este un post sprijinit de primarul Năvodarului, Nicolae Matei (cel care este, simultan şi la fel de întâmplător şi preşedintele PSD Năvodari).

441. În Arad, oraşul condus de Gheorghe Falcă (PDL), avem ziarul Glasul Aradului, ziar despre care, conform săptămânalul Caţavencii, se zice prin localitatea de pe Mureş că *„e mai mult Glasul lui Falcă"*[52] . Ce lucruri necurate s-au petrecut aici vom vedea la momentul respectiv, sau, dacă tot sunteţi prea curioşi, puteţi merge direct la articolul din Caţavencii, accesând link-ul din nota de subsol.

442. Iar exemplele de mai sus pot continua, existând la ora actuală o pleiadă de televiziuni, radiouri şi ziare arondate intereselor unui partid sau altul. Mergem însă puţin mai departe şi descoperim cum ajung să fie îndopate astfel de mijloace mass-media locale cu bani de la bugetul de stat.

443. În Dolj, Consiliul Judeţean este condus de Ion Prioteasa (PSD), un soi de Nemuritor local, căruia nimeni nu a reuşit să-i ia puterea. În vederea pregătirii alegerilor din 2012, ne dezvăluie revista Kamikaze[53], instituţia publică a judeţului a încheiat contracte de publicitate cu mai multe publicaţii locale şi o televiziune regională. Preţul? Doar 105.000 de euro! Presa arondată trebuie să mediatizeze investiţiile şi festivalurile făcute de Consiliul Judeţean sub mandatul lui Prioteasa, etc.

444. Suceava ridică ştacheta prin Gheorghe Flutur (preşedintele Consiliului Judeţean şi prim-vicepreşedintele PDL). Astfel, Consiliul Judeţean Suceava a semnat o serie de contracte pentru servicii de publicitate. Cât costă totul? O nimica toată, adică 142.000 de euro. Bani de la bugetul comunităţii.

445. Tot în Suceava, de data aceasta chiar în oraşul Suceava, primarul Ion Lungu (şi tot de la PDL) s-a decis că un oraş precum cel condus de el are mult mai multe chestii de propovăduit decât întreg judeţul la un loc (socotit, culmea, cu tot cu urbea sa), astfel încât s-a decis să scoată din punga aşezării pe care o guvernează, ameţitoarea sumă de 235.000 de euro. Pentru gologanii de mai sus, presa scrisă, radiourile şi televiziunea trebuie să vuiască de activităţile întreprinse de Primăria şi Consiliul Local Suceava. Normal, nu?

446. Sărim direct în celălalt colţ al ţării şi aterizăm în Oltenia, unde aflăm că preşedintele Consiliului Judeţean Gorj, Ion Călinoiu (de data aceasta, de la PSD) a scos la mezat 65.000 de euro pentru ca gorjenii să afle cam cum stau lucrurile prin judeţ. Lucrurile văzute şi simţite, ce-i drept, doar din prisma conducătorilor.

447. Tot *„modesta"* sumă de 65.000 de euro a alocat-o pentru publicitate şi Consiliul Judeţean Harghita, condus de Borboly Csaba (UDMR). Iar banii sunt scoşi tot din bugetul comunităţii, de voie, de nevoie.

448. Un bun exemplu de ce poate să facă o drăcovenie dintr-asta de publicitate, ne vine dinspre plaiurile târgoviştene, mai exact de la preşedintele Consiliului Judeţean Dâmboviţa, Florin Popescu (PDL). Acesta a *„donat"* în anul 2009 suma de 120.000 de euro către Money Channel Consulting SRL[54],

---

[51] Ibidem.

[52] http://www.caţavencii.ro/Glasul-aradului-lui-falca-pe-banii-statului_0_1743.html site accesat în data de 14 noiembrie 2011.

[53] http://www.kamikazeonline.ro/2011/08/pdl-si-udmr-platesc-presa-locala-cu-sute-de-mii-de-euro-bani-de-la-stat/ site accesat în data de 1 martie 2012.

[54] Ibidem.

moment ce a fost urmat apoi de o propagandă frumoasă făcută de Realitatea TV şi adresată unui public ţintă, adică fix alegătorilor săi.

449. Revenim acum la Glasul Aradului (sau Glasul lui Falcă, cum spunea revista Caţavencii că i s-ar mai zice prin oraş). Ei bine, Direcţia Generală a Finanţelor Publice din judeţul Arad a decis că este cazul să cumpere niscaiva spaţiu publicitar taman prin ziarul respectiv. De ce trebuia să facă asta? Oficial, pentru ca cetăţenii să fie la curent cu modificările Codului Fiscal şi ale Codului de Procedură Fiscală. Neoficial, pentru simplul motiv că un serviciu care se ocupă cu finanţele publice nu numai că are bani, dar trebuie şi să-i folosească. Să-i folosească cum ar fi, spre exemplu, în serviciul comunităţii. Iar cum Glasul lui Fal...pardon, Glasul Aradului este un ziar aflat taman în slujba comunităţii, rezultă fără doar şi poate că eforturile trebuiesc concentrate pe acesta. Astfel, o parte a serviciilor de publicitate oferite de ziar sunt cumpărate cu 50.000 de euro. Cum legea prevede că suma maximă ce poate fi suplimentată unui contract nu poate să depăşească 50% din valoarea iniţială a acestuia, iar cum cei de la Finanţele Publice sunt oameni ai legii, deci care cunosc legea, s-a decis la puţin timp ca alţi 24.000 de euro să fie adăugaţi spre serviciile publicitare ale Glasului Aradului[55]. Iar faptul că 24.000 de euro reprezintă fix 49,98% din suma alocată iniţial, este *„opera"* şi dovada de inteligenţă supremă a acestor oameni ai legii. Să fi răguşit oare Glasul Aradului, prima dată?

450. Cert este că, în atare condiţii a răguşit în mod cert glasul a milioane de români, sătui să tot zbiere la mormanul de fărădelegi, abuzuri şi mizerii comise de clasa politică care s-a auto-erijat în clasă conducătoare.

451. Încheiem subiectul aici, nu înainte de a-i da cuvântul lui Răzvan Martin, coordonator de programe în cadrul Active Watch – Agenţia de Monitorizare a Presei, pentru concluziile de rigoare: *„Explozia apariţiei unor noi posturi radio-tv în preajma alegerilor este un fenomen vechi, observat încă din 2004, când mulţi politicieni sau oameni de afaceri locali îşi înfiinţau posturi de televiziune sau ziare cu scopul de a le folosi în campaniile electorale pentru a servi anumite interese politice. Multe dintre aceste entităţi media, mai ales cele din zona presei scrise, daspăreau după alegeri, pentru a reapărea sporadic în preajma următorului ciclu electoral"*[56].

452. Este exact fenomenul cunoscut sub numele de *„berlusconizarea presei"*.

453. Ne mutăm acum atenţia spre o parte a propagandei deosebit de perversă şi extrem de periculoasă. Şi deşi este periculoasă, este atât de abil concertată încât nimic nu ne face să tresărim la gândul că avem de-a face aici cu probleme ce ţin de siguranţa naţională.

454. Discutăm aici, desigur, de afacerea *„Roşia Montană"*.

455. Că exploatarea minelor din zona Roşia Montană, prin mijloacele şi condiţiile impuse de către Gold Corporation este un act de sabotare a numeroase ramuri naţionale (patrimoniu cultural, mediu şi ecologie, resurse naturale, economie, etc.), asta se distinge clar, oricât de groasă ar încerca unii şi alţii să facă perdeaua de fum ce învăluie adevăratele intenţii şi preocupări ale consorţiului canadian.

456. Că unii oameni s-au lăsat cumpăraţi pentru un pumn de aur, că printre aceştia se numără politicieni şi înalţi reprezentanţi ai guvernului, este grav.

457. Că se vrea distrugerea unui sit arheologic unic în lume, este grav.

458. Că se doreşte crearea unui imens lac de cianură peste aşezările umane prezente, peste pădurile şi păşunile din inima Transilvaniei, este iarăşi grav.

459. Că va fi schimbat, în mod iremediabil pentru următoarele zeci şi sute de ani, ecosistemul prezent, în jurul zonei de exploatare, este, desigur, grav.

460. Dar că se exploatează zăcăminte uriaşe de aur şi argint, din care statului român îi revine o cotă minoritară, este mai mult decât grav.

---

[55] http://www.caţavencii.ro/Glasul-aradului-lui-falca-pe-banii-statului_0_1743.html site accesat în data de 14 noiembrie 2011.

[56] http://www.romanialibera.ro/index?section=articol&screen=print&id=247723&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 15 decembrie 2011.

461. Iar că actuala clasă politică a devenit subjugată intereselor unei companii fără scrupule, acționând împotriva intereselor naționale, este mai mult decât grav.

462. Asupra proiectului minier de la Roșia Montană vom mai reveni cu amănunte, puțin mai târziu, la momentul și locul oportun.

463. Momentan este suficient să spunem faptul că miza acestui proiect nu o constituie doar zăcămintele de aur și argint, așa cum afirmă compania Gold Corporation și guvernanții noștrii.

464. Miza reală este uriașă și ea se regăsește dincolo de contractele secretizate în mod abuziv de unii conducători care și-au vândut sufletul și patria pentru a înlesni accesul unor speculanți notorii la diversele rezerve strategice.

465. Zăcămintele aflate în subsolurile țării sunt mult mai diversificate decât vor unii să lase să se vadă.

466. Iar ca să nu se vadă ce și cum, o companie de talia Gold Corporation iese la rampă cu tot felul de scorneli legate de exploatarea aurului și marel beneficiu al ducerii la bun sfârșit al unui asemenea proiect.

467. Iar pentru a ameți cât mai mulți compatrioți de-ai noștri, ditamai campania propagandistică este asmuțită asupra poporului. Un atac în toată regula pe aproape orice canal media, un efort concentrat și susținut de a induce și menține ideea de beneficiu național fără precedent, dar posibil doar dacă acceptăm furtișagul fățiș.

468. Și uite așa, au căzut rând pe rând ziarele și televiziunile *„independente"* din România. Dacă Eminescu a scris câteva scrisori de toată frumusețea, cei de la Roșia Montană Gold Corporation (RMGC) s-au apucat să compună și ei una. Au botezat-o *„Scrisoare către România"* și i-au dat apoi drumul să ruleze pe unde o putea, numai să convertească mințile și opiniile oamenilor.

469. Național, Financiarul, Jurnalul Național, Ring, Bursa, Curierul Național, Gazeta Sporturilor, Capital, Business Magazin, Evenimentul zilei, Can Can, Săptămâna Financiară, Nine O'Clock, The Business Review, România Liberă, Ziarul Financiar, Libertatea, TV Mania și Gândul[57] sunt ziarele care au acceptat să găzduiască această Scrisoare hoinară și fără casă, pentru un timp mai lung sau mai scurt. Nu, nu ziariștii care lucrează sau scriu la aceste publicații sunt de condamnat (deși unii dintre ei au fost cumpărați la pachet cu spațiul de găzduire), ci conducerile acestora. Pentru un ban în plus, au uitat de orice deontologie și de orice filtru al rațiunii și al bunului simț și s-au lansat în operațiuni de piraterie la adresa libertății de informare a cititorilor.

470. Pe lângă publicațiile de mai sus, aproape toate televiziunile și radiourile s-au lăsat inflențate de strălucirea aurului și au dat curs propagandei deșănțate a RMGC.

471. Inutil să mai afirmăm că, acolo unde se materializau astfel de campanii pro exploatare, dispăreau ca prin farmec informațiile și dezbaterile contra proiectului Roșia Montană.

472. Că cei din conducerea țării ar trebui să intervină și să ia atitudine față de politica de cumpărare subevaluată a resurselor noastre, este de la sine înțeles. Dar ce credeți că face chiar președintele României, Băsescu Traian?

473. Mai înainte de a vă răspunde, aș dori să vă povestesc o întâmplare trăită personal. Eram student la Cluj-Napoca, când, în preajma alegerilor din 2004, descopăr pe zidurile unor clădiri din oraș câteva semne interesante. Este vorba de genul acela de *„afișe"* vopsite direct pe obiecte, prin aplicarea anterioară a unui șablon. Orașul era împânzit cu chipul lui Băsescu, vopsit cu bronz auriu, sub care era desenat un lingou în aceeași culoare aurie, plus un cuvânt misterios: *„Lingoule"*. Lângă ele sau în preajma lor, alte șabloane lăsaseră privirilor și posterității simboluri și cuvinte legate de Roșia Montană.

[57] http://www.kamikazeonline.ro/2011/09/sfatul-lui-traian-basescu-catre-protejatul-sau-gabriel/ site accesat în data de 23 decembrie 2011.

474. N-am înţeles atunci care era legătura dintre Roşia Montană, cuvântul Lingou şi Traian Băsescu (pe care-l vedeam atunci, asemeni milioanelor de oameni, marea speranţă de după Lovitura de Stat din 1989).

475. Ulterior am înţeles!

476. Acum să vă spun şi răspunsul întrebării, iar odată cu acesta, să înţelegeţi şi legătura dintre Roşia Montană - Lingou - Traian Băsescu. Ei bine, iată declaraţia magnificului nostru preşedinte, autointitulat jucător, dată cu ocazia unei vizite întreprinse chiar la Roşia Montană, în septembrie 2011. După ce îşi manifestă public sprijinul pentru începerea lucrărilor de exploatare, Băsescu afirmă: *„România trebuie informată. Populaţia nu e vinovată de reticenţă, pentru că e neinformată. V-aş recomanda să investiţi mai mult în transferul de informaţie"*[58].

477. Ceea ce Gold Corporation a şi făcut. A investit în transferul de informaţie. Că informaţia era trunchiată şi direcţionată într-un singur scop, asta nu se pune. Că şapte persoane, angajate sau care beneficiază de sprijin direct de la Gold Corporation, se apucă să se dezumanizeze prin intermediul unor Scrisori menite să impresioneze poporul român, nu este nimic altceva decât transfer de informaţie. Ce este rău în a transforma campaniile de informare în campanii de dezinformare?

478. Ei bine, în urma acestor campanii de dezinformare (acelea cu Scrisorile), Consiliul Român pentru Publicitate (RAC), asociaţie care, surprinzător pentru ţara noastră, are câteva legi după care se ghidează, dar şi persoane care se gândesc foarte serios să respecte acele legi, ei bine, acest RAC s-a apucat şi, la iniţiativa unui ONG, Eco-Civica pe numele său, a surprins două spoturi ale Roşia Montană Gold Corporation ce nu numai că rulau pe micile ecrane (şi implici, pe retina milioanelor de telespectatori români) dar, mai mult, încălcau flagrant legile de care vă vorbeam anterior.

479. În aceste spoturi se afirma că „Proiectul Roşia Montană creează mii de locuri de muncă", „Roşia Montană Gold Corporation investeşte 70 de milioane de dolari în conservarea patrimonului" şi „mii de oameni din întraga ţară vor avea din nou ce munci".

480. Reprezentanţii RMGC nu au putut susţine nici una dintre cele trei afirmaţii, ocazie cu care RAC a cerut ca Roşia Montană Gold Corporation să revizuiască spoturile respective.

481. Frumuseţea finalului de poveste ar fi cu adevărat ştirbită dacă aş cenzura reacţia lui Mircea Toma, jurnalist la revista Kamikaze: *„Cum facem noi să le revizuim din minţile românilor care le-au crezut?"*[59].

482. Şi că tot veni vorba de Kamikaze. Pe ediţia electronică, adică pe www.kamikazeonline.ro, au tot fost urcate textele de pe ediţia de print. Spre deosebire de revista tipărită, aici oamenii îşi pot da cu părerea asupra unui aspect anume din articol, adică pot comenta. Cei de la Kamikaze au descoperit un lucru deosebit de interesant. Anume faptul că unii utilizatori care comentau, erau de fapt *„postaci RMGC"*.

483. Comentariile venite din partea aceloraşi IP-uri soseau însă prin identităţi diferite. Ceea ce face ca lucrurile să devină evidente este faptul că aceste comentarii apar numai la articolele referitoare la aur, Roşia Montană, Ministerul Mediului, mitingurile pro şi contra RMGC. În plus, se folosesc diverse metode de mascare a IP-ului.

484. Numai asupra unui singur articol au fost făcute 35 de comentarii, dintre care 25 sunt suspecte, întrucât fie respectă acelaşi IP, fie sunt mascate prin acelaşi serviciu de anonymizer, fie au acelaşi nume de utilizator[60]. În total, cercul s-a restrâns la doar 4-5 persoane care îşi asumă identităţi diferite şi care folosesc mijloace tehnice specifice, de ascundere a urmelor, toate acestea în tentativa de a monopoliza discuţiile şi a da impresia unei voci comune, a majorităţii.

485. E de prisos să mai amintim faptul că aceste persoane au în întregime postări pro Gold Corporation şi de defăimare a celor care se opun proiectului.

---

[58] Ibidem.

[59] http://www.kamikazeonline.ro/2011/08/rac-amendeaza-rmgc/ site accesat în data de 23 decembrie 2012.

[60] http://www.kamikazeonline.ro/2011/09/sint-postac-rmgc-si-asta-imi-ocupa-tot-timpul/ site accesat în data de 23 decembrie 2012.

486. Propaganda Roşia Montană Gold Corporation îmbracă toate aspectele de manual ale propagandei, fiind albă, neagră şi gri, toate acestea simultan şi pe cât mai multe fronturi, având ca singur ţel începerea exploatărilor miniere.

487. O exploatare minieră ce subminează economia naţională şi este un croşeu sub centură pentru siguranţa naţională. Iar cei ce ar trebui să vegheze asupra acestor aspecte, dorm liniştiţi, anesteziaţi de injecţiile cu aur făcute de Gold Corporation.

488. Iar toate astea în timp ce poporului român i se oferă, cu mare fast şi propagandă, fix praful de aur de pe toba carierelor de la Roşia Montană.

489. Îţi mulţumim că exişti domnule băsescu - PDL (un nume nesemnificativ pentru poporul Român), îţi mulţumim că exişti domnule tăriceanu - PNL, asemenea domnule kelemen hunor - UDMR şi, mai nou, îţi mulţumim domnule victor ponta - PSD pentru schimbarea tiptilă a atitudinii vizavi de proiectul minier. Toate partidele principale de pe estrada politică a ţării sunt o apă şi un pământ atunci când vine vorba de interesele naţionale.

490. <u>Capitolul Mundi</u>

491. Atunci când Tom Vanden Brook şi editorul său, Ray Locker au efectuat o investigaţie asupra sumelor colosale cheltuite de campaniile de propagandă militară, printre primele lor ţinte a figurat şi instituţia Pentagonului. Publicat în aprilie 2012, articolul celor doi descrie un efort propagandistic uriaş întreprins de Pentagon, ce a costat plătitorii de taxe din SUA câteva sute de milioane de dolari pe an. Ceea ce era şi mai interesant era faptul că o mare parte a acestor sume se întorceau în Irak şi Afghanistan, generând profituri mari unor anumite entităţi. Profituri în urma cărora, spre exemplu, numai un singur contractor avea o restanţă către fiscul american în valoare de 4 milioane de dolari.

492. Însă ceea ce nu au prevăzut cei doi jurnalişti, a fost faptul că împotriva lor s-a pornit o maşinărie de defăimare, cu scopul de a cenzura atât impactul descoperirilor făcute, cât şi posibilitatea repetării altora asemănătoare.

493. Vanden Brook şi Locker au suferit agresiuni personale online, din partea unor echipe sofisticate de atac[61]. Au fost descoperite intrări efectuate, aparent sub numele celor doi, pe diverse site-uri web, în Wikipedia şi pe conturi de Twitter. Toate acestea, într-un efort susţinut de discreditare.

494. Pentru aceasta, atacatorii s-au folosit de servere proxy şi alte mijloace specifice, pentru a-şi ascunde identităţile şi urmele.

495. O campanie a postului rusesc de televiziune Russia Today a stârnit vâlvă în lumea jurnalistică occidentală. Pe unul din cele cinci afişe care au împânzit drumurile din Marea Britanie dar şi aeroporturile din SUA, apare chipul preşedintelui american Barack Obama, suprapus peste cel al liderului iranian Mahmoud Ahmadinejad. Sloganul inscripţionat pe postere întreabă sugestiv *„cine reprezintă cea mai mare ameninţare nucleară?”*. Deşi răspunsul este destul de clar, acţiunea scoate în evidenţă dorinţa Kremlinului de a crea un nou imperiu propagandistic post-sovietic.

496. Astfel, la două decenii după acţiunile organului central de presă al Partidului Comunist, Pravda, Kremlinul întreprinde o nouă ofensivă media în Marea Britanie, printr-un post de televiziune, Russia Today, care emite 24/24 în limba engleză. Prin intermediul acestuia, notează ziariştii britanici de la The Guardian, sunt prezntate *„puncte de vedere pro-Putin nerușinate, asupra lumii, pretinzând că nu caută decât să corecteze punctele de vedere <părtinitoare> oferite de BBC și CNN”*[62].

497. Planurile de propagandă ale guvernului Rusiei sunt dublate de eforturile materiale ce se fac în vederea atingerii acestor deziderate. Nu mai puţin de 1,4 miliarde de dolari[63] sunt pregătiţi pentru

[61] http://articles.businessinsider.com/2012-04-20/news/31371672_1_online-reputation-propaganda-online-content site accesat în data de 5 iunie 2012.

[62] http://www.guardian.co.uk/world/2009/dec/18/russia-today-propaganda-ad-blitz site accesat în data de 05 iunie 2012.

[63] http://digitaljournal.com/article/286048 site accesat în data de 5 iunie 2012.

campanii internaţionale de propagandă. De asemenea, după canalul ce emite în limba arabă, Russia Today se pregăteşte să lanseze şi un serviciu în limba spaniolă, pentru ţările din America Latină.

498. Dar nu numai Rusia face din propagandă o veritabilă artă.

499. În anul 2010 a avut loc, în Golful Mexic, un dezastrul ecologic în urma căruia au murit 11 persoane şi s-au scurs în apă circa 760 milioane de litri de petrol.

500. Responsabilă pentru toate aceste lucruri a fost compania British Petroleum (BP).

501. Ce credeţi că face însă, imediat după dezastru compania respectivă? Ei bine, în timpul deversărilor de petrol din Golful Mexic, British Petroleum a cheltuit *„aproape 100 de milioane de dolari pe publicitate [...] ceea ce înseamnă 5 milioane de dolari pe săptămână"*[64]. De 3 ori mai mult decât bugetul de publicitate alocat de companie în anul precedent.

502. La 20 de luni după producerea dezastrului, British Petroleum a prezentat situaţia din Golful Mexic ca fiind una nemaipomenită, prin imagini cu plaje sclipitoare, afaceri prospere, pescari zâmbitori şi ape colcăind de peşti şi vietăţi marine. Ceea ce i-a făcut pe jurnalişti să afirme că situaţia este „*puţin cam prea roz pentru oamenii care trăiesc aici"*.

503. Aceeaşi situaţie este catalogată de către jurnalistul Cain Burdeau, de la Associated Press, ca fiind doar o *„propagandă British Petroleum"*[65].

504. De ce spune el asta?

505. Pentru că, imediat după producerea incidentului, milioane de litri de substanţe chimice au fost utilizate pentru a curăţa dezastrul. Cu toate acestea, oamenii de ştiinţă au descoperit, la doi ani după catastrofă, creveţi fără ochi, crabi fără cleşti şi peşti plini de răni[66].

506. Andrew Whitehead, profesor biolog de la Universitatea de Stat din Louisiana a declarat: *"Noi am descoperit semne clare de expunere la compuşi toxici din petrol, în viaţa marină a golfului, corespunzând perioadei de timp în care s-a petrecut scurgerea respectivă"*.

507. Cu toate acestea, compania multimiliardară în dolari s-a dovedit mult mai preocupată să-şi curăţe numele pătat de dezastrul produs, decât să curăţe efectele dezastrului în sine. Într-unul dintre numeroasele spoturi TV ce au invadat piaţa media americană în timpul sărbătorilor de iarnă din 2011, Iris Cross, rprezentantul British Petroleum afirma *"Sunt fericit să raportez că toate plajele şi apele sunt deschise pentru ca toată lumea să se bucure de ele"*[67]. Asta în vreme ce dezastrul provocat continuă să facă ravagii şi să lase închise o mulţime de plaje şi zone de pescuit.

508. O investigaţie realizată de televiziunea Al Jazeera a atras atenţia că *„în ciuda dovezilor menţionate de oameni de ştiinţă şi de localnici, Guvernul SUA menţine tăcerea asupra urmărilor scurgerii de petrol din 2010, refuzând invitaţia televiziunii de a comenta dovezile şi de a discuta pe acest subiect"*[68]. O tăcere mai mult decât grăitoare...

509. Tot Statele Unite ale Americii au, la rândul lor, parte de o infuzie zdravănă de propagandă prin majoritatea filmelor produse la Hollywood. Iar odată cu locuitorii săi, avem parte de infuzia aceasta şi noi, restul lumii, mari devoratori ai peliculelor produse în Oraşul Îngerilor.

510. Că este vorba de un film precum „*Deterrence"*, *„Top Gun"*, *„Captain America"* sau mai ştiu eu ce scorneală modernă, toate propovăduiesc *„visul american"*, rolul SUA ca jandarm mondial,

---

[64] http://www.ziare.com/economie/petrol/bp-a-cheltuit-100-de-milioane-de-dolari-pe-reclame-dupa-dezastrul-din-golful-mexic-1039200 site accesat în data de 05 iunie 2012.

[65] http://today.msnbc.msn.com/id/45919105/ns/today-today_news/t/locals-call-bps-feel-good-gulf-ads-propaganda/#.T83vtc3W-JB site accesat în data de 05 iunie 2012.

[66] http://www.ziare.com/articole/british+petroleum+golful+mexic site accesat în data de 5 iunie 2012.

[67] http://today.msnbc.msn.com/id/45919105/ns/today-today_news/t/locals-call-bps-feel-good-gulf-ads-propaganda/#.T84CK83W-JC site accesat în data de 05 iunie 2012.

[68] http://www.ziare.com/articole/british+petroleum+golful+mexic site accesat în data de 5 iunie 2012.

invincibilitatea, corectitudinea, supremaţia şi eterna putere a Unchiului Sam, prin televiziunile apărute ca ciupercile după ploaie.

511. Jurnalistul Ben Shapiro face o descriere dură a acestui fenomen, afirmând: *„Televiziunea l-a creat pe Barack Obama. [..] Televiziunea ne-a manipulat. Iar aceia care au produs televiziune, au făcut-o intenţionat şi elegant. [...] Ei au transformat divertismentul pur într-un vehicul pentru propagandă. Timp de ani de zile, ne-au mințit. La fel cum au făcut şi prin ştirile principale din media [...]"*[69].

512. În cartea sa *„Primetime Propaganda"*, jurnalistul merge direct în inima Hollywood-ului, intervievând personal majoritatea celebrităţilor produse de studiourile de film în ultimele decenii. Din interviurile înregistrate pe casetă, a aflat despre discriminarea ce are loc la Hollywood, despre programele ce sunt folosite pentru manipularea americanilor, precum şi despre deformarea pieţei TV în vederea îndeplinirii scopurilor proprii.

CENZURĂ

513. Introducere

514. În strânsă legătură cu propaganda, generând sau fiind generată de aceasta, cenzura a devenit de-a lungul timpului un aspect marcant al civilizaţiei umane.

515. Nu putem concepe istoria umanităţii fără a lua în considerare cenzura. Ea este parte integrantă a societăţii umane, manifestându-se întotdeauna într-o manieră mai mult sau mai puţin vizibilă.

516. Indiferent de intensitatea cu care se manifestă sau de scopul urmărit, cenzura rămâne în esenţă aceeaşi.

517. Una dintre cele mai bune definiţii ale cenzurii o descrie ca fiind *„controlul informaţiilor şi a ideilor care circulă într-o societate"*[70].

518. O altă definiţie foarte bună o menţionează ca fiind *„prevenirea diseminării informaţiei către public de un grup de control"*[71].

519. Termenul de cenzură vine din perioada Romei Antice, atunci când, la începutul anului 443 î.Hr. a fost creat în *„Cetatea Eternă"* un oficiu de cenzori[72]. Cenzorii erau magistraţi însărcinaţi cu efectuarea recensământului cetăţenilor şi al averilor acestora, precum şi cu supravegherea moravurilor.

520. Dacă termenul a apărut în secolul V î.Hr., cenzura, în felul în care o înţelegem noi astăzi, are o practică străveche, mult anterioară acestei perioade de timp.

521. O regăsim exercitată în China Antică ca instrument de reglementare etică, morală şi politică, sau în Grecia Antică, acolo unde Socrate este obligat să bea otravă (399 î.Hr.) pentru faptul că scrierile sale corup tineretul atenian şi aduc ofense la adresa zeităţilor.

522. Europa Evului Mediu ne aduce în prim-plan Biserica Catolică şi curţile regale, organisme care ajung să ridice cenzura pe noi culmi.

523. Galileo Galilei va avea să cadă victimă a cenzurii bisericii, datorită gândirii sale. Tot datorită opiniilor personale va avea de suferit şi Giordano Bruno, acesta fiind ars pe rug de către lungul braţ al Inchiziţiei. De altfel, Inchiziţia, această unealtă diabolică a Bisericii Catolice, poate fi asociată aproape total manifestării fenomenului de cenzură.

---

[69] http://townhall.com/columnists/benshapiro/2011/05/31/exploring_the_hollywood_propaganda_machine site accesat în data de 05 iunie 2012.

[70] http://glic.org/speech/osistudy/censorship/ site accesat în data de 15 mai 2012.

[71] http://ro.wikipedia.org/wiki/Cenzură site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[72] http://m.descoperă.ro/cultura/8988195-interesanta-istorie-a-cenzurii site accesat în data de 15 mai 2012.

524. Un alt caz relevant îl reprezintă *„Index Librorum Prohibitorum”*, o culegere în care erau indexate toate scrierile socotite ca fiind interzise de către Vatican. Deşi prima ediţie a fost publicată în plin Ev Mediu (anul 1559), deosebit de interesant este faptul că ultima ediţie (cu nr. 20) a cunoscut lumina tiparului abia în anul...1948.

525. Tot în secolul XX avem parte de ascensiunea fulminantă a unor regimuri care au făcut posibilă ridicarea cenzurii pe o nouă treaptă: nazismul şi comunismul. Cenzura impusă de regimurile dictatoriale precum şi de cele ale statelor fundamentaliste se pot alătura cu succes celor amintite anterior.

526. Dar tot în aceeaşi perioadă avem de-a face cu o cenzură rasială manifestată cu putere în state aşa-zise *„democratice”*. Exemplele cele mai elocvente sunt problemele rasiale din unele state conservatoare ale SUA (sudiste) şi politica de apartheid din Africa de Sud. Aici, îngrădirea unor drepturi şi libertăţi pe criterii etnice erau parte dominantă a societăţii.

527. Ajunsă în epoca contemporană, cenzura nu numai că şi-a diversificat aria şi formele de răspândire, dar a ajuns să fie practicată (în ciuda proclamării libertăţii ca deziderat uman universal) cu o forţă tot mai puternică.

528. Din ce în ce mai puţin vizibilă şi tot mai greu de recunoscut sub diversele camuflaje pe care le îmbracă, cenzura a început să treacă de barierele statale, ajungând să cuprindă întreaga umanitate, ca ansamblu.

529. Lămuritoare în acest sens este problematica cenzurării internetului.

530. Dacă avem state care pun deja în aplicare în spaţiul lor intra-frontalier vaste operaţiuni de cenzurare a reţelei de Internet (China, Iran, Arabia Saudită, Egipt, Cuba, Belarus, etc.), noile propuneri legislative precum P.I.P.A. (PROTECT IP Act[73]), S.O.P.A. (Stop Online Piracy Act[74]) sau A.C.T.A. (Anti-Counterfeiting Trade Agreement[75]) pot duce la o multitudine de abuzuri ce ajung să creeze un precedent ale cărui repercursiuni sunt greu de imaginat.

531. Cenzurarea Internetului la nivel mondial sabotează orice idee de libertate. În plus, exercitarea unui control atât de strict, de tip fascist, ar ridica grave semne de întrebare asupra adevăratelor intenţii ce stau în spatele unor măsuri legislative caracterizate de o severitate fără precedent.

532. În ciuda nevoii de transparenţă pe care societatea actuală o resimte tot mai acut, politicienii aleşi să ne reprezinte interesele par să decidă că este cazul să fie aplicate alte măsuri, contrare, de îngrădire a accesului la informaţie. O îngrădire care echivalează cu îngrădirea libertăţii.

533. Atunci când ni se ascund lucruri pe care avem dreptul să le cunoaştem, libertatea noastră de alegere virează brusc, de pe o autostradă cu o infinitate de posibilităţi (benzi), direct în hăul unidirecţional al constrângerilor de tot felul.

534. Ni se va spune de fiecare dată că totul este pentru protecţia noastră, că nu se urmăreşte neapărat limitarea unui cutare lucru, iar faptul că s-a ajuns totuşi la situaţia asta de limitare nu este decât un mic *„neajuns”* faţă de răul cel mare, vopsit şi prezentat mereu în cele mai sumbre culori şi ipostaze posibile.

535. Propaganda făcută unui „x” lucru, alături de cenzura unui „y” lucru situat în antiteză cu primul are efecte devastatoare.

536. Controlul mijloacelor mass-media a fost mereu o dorinţă a regimurilor dictatoriale. Asta o cunoaştem cu toţii. Ceea ce nu prea cunoaştem sau apucăm să vedem tot mai greu este faptul că aceeaşi dorinţă de control a mass-mediei este manifestată şi de celelalte regimuri *pseudo-democratice*.

537. Faptul că un lucru nu se desfăşoară la *„lumina zilei”* nu înseamnă automat că el nu există.

---

[73] În traducere, *“Legea de prevenire a adevăratelor ameninţări online asupra cretivităţii economice şi a furtului de proprietate intelectuală”.*

[74] În traducere, *“Legea împotriva pirateriei online”.*

[75] În traducere, *“Acordul comercial de combatere a contrafacerii”.*

538. Astăzi, cenzura este practicată cu succes în toate ţările lumii.

539. Clasa politică decide, în funcţie de interesele pe care le are în acel moment, ce fel de informaţii trebuie transmise mai departe poporului şi în ce cantitate. Bineînţeles, nu discutăm aici de absolut toate informaţiile, oricât de banale ar fi acestea, ci de informaţile esenţiale, a căror cunoaştere are implicaţii puternice.

540. Percepţia noastră asupra realităţii înconjurătoare este profund marcată de informaţiile pe care le primim. Controlul acestor informaţii duce la controlul asupra percepţiei noastre.

541. Deşi zăcămintele naturale ale unei ţări aparţin în totalitate poporului, politicienii aleg căror firme private să le încredinţeze spre exploatare, sub pretextul că statul nu are resursele şi mijloacele să le exploateze. O firmă exploatatoare este aşadar net superioară unui stat întreg?

542. Ceea ce ni se ascunde este faptul că unii politicieni au primit *„foloase necuvenite"* pentru a favoriza aceste exploatări. Plus că, întotdeauna statul este cel care are cel mai mult de pierdut de pe urma acestor contracte cu firmele private. Firme private ce, mai mult, sunt adesea concernuri internaţionale, din afara statului respectiv.

543. Dar cum soarta a aproape tot ceea ce este bun naţional este decisă de politicienii noştri, şi soarta informaţiilor legate de aceste contracte de exploatare va fi decisă tot de aceiaşi eterni politicieni.

544. Aşa că, pentru ca treaba să fie completă, modul în care sunt făcute aceste tranzacţii va fi trecut la categoria *„secret de stat"*.

545. În ciuda faptului că şi accesul la astfel de informaţii ce ţin de contractele de exploatare sunt bunuri naţionale.

546. Cenzurarea contractelor ascunde nereguli grave, multe dintre ele ce ţin chiar de siguranţa naţională a statului respectiv.

547. Este cineva însă, dintre cei ce deţin frâiele puterii, suficient de *nebun* încât să-şi azvârle scaunul de sub picioare atâta vreme cât are ştreangul legat de gât?

548. Nu prea au fost raportate până acum astfel de cazuri.

549. Rămânând tot în sfera economicului, ni se întâmplă adesea să auzim cum fabricile şi întreprinderile de stat sunt vândute la preţuri derizorii pentru că sunt *„găuri negre la bugetul de stat"*. Cu alte cuvinte, sunt total nerentabile. În loc să se reîncerce o retehnologizare, sau să se ia în calcul o reprofilare a lor, se decide direct vânzarea lor.

550. Asta nu este însă totul. Până aici, totul pare să fie doar o gravă eroare de judecată a clasei politice, adică a aleşilor noştri. O altă greşeală printre sutele de mii de greşeli, care asemeni celor dinainte, va rămâne pe veci nepedepsită.

551. Însă totul începe să capete contur atunci când, imediat ce a fost preluată de o mare companie cu renume mondial, uzina noastră trece brusc de la pierderi masive la câştiguri substanţiale. O enigmă la fel de mare ca şi aceea a transformării plumbului în aur!

552. Uzina are aceiaşi oameni pe care i-a avut mai înainte. Tehnologia de producţie este aceeaşi. Materiile prime sunt achiziţionate de la aceiaşi furnizori. Cu toate acestea, produce în loc să piardă. Incredibil, nu?

553. Ei bine, alchimia este reală. Nimeni nu o poate nega.

554. Dar pentru ca plumbul să devină aur e nevoie însă de *„piatra filosofală"*. Iar această piatră filosofală a fost descoperită de politicienii noştri.

555. Pentru ca făbricuţa noastră să poată fi vândută la preţ de *„fier vechi"*, a fost generată o stare artificială de regres. Profitul a fost transformat în bilanţ negativ prin *„căpuşarea"* fabricii. Apoi, odată vândută, parazitarea nemaifiind nici necesară dar nici posibilă, fabrica a trecut, în mod logic, pe plus. Iar piatra filosofală a politicienilor este, în tot acest caz, fix cenzura. Bine, recunaştem cu toţii, cenzura şi încă ceva: comisionul lor.

556. În esenţă, acesta este felul în care, prin cenzurarea informaţiilor se ajunge la asemenea acte demne de spectacolele de magie. Or fi făcând David Copperfield şi Harry Houdini să dispară obiecte mai mari sau mai mici, dar să treacă la comandă o firmă de pe plus pe minus şi apoi din nou pe plus, ei bine, asta nu au reuşit niciodată.

557. Accesul la astfel de informaţii fiind restricţionat celor ce au cel mai mult de pierdut, adică cetăţenilor, nu putem discuta în asemenea cazuri de nimic altceva decât de cenzură şi de subminare a economiei naţionale. De prima ne ocupăm aici, de cea de-a doua, puţin mai încolo.

558. Dar şi în cazul politicii avem parte de cenzură. În apropierea alegerilor ne sunt prezentate toate atuurile posibile ale politicienilor candidaţi. Ne sunt ascunse însă problemele pe care aceştia le au cu legea, caracterul lor josnic şi mârşăviile comise fără ruşinare.

559. După alegeri însă, constatăm că politicienii noştri suferă de o boală nouă, neindexată în vreun atlas medical sau măcar în vreunul zoologic. Astfel, puşi să-şi completeze declaraţiile **obligatorii** de avere, ei încep să aibă dintr-o dată pene de memorie. Un lapsus total în ceea ce priveşte bogăţiile pe care le deţin.

560. Acum nu ştim dacă asta este din cauză că au atât de multe încât le-au pierdut numărul sau pur şi simplu de teamă că toate bunurile adunate la un loc au o valoare cu mult peste cea a veniturilor lor.

561. Cercetători integri din jurnalismul independent ne semnalează că deşi ambele pot fi insinuate, ce-a de-a doua variantă este totuşi cea adevărată.

562. O auto-cenzură pe care şi-o aplică pentru a-şi adormi conştiinţele şi o cenzură pe care ne-o aplică nouă pentru a ne adormi, liniştiţi că avem politicieni, nu glumă.

563. Avem, apoi, legături de afaceri tăinuite. Politicieni care stau la aceeaşi masă cu tâlhari notorii, care încheie tranzacţii comerciale cu infractori dovediţi, care primesc daruri şi bonusuri pentru a finaliza atribuirea de licitaţii cu *„dedicaţie"*, care promovează în mod obsesiv serviciile unei anume firme, etc., etc.

564. Chiar dacă aceste lucruri se întâmplă în prezent, cetăţenii vor afla mereu de ele abia mult mai târziu.

565. Căci, deşi cunoscute de alţi politicieni sau de trusturile de presă acolite partidelor, informaţiile vor ieşi la lumină abia atunci când va trebui şi numai în cantitatea necesară, nu neapărat totală. Excesele sunt de nedorit întrucât atrag după sine ridicarea unor mari semne de întrebare asupra integrităţii şi a loialităţii clasei politice.

566. Cenzura îmbracă şi spectrul mass-mediei. Ne sunt prezentate ştiri cu omoruri şi violuri, ne sunt aduse în faţă show-uri incendiare şi dezbateri politice sterile, dar atunci când vine vorba de investigaţii jurnalistice serioase de demascare a fraudelor ce au loc în sistemul naţional, de cercetări în legătură cu excesele comise de politicieni, atunci dintr-o dată se aşterne un gol în grila buletinului informativ respectiv.

567. Devalizarea unei bănci de către oameni importanţi ai societăţii, uciderea unei femei pe trecerea de pietoni de către un şofer beat ce se dovedeşte a fi apoi nu ştiu ce senator sau odraslă de om de afaceri, falimentarea unei societăţi de stat de către o firmă off-shore condusă de un notoriu fost puşcăriş cu zeci de dosare pe rol la activ, tunurile imobiliare ale unui politician patron de club sportiv peste noapte, toate acestea sunt prezentate ca fiind ştiri extravagante, ca şi cum s-ar fi petrecut pe o planetă îndepărtată, vizibilă doar prin intermediul telescopului Hubble, şi care nu ne afectează nicidecum, întrucât noi suntem aici, departe de astfel de fenomene, în siguranţă.

568. Prezentarea sentinţelor, venite adesea după ani de procese, sunt la fel de stereotipic prezentate ca şi anunţurile de la rubricile de decese. A făcut cutare şi cutare lucru, a fost achitat sau a primit *„x"* ani cu suspendare. Atât şi nimic mai mult.

569. Şi te întrebi apoi, cu mâhnire în suflet, cum ar trebui să se încheie anunţul respectiv: *„Dumnezeu să-l ierte!"* sau *„Dumnezeu să ne ajute!"*?

570. Ar trebui să fim recunoscători fie şi numai pentru atâta lucru, nu? În definitiv, nu aven parte de cenzură totală. Ni se comunică rezultatele anchetelor. Nu trebuie musai să ştim noi exact ce i-a

determinat pe judecători să ajungă la deciziile înţelese doar de ei şi de cei care i-au sponsorizat, pardon, ajutat să vadă mai bine ceea ce nici un microscop nu a reuşit să găsească în legislaţie, anume faptul că inculpaţii sunt absolut nevinovaţi şi la fel de imaculaţi ca şi culoarea robei pe care o îmbracă aceiaşi fenomenali judecători.

571. Iar atunci când, în locul unor anchete jurnalistice care să încerce să scoată la lumină şi să pună pe tapet astfel de cazuistici cu adevărat relevante pentru societatea noastră, în locul unor ample discuţii şi dezbateri publice pe tema acestora, avem de-a face cu talk-show-uri lipsite de substanţă, de emisiuni frivole şi buletine informative banale, atunci, nu te poţi abţine şi te întrebi, revoltat asemeni altora, de ce?

572. Care este rostul acestei cenzuri a calităţii mass-mediei actuale?

573. Căci în definitiv nu discutăm aici decât de un singur fenomen: acela de disoluţie continuă a calităţii mass-mediei prezente. Dacă mass-media este a patra putere în stat, atunci această cenzură a mass-mediei nu poate decât să amputeze din corpul tot mai epuizat al libertăţii de gândire a cetăţeanului.

574. După decăderea justiţiei, în lipsa unui organism care să vegheze asupra derapajelor pe care politicienii şi societatea coruptă le manifestau tot mai abitir, presa juca un rol important.

575. Deraierea şi trecerea presei pe linie de partid sau schimbarea macazului şi implicit orientarea presei spre aservirea intereselor unei anumite companii, au dus la îmbolnăvirea societăţii actuale. O boală care nu numai că începe să paralizeze orice *„simţ”* de percepţie a realităţii înconjurătoare de către cetăţeni, dar care îi şi investeşte cu altele mai sofisticate, menite să traducă cât mai haotic cu putinţă logica *„bunului simţ”*.

576. În definitiv, cenzura nu este nimic altceva decât *„controlul informaţiilor şi a ideilor care circulă într-o societate”*.

577. Capitolul Skineşti

578. Orice aşezare are parte, la un moment dat, de un filtru aplicat cu iscusinţă din partea politicienilor care o guvernează.

579. Posibilităţile de limitarea a accesului la informaţie sunt aproape nelimitate. Iar atunci când inventivitatea umană îşi face loc în joc, regulile acestuia sunt complet date peste cap.

580. Skineşti nu face rabat de la modul în care sunt oprite din circulaţie informaţiile publice.

581. Realizările altor persoane decât cele cărora trebuie să li se facă propagandă sunt trecute la sertar, sau, aşa cum vom vedea mai târziu, ajung să fie chiar însuşite de cei care controlează informaţiile.

582. Fostul *Politician-Şef* al metropolei, Regele Bălţilor,s-a confruntat la un moment dat cu o problemă pe care şi-a creat-o chiar el singur. Bine, el şi acoliţii săi.

583. Astfel, pe adresa *„Instituţiei de Administrare a Metropolei Skineşti”* a fost depusă o cerere a unei doamne E.I. din Pelendava. Cererea era pentru concesionarea, pentru 49 de ani, a unei suprafeţe de teren situată într-o zonă despre care presa regională a notat că este *„centrul comercial”* al Skineştiului.

584. Fără a întocmi vreun referat de specialitate în care să fie specificat scopul concesionării, suprafaţa, impactul asupra mediului, etc., Regele Bălţilor a supus-o direct aprobării consilierilor metropolitani din Skineşti. Care consilieri, la auzul ideii că trebuie să aprobe un proiect de concesionare doar pe baza unei cereri scrise de mână, au votat în unanimitate împotrivă.

585. Cum afacerea mirosea ciudat, Regele Bălţilor nu s-a lăsat şi a trecut din nou propunerea, la următoarea şedinţă a *„Consiliului Metropolitan”*, pe ordinea de zi. De acest aspect s-a ocupat secretarul FeFe. Acesta a ascuns cererea pe poziţia a treia a listei, imediat după un proiect prin care *„Instituţia de Administrare a Metropolei Skineşti”* trebuia să cedeze o bucată de teren unei persoane sinistrate.

586. Cum presa a prins de veste şi s-a înfiinţat la şedinţa respectivă, secretarul Fefe a tăiat cu pixul proiectul propus de primar, susţinând apoi că a fost trecut din greşeală pe ordinea de zi. Vina,

spunea el, ar fi aparţinut secretarei, care a confundat doar numele unui drum metropolitan cu numele tarlalei în pricină. Datele înscrise în ordinea de zi, identice cu cele din cererea scrisă de mână a doamnei din Pelendava, l-au trădat însă pe FeFe.

587. Întrebat cum justifică graba cu care a fost redactată ordinea de zi în care figura concesionarea, din moment ce nu şi-a făcut timp nici măcar să redacteze procesul-verbal al şedinţei din urmă cu o săptămână, secretarul FeFe a tăcut mâlc.

588. Pentru a salva situaţia, Regele Bălţilor a afirmat apoi că proiectului de concesionare i s-au opus consilierii metropolitani, pentru ca oile să poată paşte în linişte. O nouă denaturare de la adevăratele motive care stăteau ăn spatele afacerii.

589. Rămânem tot la *„Politicianul-Şef”* Regele Bălţilor, pentru a gusta o nouă porţie de cenzură a realităţii.

590. În urma unei inginerii suspecte pusă la cale de Regele Bălţilor împreună cu consilierii metropolitani, un consilier metropolitan a cumpărat de la... Consiliul Metropolitan Skineşti un teren la un preţ de 20 de ori mai mic decât cel cerut în realitate de piaţa imobiliară.

591. Cum terenul trebuia să aibă o expertiză în prelabil, *„Politicianul-Şef”* a adus o firmă de evaluare obscură, căreia însă i-a prevăzut în contractul de evaluare încheiat, o clauză destul de bizară: *„conţinutul acestui raport, atât în totalitate, cât şi parţial (în special concluziile şi identitatea evaluatorului) nu va fi difuzat prin nici un mediu de informare fără aprobarea scrisă şi prealabilă a evaluatorului”*. Dacă nici asta nu mai ridică semne de întrebare...

592. Consilierul în pricină, Paracliseru, s-a prezentat la licitaţie (anunţată în prelabil într-un ziar mediocru din Pelendava, într-o zi de sâmbătă, când oamenii de regulă nu prea cumpără ziare). Aici, surpriză mare: soţia şi cumnata lui, îl concurau cu oferte.

593. Trecând peste faptul că terenul în pricină a fost adjudecat de nevasta consilierului metropolitan (ar fi bătut prea tare la ochi să fi câştigat tot el), care i-a bătut oferta cu doar 5 lei în plus(!), ajungem în miezul unei alte probleme. Pe terenul respectiv se află un magazin sătesc. O anumită firmă îl folosea, firmă ce i-a cerut în nenumărate rânduri Regelui Bălţilor să-i vândă terenul respectiv, sau măcar să i-l concesioneze. De fiecare dată a fost amânată, aducând varii motive. Reprezentanţilor firmei li s-a spus că o licitaţie va fi realizată în curând şi pot sta liniştiţi, ei vor fi cu siguranţă înştiinţaţi. Mai mult, au şi drept de preempţiune la cumpărare.

594. De aflat de licitaţie au aflat ce-i drept, dar doar după ce aceasta a trecut. Când au mers să ceară documentele licitaţiei, reprezentanţii firmei s-au trezit cu o cenzură straşnică din partea *„Politicianului-Şef”*. Cu chiu cu vai, au făcut rost de o copie de la *„Prefectura Rhabonului de Jos”*. Aici au descoperit şi nenumăratele nereguli ale afacerii cu iz penal.

595. Contactat de jurnalişti pentru a oferi detalii asupra problemei, Regele Bălţilor a arătat o nouă mostră de cenzură, afirmînd: *„Da' ce, dumneavoastră sunteţi abilitat să mă întrebaţi pe mine de treburile Instituţiei de Administrare ? Nu mă pot întâlni cu dumneavoastră pentru că nu sunt obligat să vă dau nici o explicaţie. Eu nu dau explicaţii decât organelor de control”*. O, da, aceleaşi organe de control care, atunci când l-au prins cu mâţa în sac, l-au făcut scăpat, aşa cum vom vedea la momentul respectiv.

596. Oricum, din punct de vedere al legii, atât presa, cât şi orice persoană interesată, are dreptul să ceară detalii despre absolut tot ceea ce face cu bunurile publice.

597. Asta dacă nu se aplică Sfînta Cenzură.

598. Inutil să mai afirmăm că discuţiile şi rezultatele şedinţelor de consiliu metropilitan au fost subiecte tabu în Skineşti.

599. Avansăm puţin în timp şi ajungem la mandatul următorului *„Politician-Şef”*, Acid.

600. În 2011, Acid a cerut dreptul la replică pentru un articol în care, un ziar regional, dezvăluia unele aspecte picante din şirul neregulilor comise de acesta.

601. Interesant este că ziarul lui Acid, *„Dezinformaţia Skineştiului”,* nu a oferit nic un spaţiu pentru scuzele cerute, în cazul plagierii unor cercetări legate de istoricul localităţii. Dar astfel de lucruri se aplică doar în cazul lui Acid, nu-i aşa?

602. În ianuarie 2010, Acid, care deţine majoritatea în *„Consiliul Metropolitan Skineşti”* prin consilierii săi, a decis trecerea izlazului metropolitan din domeniul public în cel privat. Două luni mai târziu, în martie 2010, Acid publică în oficiosul *„Instituţiei de Administrare”*, un comunicat menit să potolească zvonurile care începuseră deja să circule cu privire la fapta sa.

603. Comunicatul preciza, negru pe alb, că izlazul, *„prin hotărîre de Consiliu Metropolitan a trecut în domeniul public al Instituţiei de Administrare a Metropolei Skineşti şi nu se mai poate vinde nici de către mine, nici de către viitori Politicieni-Şefi, pentru că legea spune că terenurile trecute în domeniul public nu se mai pot împroprietării”*.

604. Cum ar veni, nu numai că a fost cenzurată realitatea evenimentelor, ci, din contră, a fost emisă o informaţie falsă, pe care cetăţenii trebuiau să o ia numaidecât de bună.

605. Tot prin intermediul ziarul *„Dezinformaţia Skineştiului”,* Acid i-a minţit pe locuitorii Skineştiului, afirmînd că localitatea va fi racordată la gaze până la sfârşitul anului. Şi a trecut sfârşitul anului, şi aşezarea tot nu a văzut gaze., şi a mai venit şi celălalt sfârşit de an şi iarăşi nu s-au ivit gazele. Urmează să apară şi sfârşitul acestui an. Dacă vor fi finalizate lucrările la gaze, nu ştim. Cu siguranţă ştie însă, *„Dezinformaţia Skineştiului”*.

606. Că Acid, asemenea predecesorului său, Regele Bălţilor, îşi asumă realizările altora, nu mai încape îndoială. O face însă cu mai mult spor.

607. Şedinţele de Consiliu Metropolitan au fost şi sunt încă eminamente absconse. Nici măcar o parte a consilierilor metropolitani (cei din opoziţie), nu pot afla deciziile finale ale şedinţelor.

608. Nepublicarea lor este regula de aur.

609. Atunci când a fost înaintată o cerere de publicare a hotărârilor de Consiliu Metropolitan în paginile *„Dezinformaţiei Skineştiului”*, Acid a motivat că nu are spaţiu şi pentru aşa ceva. Cum ar veni, realizările şi propaganda sa sunt primordiale în metropolă şi mult mai importante decât orice bazacononie de hotărâre a Consiliului Metropolitan.

610. Dar Acid are acum şi o staţie de radioficare. În loc să transmită în direct şedinţele de consiliu metropolitan, *„Politicianul-Şef”* se apucă şi foloseşte boxele răspîndite pe toţi stâlpii metropolei, pentru a da dedicaţii muzicale babelor şi a anunţa, cu mare fast, sărbătorile pe care singur şi le-a înfiinţat.

611. Acum vreo 2 ani, apăruseră pe Internet primele voci critice la adresa lui Acid. La un moment dat, utilizatorii skineşteni ai unui forum anume, s-au apucat de dezbătut idei legate de dacologie. În scurt timp, a apărut şi mesajul prin care, toţi pasionaţii de dacologie sunt aşteptaţi în faţa sediului „*Instituţiei de Administrare a Metropolei Skineşti”*.

612. Un forumist mi-a relatat apoi cum, împreună cu un alt prieten, au mers să spioneze ce se petrecea de fapt la locul de întâlnire. La fiecare 5 minute, mai ieşea câte o persoană din „*Instituţia de Administrare”,* mai arunca o privire, vedea că nu a sosit nimeni, se întorcea înapoi în clădire. Şi tot aşa mai bine de o jumătate de oră. Ideea era de a descoperi cine se afla în spatele identităţilor utilizate la semnarea postărilor, de forumiştii anti-Acid.

613. La un moment dat, pamfletele publicate prin forumuri s-au înteţit. Unul dintre cei mai prolifici (dar şi talentaţi) utilizatori, *„Ziarul de Skineşty”* (aluzie la Dezinformaţia Skineştiului), a publicat şi un set de colaje-pamflet la adresa conducerii „*Instituţiei de Administrare a Metropolei Skineşti”*, pe un site de socializare.

614. Ulterior, parola de acces la contul de email i-a fost spartă.

615. Iar asta se întâmplă într-o localitate nesemnificativă. Imaginaţi-vă toate aceste aspecte la o scară mult mai mare şi veţi putea avea o idee despre dimensiunile reale ale fenomenului de cenzură, în şi dinspre politică.

616. Capitolul România

617. Întorcându-ne la Proiectul Roşia Montană, nu avem cum să nu remarcăm politica tendenţioasă practicată de preşedintele României (încă?), Traian Băsescu. Într-o vizită prin zona ce urmează a fi afectată de exploatarea minieră, şefului statului i-a fost adresată întrebarea: *„Aveţi toate pârghiile la dispoziţie, de ce nu faceţi un referendum?”*.

618. Iar răspunsul lui Băsescu a venit prompt: *„Da, am pârghiile, însă este o opţiune prea tehnică ca să fie votată de popor”*[76].

619. Zău aşa? O opţiune prea tehnică deci? Într-un articol publicat pe www.tashy.ro, am descoperit un raţionament care se mula perfect pe ceea ce gândesc, de accea îl preiau aici, lăsând orice comentariu de o parte. Este mult prea sugestiv faptul că s-a *„depistat o fractură logică, o mare incosecvenţă (pentru a nu ştiu câta oară) în discursul şi comportamentul preşedintelui României. Astfel, survine o întrebare de bun simţ: Şi scăderea numărului de parlamentari, dar mai ales transformarea Bicameralului în Unicameral nu sunt chestiuni foarte tehnice, neaccesibile unui public general? Desigur că sunt chestiuni tehnice, numai că atunci preşedintele avea un interes cât se poate de electoral: stârnind glanda de superficial a românului, impulsionându-l cu teme false, iar acel val de entuziasm general (...) a adus voturi masive în conturile actualului Preşedinte. Este extrem de simplu. Atunci invoca <voinţa sfântă a poporului> pe o chestiune tehnică, acum nu mai invocă nimic. Este o strategie atât de parşivă însă, pentru cetăţenii care încă mai înţeleg ceva, ceea ce face Traian Băsescu este atât de străveziu, atât de slinos... (...) Am vrut să vedeţi şi dumneavoastră nuanţa pe care v-am prezentat-o mai sus. Am vrut să vedeţi şi dumnevoastră – pentru a nu ştiu câta oară – cum îşi schimbă Traian Băsescu discursul şi comportamentul când vine vorba de spețe asemănătoare, dar interese diferite. Atât de penibil...”*[77].

620. Iar dacă preşedintele îşi încearcă norocul prin amăgirea oamenilor cu vorba, cei de la Roşia Montană Gold Corporation (RMGC) o fac mult mai plastic, prin intermediul unei propagande isterice, despre care am mai vorbit înainte. Iar cum propaganda se înţelege perfect cu cenzura, completându-se reciproc, tot astfel şi propaganda celor de la RMGC prezintă elemente ascunse de cenzură. Uneori ascunse cu o strășnicie de invidiat...

621. Vă mai amintiţi desigur de celebrele *„Scrisori pentru România”* expediate în casele românilor prin intermediul televiziunilor, radiourilor şi a ziarelor centrale. Ei bine, 7 persoane vorbesc acolo despre *„suferinţele”* lor şi promovează deschis şi într-un mod cât se poate de lacrimogen, deschiderea exploatărilor. Toate cele 7 persoane sunt sprijinite sau sunt chiar angajate de RMGC. Revista Kamikaze a deconspirat povestea bine ascunsă a relaţiei pe care compania o are cu Sanda Lungu, văduva cu doi copii pe care îi creşte din pensia mamei sale de 134 de lei.

622. Ei bine, ce nu spun cei de la Roşia Montană Gold Corporation în scrisoarea cu pricina este că femeia nu mai are pensia respectivă a mamei sale (a decedat de ceva timp), în schimb este plimbată prin ţară şi prin Bucureşti (unde este cazată la Hotel Marriot), dar şi prin străinătate (Bruxelles, Belgia), iar fiica sa conduce un VW al familiei şi are şi banii necesari de benzină.

623. În plus, Sanda Lungu se plângea în scrisoare că a încercat să-şi câştige existenţa croşetând ciorapi şi făcând prăjituri (localnicii intervievaţi de reporterii revistei Kamikaze au negat vehement aceste aspecte, considerând a fi doar o altă minciună grosolană). În realitate, Sanda Lungu este angajată la biserica romano-catolică din localitate. Aceeaşi biserică - monument istoric care ar trebui demolată în cazul în care proiectul ar demara. Contactată de jurnaliştii de la Kamikaze, femeia a declarat că *„a trăit timp de câteva luni în condiţiile pe care le povesteşte în <scrisoare>. Acum este angajată la biserica romano-catolică, post pe care nu l-ar părăsi decât pentru un loc de muncă la viitorul proiect de exploatare. În deplasări - la Bruxelles şi la Bucureşti - <nu plec să mor de foame; [...] sunt ONG-urile pro Roşia Montană (pro RMGC) care au grijă de mine>”*[78]. Te poţi întreba dacă nu cumva *„Scrisorile către România”* ale celor de la Gold Corporation nu ar trebui în fapt să se numească *„Minciunile către România”*!

---

[76] http://www.tashy.ro/traian-basesu-si-proiectul-rosia-montana/ site accesat în data de 30 august 2011.

[77] Ibidem.

[78] http://www.kamikazeonline.ro/2011/11/minciuni-catre-romania-azi-minciunile-sandei-lungu/ site accesat în data de 23

624. Faptul că unele ziare, televiziuni şi radiouri au fost create special pentru deservirea spectrului politic este deja cert. Ceea ce este însă ţinut la *„secret”* este chiar faptul că acestea sunt finanţate aproape exclusiv din banii publici.

625. Bunăoară, să luăm exemplul publicaţiei Glasul Aradului, ce funcţionează în oraşul primarului Gheorghe Falcă (PDL). Ei bine, în paginile Glasului apar, conform celor de la Caţavencii, reclame de jumătate de pagină, pentru diverşii primari care au încheiat contracte de publicitate cu ziarul în pricină.

626. Cum cei 20 de primari, care au ales să-şi promoveze realizările măreţe prin intermediul publicaţiei, au plătit fiecare între 5.000 de euro şi 10.000 de euro[79], ceea ce înseamnă mai puţin de pragul legal de 15.000 de euro, contractele sunt atribuite direct şi nu mai trebuie neapărat să se supună ritualului plictisitor de a fi postate pe site-ul SEAP (Societatea pentru Excelenţă în Administraţia Publică).

627. Şi iată mecanismul absolut legal prin care unele publicaţii reuşesc nu numai să facă faţă crizei, ci, mai mult, să şi facă un ban relativ cinstit. Bucuria este dublă, căci în felul acesta şi politicienii care le ajută să facă faţă crizei, sunt, la rândul lor, prin propagandă şi manipulare, feriţi de crizele de nervi ale cetăţenilor care i-au votat.

628. Capitolul Mundi

629. Roman Badanin, redactor-şef al principalului portal de ştiri din Rusia, *„gazeta.ru”*, a demisionat la 1 decembrie 2011, după ce redacţia site-ului a fost supusă unor *„presiuni fără precedent”* legate de desfăşurarea unui proiect interactiv realizat în comun cu ONG-ul *„Golos”* şi intitulat *„Carta Fraudelor”*, ce se desfăşura pe site-ul *„kartanarusheniy.ru”*. Badanin a afirmat totodată că *„se poate presupune că acestea (presiunile) provin din partea unor oficiali care au primit misiunea să se asigure de victoria Rusiei Unite”*.[80]

630. Directorul general al Kommersant-Holding, Andrei Galiev şi redactorul-şef al revistei „Kommersant vlast”, Maksim Kovalski, au fost demişi de către proprietarul Editurii Kommersant, milirdarul Alişer Usmanov, pentru faptul că au permis publicarea unor articole legate de fraudele partidului de guvernământ, Rusia Unită, la alegerile legislative din 4 decembrie, precum şi pentru alte articole ce conţineau cuvinte ofensatoare la adresa premierului de atunci, Vladimir Putin.[81]

631. Presiunile şi acţiunile de intimidare întreprinse asupra jurnaliştilor ruşi sunt la ordinea zilei în Rusia. Ele merg de la demiteri până la agresiuni sau asasinate. De la preluarea puterii de către Vldimir Putin, în anul 2000, majoritatea publicaţiilor, controlate de marii magnaţi, au trecut de partea puterii.

632. În data de 20 noiembrie 2011 a apărut pe internet o înregistrare video a unui amator în care apare Vladimir Putin, fluierat şi huiduit de spectatorii de pe o arenă sportivă. Filmarea a fost difuzată în direct, dar la redifuzare, în jurnalele de ştiri, televiziunile au cenzurat fluierăturile, acestea fiind total de nedorit cu doar 4 luni înainte de alegerile prezidenţiale din Rusia, unde Vladimir Putin trebuia să câştige[82].

633. În duminica alegerilor parlamentare din 4 decembrie 2011, mai multe site-uri ale presei rămase încă independente au fost blocate. De asemenea, site-ul ONG-ului *„Golos”*, care a monitorizat alegerile, cel al postului de radio *„Ecoul Moscovei”*, al cotidianului *„Kommersant”*, cel al săptămânalului *„New Times”*, site-ul interactiv *„Carta Fraudelo”*, ş.a.m.d.[83]

---

decembrie 2012.

[79] http://www.catavencii.ro/Politica-oran-pe-bani-publici-darsquo-sa-stim-si-noi_0_2127.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[80] http://www.realitatea.net/redactorul-sef-al-unui-portal-de-stiri-din-rusia-demisioneaza-din-cauza-presiunilor_891651.html site accesat în data de 01 decembrie 2011.

[81] http://www.adevarul.ro/international/Kommersant-decapitat_pentru_atac_la_Putin_0_608339678.html site accesat în data de 13 decembrie 2011.

[82] Ibidem.

634. De teama represaliilor, cele mai multe publicaţii ruseşti preferă să se supună regulilor nescrise ale autocenzurii, evitând subiecte care i-ar putea supăra pe Vladimir Putin şi pe oamenii lui.

635. Dar cenzura merge mai departe, mult mai departe de atât. Imediat după alegeri, au avut loc ample mişcări de stradă ce au cuprins întreaga Rusi. În piaţa *„Triumfalnia"* din Moscova, 3 tineri care au îndrăznit să strige „vrem alegeri libere" au fost arestaţi. În Sankt Petersburg, din circa 250 de persoane care au scandat *„Ruşine",* 70 au fost arestate[84].

636. Libertatea exprimării nu face parte din agenda politică a actualei puteri de la Moscova. Cenzura, în schimb, este linia melodică principală a cântecului şoptit de Putin, Medvedev şi compania.

637. În ianuarie 2012 manifestaţiile de denunţare a fraudelor electorale comise în timpul alegerilor, dar şi manifestaţiile anti-Putin, au împânzit Rusia. În timpul unui astfel de protest, desfăşurat la Moscova, au fost arestate peste 300 de persoane. În rândul acestora s-au numărat Ilia Yaşin (co-fondator al mişcării de opoziţie *„Solidaritatea"*), Aleksei Navalni (blogger cunoscut pentru scrierile lor împotriva puterii şi a fraudei comise în timpul alegerilor), Ilia Barabanov (redactor-şef la săptămânalul de opoziţie *„New Times"*), dar şi jurnalişti de la *„Izvestia"*, *„Reuters"* sau *„Bloomberg"*.

638. După ce a fost prins privind un filmuleţ porno în Parlamentul statului Karnataka din India, Lakhsman Savadi (ministru al Cooperării), a încercat mijloace diverse pentru a minimaliza efectele dezastruoase ale pătării imaginii sale în circumscripţia care îl propulsase. Astfel, imediat după izbucnirea scandalului, în data de 9 februarie 2012 nici un ziar nu a mai putut ajunge în oraşul Athani, fieful deputatului, pachete întregi fiind confiscate de susţinătorii acestuia. Chiar şi alimentarea cu energie electrică a fost oprită în repetate rânduri în Athani[85].

639. Potrivit organizaţiei „Reporteri fără Frontiere", în septembrie 2011 existau cel puţin 10 ţări care practicau cenzura internetului: Arabia Saudită, Burma, China, Coreea de Nord, Cuba, Iran, Siria, Turkmenistan, Vietnam şi Uzbekistan. Principalul motiv al cenzurii este acela al protecţiei împotriva criticilor aduse regimurilor politice sau politico-religioase. În plus, alte 16 state nu practică o cenzură în adevăratul sens al cuvântului, dar îşi supraveghează cu atenţie criticii şi uneori, îi cenzurează: Australia, Bahrain, Belarus, Egipt, Eritreea, Franţa, Libia, Malaezia, Rusia, Coreea de Sud, Sri Lanka, Thailanda, Turcia, Tunisia şi Emiratele Arabe Unite[86].

640. În China, autorităţile s-au arătat interesate de modificarea Codului Penal pentru a permite autorizarea poliţiei de a utiliza *„detenţia secretă"* în cazuri de securitate naţională, terorism sau afaceri importante de corupţie.[87] Organizaţiile de apărare a drepturilor omului au denunţat în mod activ proiectul de lege, considerând că legea nu va însemna decât legalizarea dispariţiilor de persoane din rândurile opozanţilor politici, ce au devenit tot mai frecvente în ultima vreme.

---

[83] Ibidem.

[84] http://www.romanialibera.ro/actualitate/mapamond/putin-e-vina-americii-247226.html site accesat în data de 13 decembrie 2011.

[85] http://indiatoday.intoday.in/story/karnataka-porn-laxman-savadi-krishna-palemar-cc-patil/1/172750.html site accesat în data de 30 mai 2012.

[86] http://spunesitu.adevarul.ro/Politic/Analize/Cyberrazboiul-batalie-cu-tastaturi-si-mouseuri-sau-etapa-premergatoare-razboiului-clasic--8919 site accesat în data de 30 mai 2012.

[87] http://www.adevarul.ro/international/asia/china-asia-detentie_secreta-cod_penal-modificare-disidenti-drepturile_omului-disparitie-legalizare-web_0_543545833.html site accesat în data de 27 august 2011.

CARTEA A II-A: ALEGERILE ŞI FRAUDAREA LOR

Preambul: *Un tânăr mergea pe jos printr-un sat şi decide să se odihnească un pic.*

Se aşează pe o bancă unde se afla un om mai în vârstă şi începu să-i vorbească acestuia despre ţară, guvern şi, în cele din urmă, despre legiuitori şi cei asemenea lor.

Bătrânul îi răspunse tânărului:

- Eu cred că parlamentarii şi alţii asemenea lor sunt ca o broască ţestoasă pe un stâlp.

- Eu nu înţeleg această analogie... Ce înseamnă asta, domnule?

Bătrânul replică:

- Dacă vezi o broască ţestoasă stând în echilibru pe un stâlp de gard, la care concluzii ai putea să ajungi?

Văzând mirarea tânărului, continuă:

- În primul rând: nu înţelegi cum a ajuns acolo.

În al doilea rând: nu poţi să crezi că stă acolo.

În al treilea rând: ştii sigur că nu ar fi putut ajunge acolo singurică.

A patra: Ar trebui să faci ceva să nu mai fie acolo.

A cincea: Este absolut evident faptul că aceasta nu va face nimic folositor cât timp stă acolo.

Deci, singurul lucru raţional, ar fi s-o ajuţi sa coboare[88].

ALEGERILE

641. Introducere

642. O dată la 4 ani sau, în funcţie de sistemele electorale adoptate, o dată la 5 sau chiar la 6 ani, au loc în cadrul comunităţilor umane alegeri.

643. De-a lungul istoriei, au fost concepute şi experimentate numeroase forme de guvernare, fiecare dintre acestea cunoscând la rândul lor propriile variaţii.

644. Fără a intra în detalii tehnice mult prea laborioase, este suficient să amintim aici măcar teoria celor 5 forme de guvernare descrise de Platon în *„Republica"*. Filosoful grec pune pe prima treaptă *„monarhia"* sau *„aristocraţia"*, în care conducerea este asigurată de înţelepţi. Prin decădere se ajunge la *„thymocraţie"*, în care conducerea se află în mâinile unor războinici. Tymocraţia ajunge să decadă la rândul ei, dând naştere astfel *"oligarhiei"*, acolo unde cei bogaţi decid soarta celorlalţi. Din oligarhie se ajunge la *„democraţie"*, cei mulţi şi săraci preluând frâiele puterii. Iar de la democraţie la *„tiranie*" nu mai este decât un pas[89].

645. Este interesant faptul că Platon pune democraţia pe penultima treaptă.

646. Revenind la sistemele de vot, trebuie spus faptul că, în mod surprinzător, dacă toate acestea ar fi puse simultan în aplicare, deşi ar fi urmărit votul majorităţii, rezultatele ar putea diferi extraordinar de mult.

647. Atât de mult, încât uneori voinţa majorităţii votanţilor ar putea fi acoperită de cea a minorităţii.

648. Aceasta este o problematică acută, căreia societatea contemporană nu i-a găsit încă un răspuns tranşant şi mulţumitor.

649. În prezent nu există absolut nici un sistem de vot care să poată garanta evitarea unor asemenea situaţii.

650. Alegerile de tipul celor în care politicienii aleşi sunt investiţi cu puterea de decizie a cetăţenilor, spre o reprezentare echidistantă a intereselor majorităţii, sunt ceea ce numim în mod curent democraţie reprezentativă.

651. Alegerile de genul democraţiei reprezentative s-au deschis populaţiei de rând abia în secolul al XVII-lea[90].

652. Dar însăşi ideea de reprezentare a puterii de către aleşi este destul de controversată. Problema cea mai mare este ridicată de posibilitatea deschisă ca politicienii aleşi să nu îi reprezinte în fapt pe cetăţeni şi problemele acestora.

653. Prin desemnarea unui ales şi prin investirea sa cu puterea de decizie a electoratului ce l-a propulsat în această poziţie, părerile şi alegerile alesului pot diferi mai departe, la un moment dat, substanţial de mult faţă de părerile şi opţiunile majorităţii alegătorilor.

654. Se pune inevitabil întrebarea cât de reprezentativă mai rămâne în atare situaţie puterea de decizie a politicianului ales? Cât este în fapt alegerea sa şi cât este reprezentarea reală a alegerii electoratului?

655. Asta fără a mai pune în calcul puterea de corupere, cunoscut fiind faptul că este mult mai facil să perverteşti un singur om decât o adunare de oameni.

---

[88] http://www.haios.ro/rezumate.php?id=66&sct=7908 site accesat în data de 07 iunie 2012.

[89] http://m.descoperă.ro/dnews/5100290-de-la-cettea-perfectă-la-tiranie-in-republica-lui-platon site accesat în data de 16 mai 2012.

[90] http://www.britannica.com/EBchecked/topic/182308/election site accesat în data de 16 mai 2012.

656. Se poate ajunge astfel la situaţii nu numai neplăcute, dar chiar conflictuale, în care voinţa politicianului ales să fie total opusă faţă de cea a alegătorilor săi.

657. Spus mai simplu, dacă o comunitate de 100 de oameni trimite un politician într-un for superior de decizie, plasând în mâinile acestuia puterea lor de decizie, atunci când vine vorba, spre exemplu, de alegerea invadării unui teritoriu vecin, politicianul se poate exprima în favoarea acestui aspect, deşi majoritatea celor 100 de cetăţeni care l-au ales gândesc că nu trebuie invadat teritoriul în pricină.

658. Cetăţenii pot investi un ales care să le reprezinte interesele pe mai departe, însă nu-i pot conferi acestuia decizii specifice asupra unor probleme ce vor apărea abia ulterior.

659. Iar cum toate situaţiile ulterioare investirii vor cere luarea unor decizii din partea alesului, posibilittea ca acesta să voteze total opus faţă de voinţa majorităţii alegătorilor săi creşte direct proporţional cu numărul situaţiilor ivite.

660. Sună puţin cam înfricoşător şi destul de inechitabil, însă vă asigur că istoria ne-a demonstrat de nenumărate ori faptul că aceasta nu este doar o posibilitate, ci un fapt verificat, o experienţă cât se poate de reală.

661. Iar dacă astfel de minunăţii s-au petrecut în trecut şi se întâmplă iarăşi în prezent, nimeni şi nimic nu pot garanta că ele nu se vor mai întâmpla şi pe viitor.

662. Inechitatea sistemelor de vot utilizate în prezent este o problemă deosebit de gravă întrucât nu traduce în mod fidel voinţa cetăţenilor.

663. Cu toate acestea, societatea actuală are parte de o problemă şi mai gravă, un adevărat coşmar ce ameninţă să ne bântuie mult timp de aici înainte.

664. Este vorba de incapacitatea şi/sau refuzul de a găsi noi sisteme de vot, perfecţionate, mult mai performante şi mult mai apropiate de adevărata noţiune de democraţie.

665. Pe lângă aflarea şi practicarea celui mai bun sistem electoral posibil, comunităţile umane au parte şi de alte neajunsuri ce se alătură celor expuse deja mai sus. Este vorba aici de o problemă de moralitate legată de persoanele ce concurează pentru a le fi încredinţate puterile cetăţenilor.

666. În lipsa unor reglementări juridice, dar mai ales etice, s-a ajuns la incredibil performanţă ca o persoană aflată în arest nu numai să aibă posibilitatea de a fi aleasă, ci chiar norocul să fie desemnată câştigătoare în colegiul electoral cu pricina. Aşadar, un politician a ajuns din spatele gratiilor direct în forurile decizionale ale comunităţii, fără să existe vreo explicaţie logică sau plauzibilă la un asemenea eşec moral al sistemului de vot.

667. În ritmul acesta ne vom trezi cu şefi de clanuri mafiote gestionându-şi liniştiţi comunităţile, din închisori unde îşi ispăşesc pedeapsa pe viaţă pentru delicte comise, culmea, fix în detrimentul aceloraşi comunităţi. Superbă încununare a eticii promovate de actualele sisteme electorale!

668. Dar asta nu este totul. Procesul defectuos al alegerilor şi calitatea cel puţin îndoielnică a politicienilor candidaţi se împletesc din nou cu brio atunci când demarează campania electorală.

669. Din motive al căror temei este destul de şubred, s-a permis finanţarea excesivă a campaniilor electorale.

670. Pornind de la ideea de bază a alegerii celor mai potrivite proiecte şi viziuni pe care majoritatea cetăţenilor le consideră necesare (lucru ce se traduce, implicit, prin alegerea candidatului care se identifică cu aceste deziderate) s-a ajuns, în urma unui proces de degradare tot mai accentuat, să existe un mod perfect legal prin care alegerea electoratului să poată fi influenţată de politicianul candidat.

671. Iar acest lucru se face prin intermediul finanţării campaniilor electorale, sub pretextul nevoii de răspândire a ofertei electorale cu care un candidat se aruncă în talciocul alegerilor, fiind încălcată astfel tocmai libertatea de alegere a cetăţenilor.

672. Este limpede că un partid mare va dispune de un buget mare, pe când un partid mic sau un candidat independent vor avea la dispoziție fonduri substanțial mai mici.

673. Ori, deşi proiectele partidului mic ar putea fi cele mai bune, în lipsa banilor necesari finanţării unei promovări adecvate a acestora, vocea acestora va fi acoperită de cea a unor proiecte substanţial mai slabe, dar bine răspândite de maşinăria de publicitate a partidului cu buget mai mare.

674. Se creează astfel un dezechilibru în reprezentarea proiectelor.

675. În plus, aşa cum am arătat mai sus, sau am văzut în viaţa de zi cu zi, utilizarea unor mari sume de bani ridică şi alte probleme.

676. În primul rând, avem o mare problemă legată de proveniența acestor sume de bani.

677. Banii provin adesea din colectări ilegale de fonduri (extorcări, şantaj, etc.), operaţiuni de spălare de bani, trafic de droguri sau arme, sponsorizări ale unor grupări mafiote sau a unor elemente din crima organizată aflate în strânsă legătură cu clanurile mafiote. În unele cazuri finanţările campaniilor electorale au fost făcute chiar de terţe ţări care aveau interese în statul respectiv, lucru deosebit de grav.

678. În al doilea rând, ne confruntăm cu o problemă legată chiar de sumele respective de bani.

679. Nimeni nu controlează cuantumul exact al cheltuielilor din campaniile electorale, partidele raportând adesea sume mereu sub plafonul real.

680. În al treilea rând, avem parte de dileme în ceea ce priveşte modul în care sunt cheltuite aceste sume de bani.

681. Deşi aceste aspecte le vom detalia puţin mai jos, în capitolul *„Fraudarea alegerilor”*, este suficient să amintim aici cumpărarea directă a votului (prin bani, plata utilităţilor sau favoruri) şi influenţarea cetăţeanului prin cadouri (ce merg de la brichete, pelerine de ploaie, alcool şi tricouri până la telefoane mobile şi gatgeturi de ultimă generaţie).

682. Din nou, toate acestea s-au petrecut şi se petrec frecvent în realitate, depăşind de mult stadiul de posibilităţi şi probabilităţi.

683. Gradul de degradare umană al unor politicieni candidaţi care au profitat de breşele existente sau create, a contaminat şi sistemele electorale. Iar un sistem electoral degradat şi pervertit nu poate conduce decât la degradarea şi pervertirea societăţii, prin alterarea funcţiilor de conducere şi a responsabilităţilor acestora.

684. Şi un copil mic cunoaşte astăzi faptul că în spatele unei sponsorizări electorale a unei mari firme de asfaltare spre exemplu, se ascund intenţii de recuperare a banilor investiţi prin obţinerea, după alegeri, a unui monopol al firmei respective asupra proiectelor din domeniul respectiv.

685. În mare, lucrurile se stabilesc dinainte şi întotdeauna tabăra pierzătoare este aceeaşi: cetăţeanul simplu, eternul sclav al poftei de îmbuibare a unor politicieni corupţi şi a unor companii ce parazitează statul.

686. Cum ar fi spre exemplu, ca în locul acestor campanii electorale fastuoase, în care sunt cheltuite sume colosale de bani (suficiente pentru efectuarea unor lucrări comunitare de mare amploare), în locul unei lupte inegale şi imorale de reprezentare a proiectelor candidaţilor, dar şi pentru evitarea provenienţelor dubioase de bani utilizate, să avem campanii electorale echilibrate, orientate spre scopul real al acestora, de împrăştiere a ideilor şi a proiectelor pe care politicienii candidaţi le oferă cetăţenilor alegători?

687. Cum ar fi ca totul să se rezume la reprezentarea proiectelor şi ideilor respective pe panouri special amenajate în locuri stabilite dinainte, acolo unde un partid mare să aibă acelaşi spaţiu de reprezentare ca şi un partid mai mic?

688. Cum ar fi ca ziarele, televiziunile şi radiourile să fie obligate, în timpul campaniei electorale, să aloce şi puţin spaţiu pentru împrăştierea ofertelor electorale, bineînţeles prin reprezentarea egală şi nedisproporţionată a candidaţilor, indiferent de partidul de care sunt aceştia sprijiniţi?

689. Cum ar fi ca orice pix şi tricou împărţit pe străzi, sau orice publicitate extra efectuată de un partid anume, să fie socotită ca încălcare a legii electorale şi pedepsită aspru?

690. Cum ar fi ca pe listele de candidaţi să figureze şi opţiunea *„nici unul de pe listă”*, opţiune prin care alegătorii să-şi exprime nemulţumirea faţă de calitatea slabă a politicienilor, având astfel **posibilitatea de a cere** o schimbare a clasei politice, o reformă morală a candidaţilor spre o reprezentare cât mai fidelă a voinţei electoratului?

691. Cum ar fi ca în cazul în care majoritatea cetăţenilor ar alege *„nici unul de pe listă”*, alegerile să fie reluate iar politicienilor prezenţi anterior pe liste (taxaţi de populaţie), să le fie interzisă o nouă candidatură?

692. Iar rândurile acestor cazuri de *„Cum ar fi...”* trebuie îngroşat prin iniţiative ale oamenilor de ştiinţă (politologi, sociologi, filosofi, istorici, etc), prin vocea cetăţenilor şi prin dezbateri publice.

693. Candidaţii ar fi atunci dezbrăcaţi de orice haină împopoţonată oferită de maşinăriile de publicitate ale partidelor lor, numele ar conta tot mi puţin, ideile şi planurile cu care aceştia ar întâmpina alegătorii fiind tot ceea ce ar mai avea vreo importanţă.

694. Dacă unul promite asfaltarea străzilor, iar altul introducerea canalizării, cetăţenii, prin urmărirea nevoilor proprii, vor decide ce este prioritar pentru comunitate. Spre exemplu, un vot de 51% pentru candidatul ce a propus introducerea canalizării ar echivala cu orientarea majorităţii votanţilor spre proiectele acestuia.

695. Un aspect important este şi acesta al promisiunilor electorale. Promisiunile şi neonorarea lor.

696. Deşi sunt promise de către politicieni cele mai SF proiecte posibile, imediat după alegeri, atunci când întrebăm de stadiul acestora, ne alegem cu cea mai reală tăcere.

697. Apoi, revenindu-şi parcă dintr-un somn adânc cât mandatul lor, ne spun senin în preajma alegerilor următoare că proiectele nu s-au putut realiza ori s-au realizat doar parţial.

698. Motivele reale sunt aceleaşi de la bun început, strașnic tăinuite sub o varietate de justificări puerile. Pur şi simplu nu se puteau face, iar acolo unde acest lucru era cu putinţă, nu s-a dorit implementarea lor.

699. Găsirea unei căi de limitare a fanteziilor cu care ne întâmpină candidaţii este mai mult decât necesară. Nerespectarea din partea politicienilor a angajamentelor prin care au câştigat investirea puterii de decizie a cetăţenilor trebuie taxată pe măsură.

700. Interdicţia de a mai candida ar putea fi un bun început în acest sens.

701. Desigur că politologii, sociologii şi filosofii noştri ar trebui puţin traşi de mânecă şi îndrumaţi spre întreprinderea de cercetări în domeniul alegerilor şi a sistemelor de vot, în loc să-şi piardă timpul (marea majoritate a lor) cu lucrări nefolositoare şi scrierea de tratate sterile, adevărate biblioteci de maculatură. Dar discuţia asupra acestor posibilităţi va veni la timpul ei.

702. Aceşti oameni de ştiinţă înzorzonaţi cu titluri academice pompoase ar trebui să-şi dovedească utilitatea faţă de societatea din care fac parte şi să înceapă să producă rezultate palpabile şi transformatoare.

703. Ideile prezentate mai sus nu sunt decât nişte idei şi posibile schiţe. Ele nu reprezintă modul suprem de desfăşurare a alegerilor, ci doar dorinţa de perfecţionare şi de căutare a acestuia.

704. Iar societatea umană a dovedit de nenumărate ori că, atunci când şi-a pus în minte o dorinţă, nimic nu a împiedicat-o să o transforme în realitate.

705. Aceasta este adevărata revoluţie a sistemului de vot.

706. <u>Capitolul Skineşti</u>

707. Alegerile din Skineşti au avut mereu o încărcătură emoţională proprie. După căderea Partidului Unic şi trecrea la aşa-zisele *„alegeri libere”*, situaţia nu s-a schimbat prea radical.

708. Primele mandate s-au consumat iute, promisiunile cu introducerea alimentării cu gaze şi apă potabilă a localităţii rămînînd de fiecare dată doar la stadiul de intenţie şi promisiune.

709. Fosta *„Politician-Şef”* a metropolei, din perioada anilor 2 000, a lansat moda caravanelor de campanie în Skineşti. Mai multe maşini se încolonau şi porneau apoi, claxonând sau purtând o boxă deasupra, prin care transmiteau mesajele electorale cetăţenilor. Cetăţeni care, la început se şi cruceau la vederea unor asemenea minunăţii.

710. Mieii zburau liniştiţi prin farfuriile acelora care trebuiau să-i înlesnească accesul la conducerea Skineştiului, vedrele de vin şi ţuică le făceau concurenţă loială butoaielor şi baxurilor de bere, iar promisiunile şi afirmaţiile cele mai fanteziste nu pridedeau să mai iasă pe gura femeii.

711. La alegerile următoare, populaţia sătulă de excesele alesei, proceda exact ca în rândul trecut: căuta să-l aleagă pe *„vice-Politicianul Şef”* din mandatul în curs. Dar şi acesta trebuia să cotizeze ceva haleală şi băutură în stânga şi în dreapta.

712. Şi uite cum Regele Bălţilor, prin acuze aduse fostei conducătoare supreme a metropolei, dar şi prin favorurile descrise mai sus, reuşea să împletească o frumuseţe de campanie electorală.

713. Puţin mai agil, *„vice-Politicianul Şef”* de atunci, Regele Bălţilor, a găsit şi cheia prin care putea să taie acel termen de vice din faţa funcţiei sale. Cheia se numea *„fraudarea alegerilor”*.

714. Şi uite aşa s-a procopsit metropola cu Regele Bălţilor, iar Regele Bălţilor s-a procopsit de pe urma metropolei.

715. Următorul „*Politicianul Şef”*, Acid, a avut ceva emoţii la adjudecarea postului de conducător al Skineştiului. Îl recomanda poziţia de *„vice-Politician Şef”* deţinută în momentul alegerilor. Poziţia sa şi cea a celor puşi să vegheze că o parte a alegătorilor votează cu cine trebuie, adică cu el. Poziţia şi rituala agapă ţinută înaintea alegerilor. Poziţia şi sprijinul material, de ordinul miliardelor de lei vechi, veniţi din partea sorei sale, Bobina.

716. Între timp, au intervenit şi alt soi de alegeri prin metropolă. Un scor cât mai bun era cerut de fiecare partid.

717. Aşa că, armatele de susţinători s-au pus iute în mişcare şi s-au pregătit de lupte de gherilă, premergătoare luptei electorale directe din ziua alegerilor. Asupra detaliilor acestora vom insista puţin mai jos, într-un capitol referitor la fraudarea alegerilor.

718. Este interesant de menţionat aici modul în care s-au desfăşurat o parte a luptelor intestine de putere.

719. La un moment dat, în toiul bătăliei electorale şi a împărţitului de pixuri, găleţi, pelerine şi alte bazaconii menite să îndulcească acordarea voturilor, Acid (ajuns acum „*Politician Şef*”), împreună cu acoliţii săi, printre care şi vicele Hefaistosescu, lansează zvonul că, de Moş Niculae, liderul partidului Roşilor, *„Königgrätzeanu”* (sau *„Năsturoiu”* cum i se mai zice, de la numele de fată al mamei sale) va împărţi cadouri tutoror celor care îi vor trece pragul casei.

720. Veniţi valuri-valuri la porţile celui care le împărţise, înainte cu câteva zile, diverse alte obiecte, oamenii au constatat cu amărăciune că au fost induşi în eroare de acesta. Tactica asta cu trimisul cetăţenilor pe capul adversarului a funcţionat de minune de data aceasta.

721. Ulterior, Acid, Hefaistosescu împreună cu pleiada de susţinători ai partidelor Galbene şi Portocalii ale celor doi, s-au hotărât, având informaţia că Königgrätzeanu deţine cu adevărat de data aceasta, materiale propagandistice şi plase de cadouri, să trimită organele legii chiar la domiciliul acestuia, spre percheziţie. Cum capul miliţiei locale era în strânse relaţii cu conducătorii metropolei, acesta s-a înfiinţat numaidecît la poarta lui Königgrätzeanu.

722. În timpul acesta, Königgrätzeanu avea musafiri. La solicitarea miliţianului, iese la poartă. Omul legii îl întreabă de cadouri, moment în care şeful local al Roşilor îl poftește înăuntru, să discute.

723. Intraţi în vilă, Königgrätzeanu întinde mâna să îi arate şi îi spune: *„Uite cadourile!”*

724. Şeful miliţiei din Skineştil înmărmureşte şi începe să devină tot mai livid la faţă. Reuşeşte apoi, într-un târziu, să ridice mâna la şapcă şi să rupă un *„Să trăiţi!”*.

725. În faţa sa se afla fostul şef al miliţiei din judeţul Rhabonul de Jos. Adică exact fostul său şef.

726. De data aceasta, Partidul Roşu şi-a luat revanşa în bătălia campaniei electorale.

727. Mai târziu, aproape de deschiderea urnelor, văzând că oriunde merge el cu maşina se înfiinţează şi alte autoturisme ale rivalilor, Königgrätzeanu are o idee despre cum ar putea scăpa de urmăritori.

728. Merge la un prieten şi dă comandă pentru fabricarea unor mici *„arme”* electorale. Totul îl costă 50 de lei. Lasă apoi instrucţiunile de rigoare şi pleacă.

729. La momentul stabilit, se urcă în maşină şi dă câteva ture prin sat. Zvonul că a ieşit Königgrätzeanu la corupt lumea se răspândeşte iute în rândurile agenţilor electorali portocalii şi galbeni. În scurt timp, o escortă de 5-6 maşini se lansează într-o operaţiune de urmărire a autoturismului de teren reperat prin colbul localităţii.

730. Königgrätzeanu se întoarce apoi şi începe să străbată metropola de la est la vest. Ajuns în centru, calcă acceleraţia şi trece Fluviul Sărat, lăsându-i uşor în urmă pe urmăritorii săi. Pune mîna pe telefon şi dă semnalul stabilit. Ajuns la intersecţia dintre Strada Fotbalistului şi Strada Pica-Pica, coteşte pe ultima şi bagă maşina în curtea casei părinteşti, acolo unde un ajutor îl aştepta cu porţile deschise. Imediat, aceleaşi porţi se închid în urma sa, mascând orice mişcare.

731. Coloana de maşini ce gonea în urma sa, observând că maşina nu este în curtea casei, decide să accelereze, pentru a-l prinde din urmă pe Königgrätzeanu, continuîndu-şi mai departe drumul, pe Strada Fotbalistului. La cele de-al doilea pod peste Fluviul Sărat, primei maşini îi explodează cauciucurile. A doua, la fel. A treia, a patra, dar şi următoarele, se aleg toate cu roţile înţepate.

732. La semnalul lui Königgrätzeanu, cineva aruncase dispozitivele comandate anterior, un soi de agrafe de metal îndoite într-un soi de „Z” tridimensional , astfel încât, oricum ar cădea, acestea să aibă o parte ascuţită îndreptată în sus.

733. Dezastru total pentru nefericiţii care au căzut victime vicleşugului! Unul dintre participanţii la urmărire mi-a povestit ulterior, că a avut 3 pene la roţile maşinii sale, două pe faţă şi una pe dreapta spate. Partidul nu i-a plătit însă pentru niciuna.

734. La alegerile locale din 2012, metropola Skineşti are 4 candidaţi. Fiecare speră să obţină fotoliul de super-ales. Fiecare are un trecut mai mult sau mai puţin pătat şi fiecare dintre ei a comis mai multe fărădelegi, la un moment dat. Aceasta este clasa politică, lipsiţi de puterea de a cere altceva, asistăm neputincioşi la propagarea aceloraşi vechi metehne electorale: mita, traseismul, turismul votanţilor, fraudarea alegerilor, etc, etc.

735. Actualul *„Politician-Şef”,* Acid, candidează din nou. A pretins că este inginer, s-a şi semnat cu titlul acesta pe toate calendarele şi felicitările trimise alegătorilor în trecut, însă atunci cînd i s-a cerut să dovedească cu acte calitatea de inginer, s-a dovedit că mai are mult de studiat până să devină unul. De aceea a schimbat partidul, trecând de la galbeni la generali.

736. Actualul *„vice-Politician-Şef”,* Hefaistosescu, deşi îndeplineşte o funcţie oficială în aparatul administrativ al metropolei, nimic şi nimeni nu-l împiedică să fie patron de covrigării, brutării şi alte afaceri. Pentru el, statutul de reprezentant al cetăţeanului înseamnă propăşirea propriilor daraveri. În plus, cu o atitudine arogantă şi cu lipsa vreunei educaţii a salutului, este mai mult decât neiubit de locuitorii Skineştiului.

737. Regele Bălţilor, cel de-al treilea candidat, a fost în mandatul trecut *„Politician-Şef”*, post în urma căruia şi-a căpătat case, apartamente, terenuri şi maşini. Toate din leafa sa, bineînţeles. Că escrocheriile şi sumele derivate din acestea sunt considerate salariu de către Regele Bălţilor, asta deja altă poveste. Important este că veniturile vin din salariu’ (contribuabililor), nu?. Partea proastă (pentru el) este că oamenii au prins veste de ce a făcut în mandatul trecut şi ar cam vrea la rândul lor, să-l anunţe că ei nu mai angajează politicieni concediaţi.

738. Şi uite aşa ajungem la ultimul candidat. Königgrätzeanu este un ilustru parvenit al metropolei. Specula financiară întreprinsă în domeniul imobiliarelor l-a propulsat de la buteliile de aragaz la vila cu piscină şi centrală proprie. În plus, omul nostru se învîrte în cercuri nu înalte, ci foarte înalte. Este parte a unei societăţi *„discrete”,* de zidari liberi, unde deţine un rang destul de bine poziţionat.

Ceea ce nu este în esenţă un lucru tocmai rău. De exemplu, în anul 2010 a fost printre cei 600 de invitaţi la botezul unui pseudo-prinţ care, atunci când va ajunge la maturitate, va fi viitorul rege al ţării. Între invitaţi, o mare parte au fost din casta zidarilor liberi, plus politicieni şi funcţionari de top ai ţării. Însuşi preşedintele i-a fost cumătru junelui.

739. Pe lângă apartenenţa la grupul pomenit mai sus, Königgrätzeanu mai este legat şi de un altul, de o cu totul altă factură. În Pelendava există două clanuri a căror existenţă este bine cunoscută de poliţie: *„Frăţia”* şi *„Mândria”*. El este membru al uneia. Preotul Skineştiului este în cealaltă.

740. Acum, Königgrätzeanu speră să fie ales. La fel, Acid, Regele Bălţilor şi Hefaistosescu.

741. Capitolul România

742. Primele probleme din cadrul alegerilor apar în România încă dinainte ca un partid sau altul să se înfiinţeze. Avem zeci de cazuri de partide înfiinţate aproape fără vreun scop sau rost care să se preteze la marea majoritate a populaţiei. Dar avem, inevitabil, şi cazuri de partide care întâmpină greutăţi în primirea statutului legal de partid politic.

743. Acum să nu vă gândiţi că ar fi cine ştie ce partide revoluţionare pentru sistemul politic actual, care ar aduce beneficii enorme societăţii şi ar putea conduce ţara pe un făgaş normal.

744. Nu. Mai degrabă, discutăm aici de genul acela de partide care beneficiază de un larg sentiment de încredere din partea cetăţenilor, pe fondul propagării unor mesaje populiste şi demagogice. Un sentiment de încredere ce provoacă panică în rândul celorlalte partide cu state vechi *„în slujba”* cetăţenilor. Atât de multă panică încât încep să incomodeze.

745. După episoadele cu Partidul România Mare (PRM) şi Partidul Noua Generaţie (PNG), iată că un nou astfel de partid tinde să prindă aripi pe scena politică românească.

746. Este vorba aici, bineînţeles, de Partidul Poporului – Dan Diaconescu (PP-DD), condus de mogulul de la OTV. După ce a ales să-şi împrumute numele partidului său, Dan Diaconescu a avut mult de tras până să reuşească să răzbată prin hăţişurile birocraticei jungle româneşti, prin capcanele implantate cu măiestrie de juriştii partidelor adverse, dar şi prin savana alegerii propriei ideologii de partid.

747. Într-un final, după ce reuşeşte să descopere firul Ariadnei, şi să găsească astfel ieşirea din îmbârligatul labirint al legislaţiei politice, PP-DD dă peste alte bucluri: presiunile create de anumiţi lideri politici adverşi direct asupra cetăţenilor, pentru ca aceştia să nu se înscrie în partidul mov-lila. Cel puţin, aşa susţine unul din liderii Organizaţiei Judeţene Constanţa a PP-DD, prim-vicepreşedintele Ion Radu. Conform acestuia, *„În unele localităţi din judeţ primarii lucrează la intimidare şi fac presiuni foarte mari asupra cetăţenilor care vor să se înscrie în partidul nostru. Avem probleme în anumite comune [...]. Au existat chiar şi cazuri în care i-au ameninţat pe locuitori că le vor tăia ajutorul social, lumina şi apa dacă vor să adere la acest partid”*[91]. Cum s-ar spune, fără puţin şantaj politica românească nu ar mai fi politică românească.

748. Alegerile parlamentare din 2008 ne-au arătat dimensiunea uriaşă la care pot ajunge finanţările electorale. Conform celor de la Ziare.com, au fost cheltuite, în mod oficial, de către cei 2.965 de candidaţi, peste 145 de milioane de euro[92]. Asta fără a mai pune la socoteală sumele ascunse, mita şi cadourile pompate în mod isteric în alegători. Caz în care, dacă ar fi luate în calcul toate acestea, suma ar trebui să se dubleze cel puţin.

749. Destul de logic dacă este să ne ghidăm după afirmaţiile făcute, sub protecţia anonimatului, de către unii candidaţi: *„Au venit bani de la Guvern, de la partid, de la consilii judeţene, iar mulţi dintre noi am adus mulţi bani în campanie”*[93]. Deci, bani din toate părţile...

[91] http://www.uups.ro/50628/constantenii-sunt-amenintati-in-judet-daca-se-alatura-lui-diaconescu.html site accesat în data de 17 noiembrie 2011.

[92] http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-parlamentare-2008/145-de-milioane-de-euro-bani-cheltuiti-in-campanie-516482 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

750. Chiar şi de la companiile interesate de promovarea propriilor interese. Cazuri avem duium, fiecare partid cu sponsorii săi: PSD (InterAgro), PDL (Roşia Montană Gold Corporation), etc.

751. Referitor la cazul banilor *„donaţi"* de Roşia Montană Gold Corporation (RMGC) pentru campania lui Traian Băsescu, premierul Victor Ponta a făcut, în august 2011, următoarele declaraţii: *„Ca şi în 2004, Traian Băsescu îşi protejează sponsorii de campanie, împotriva intereselor României. [..] Gold Corporation ar trebui să facă publice toate persoanele politice, fie că sunt de la PSD, PNL sau PDL, pe care le-a sponsorizat, pentru că la Băsescu ştim că a fost, probabil şi la Roberta Anastase"*[94]. Apoi, Ponta aduce în discuţie faptul că Traian Băsescu *„se gândeşte doar la buzunarele sale şi niciodată la interesele României"*, iar unii dintre consilierii săi politici colaborează cu Gold Corporation (Tal Silberstein şi Dan Andronic).

752. Faptul că în timpul campaniilor electorale se duce o luptă cu toate armele şi pe toate fronturile, este o realitate înţeleasă şi acceptată de mult timp. Am avut un episod cu arhicunoscut cu *„Flacăra violetă"*, despre care vom discuta la momentul potrivit, undeva într-o carte viitoare. Iar cum Aliodor Manolea & Acoliţiiau ales să sprijine când unul, când celălalt candidat la Preşedinţie, iată că nici falnica Biserică Ortodoxă Română nu se lasă mai prejos şi îşi trimite preoţii în misiuni de salvare a voturilor pierdute în iadul veşnicelor alegeri.

753. Biserica Hagiu, anul domnului 2011. Jurnaliştii de la Realitatea întreprind o acţiune incognito de cerere de influenţare a electoratului din partea *„luminatelor"* feţe bisericeşti. Pentru a ajunge la preot (ocupat în acest răstimp cu ţinutul slujbei), ziariştii se apropie şio abordează pe femeia care vinde lumânări. Scurt pasaj din discuţia purtată cu aceasta[95]:

Reporter: *„- Sper că nu e o problemă să explice în timpul slujbei să ştie lumea cu cine să voteze, că ajută Biserica. Astea cred că sunt bagatele, pe care le poţi spune. Presupun că a mai făcut treburi de-astea".*
Femeia: *„- Da, da. Şi pe domnul **Onţanu** l-a ajutat. Eventual, dacă mai ştiţi persoane care vor să doneze..."*
Reporter *„- Ideea e să puteţi să la faceţi reclamă acum, cât e campanie".*
Femeia: *„- Da, le facem".*

754. Este sunat apoi, preotul bisericii.Ştie despre ce este vorba şi confirmă spusele femeii, afirmând că este disponibil. Asta cu toate că a avut şi câteva experienţe nefericite.

755. Jurnaliştii continuă investigaţiile şi descoperă, chiar la intrarea în Patriarhie, un stareţ dispus să devină agent electoral mercenar. Este vorba aici de stareţul mănăstirii Căldăruşani, căruia i-au trebuit doar câteva minute pentru a se lăsa cumpărat.

756. Din nou, câteva spicuiri grăitoare din dialogul purtat de ziarişti cu stareţul în cauză[96]:

Reporter: *„- În ce măsură, în timpul slujbei, o să puteţi face vorbire despre ce are de gând domnul x să facă?"*
Stareţ Căldăruşani: *„- La obştea mea. Patruzeci, cincizeci de oameni pe care îi am în subordine. La masă vorbesc cu băieţii".*
Reporter: *„- Bun. Şi contăm pe cincizeci de voturi. O să fac o donaţie de la partid, de o mie de euro pentru început. Deci să-nţeleg că toată mănăstirea Căldăruşani votează x?".*
Stareţ Căldăruşani: *„ - Da".*

757. Ce spun legile ecleziastice şi care este poziţia Bisericii Ortodoxe Române vizavi de această chestiune? Ne spune Constantin Stoica, purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române, la rugămintea jurnaliştilor care au îndrăznit să facă *„blasfemia"* de a descoperi grave nereguli în sânul prelaţilor acestei instituţii: *„Clerului ortodox îi este interzisă politica partizană. Astfel de cazuri sunt aduse în atenţia instanţelor de judecată bisericească şi în funcţie de gravitatea situaţiei se iau măsurile care se impun".*

---

[93] Ibidem.

[94] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=234817&page=0&order=0&redactie=0 site accesat în data de 17 noiembrie 2011.

[95] http://www.realitatea.net/megastory-preotii-agenti-electorali-in-schimbul-donatiilor-de-la-partid_839481.html site accesat în data de 6 iunie 2012.

[96] Ibidem.

758. O, da... Asta cu se vor lua măsuri, este o placă veche scoasă veşnic de la naftalină de politicieni, procurori şi judecători, atunci când vor să scape de gura presei sau a cetăţenilor. Acum, că este însă îmbăiată cu mir şi apă sfinţită, placa începe parcă să scârţâie şi mai tare în urechile noastre.

759. Halal psalmi electorali mai sunt cântaţi prin bisericile patriei...

760. Revenind la votul propriu-zis, descoperim cu stupoare lucruri menite să se întâmple mai degrabă în scenariile sumbre ale vreunei cărţi SF de factură orwelliană: implementarea şi aberaţiile votului uninominal compensat.

761. Gândindu-se că în ţara asta s-au făcut aproape toate lucrurile care trebuiau făcute, politicienii noştri s-au apucat de meditat prin Parlament, printre sforăiturile şi lecturile colegilor de *„suferinţă”*, până ce, într-o bună zi, au sărit ca arşi din bănci şi ne-au informat că au găsit soluţia miraculoasă a problemei ce-i frământa: tot ceea ce îi mai lipseşte în prezent poporului român este o lege a alegerilor uninominale.

762. Au pornit apoi maşina propagandei oficiale şi au început să înşire argumente peste argumente despre beneficiile unui uninominal pur. Apoi, au decis că este cazul efectuării unui referendum naţional pe această temă, la pachet cu diminuarea numărului de parlamentari.

763. Interesant cum i-a apucat, aparent din senin, pe conducătorii noştri să ne ceară nouă, amărâştenilor, părerea asupra unor asemenea chestiuni. Ce grozăvie să-i fi apucat pe politicienii noştri să ţină, în sfârşit, cont şi de ideile oamenilor de rând.

764. Spun asta pentru că este interesant cum, în decembrie 1989, în timpul Loviturii de Stat, Iliescu şi compania nu au binevoit să ne întrebe, printr-un referendum naţional, dacă vrem ca Ceauşescu să fie împuşcat sau nu.

765. Interesant cum, în loc să se ţină un alt referendum în care populaţia să-şi poată exprima opţiunile în legătură cu ce sistem de guvernământ doreşte să fie implementat în continuare (monarhie, republică sau altceva), neo-comuniştii au ales ceea ce îşi doreau, trecând peste consimţământul cetăţenilor.

766. Interesant cum a fost ignorată legea lustraţiei, dorită şi votată de majoritate, interesant cum a fost prăduită sistematic ţara timp de peste douăzeci de ani, fără ca vreun politician să sesizeze vocea disperată a populaţiei, care-i cerea necontenit stoparea flagelului.

767. În fine, interesant cum, după încheierea referendumului prin care românii au ales micşorarea numărului de parlamentari la 300 şi introducerea votului uninominal pur, politicienii au decis că este cazul să ia o pilulă de lecitină, pentru a-şi reaminti că ei sunt o specie total distinctă, care nu a ţinut şi nici nu trebuie să ţină cont de vocea poporului. Aşa că s-au înarmat cu ce au putut şi au pornit o amplă cruciadă de recucerire a poziţiei avute înainte de referendum. Executarea unor parlamentari a rămas în aer, aşa că cei care depăşeau cifra de 300 au putut respira uşuraţi. Apoi, uninominalul a fost nuanţat şi iarăşi nuanţat, până ce a ajuns un soi de încrucişare horror între tot felul de idei şi opinii, total contrare. A fost botezat uninominal prin compensare.

768. Efectele dezastrului produs de acesta nu au întârziat să apară. Câştigătorul nu a mai fost declarat cel care întrunea cele mai multe voturi, ci acela care reuşea să se strecoare prin ciurul redistribuirilor.

769. Din cele 6.877.987 de voturi exprimate pentru candidaţii de la Senat, la scrutinul din 2008, numai 2.854.426 au dus la alegerea dorită de alegători. Restul de 4.023.561 voturi au fost redistribuite către alţi candidaţi. În Camera Deputaţilor, dintr-un total de 6.858.439 de voturi exprimate, doar 2.916.739 de voturi au dus la alegerea dorită de electorat, restul de 3.941.700 voturi fiind expediate către candidaţi nedoriţi.

770. În total, constată Ziare.ro, au fost „*opt milioane de voturi exprimate degeaba”*[97]. Cu alte cuvinte, politicienii noştri au trimis la gunoi opiniile a opt milioane de voci din rândurile cetăţenilor. Exact cum au făcut şi în situaţiile descrise anterior.

[97] http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-parlamentare-2008/opt-milioane-de-voturi-exprimate-degeaba-duminica-518969 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

771. Uninominalul compensat, închipuit şi aprobat de toate partidele politice importante, a avut şi alte efecte teribile, care vor rămâne pentru totdeauna drept o pată de mizerie în istoria alegerilor din România. Am avut ocazia să asistăm la stabilirea unor recorduri greu de doborât în viitorul apropiat, oricât de sumbru ni l-am imagina.

772. Astfel, avem primul *„parlamentar puşcăriaş"*[98], în persoana lui Virgil Pop (PNL). Acesta a primit mandatul de deputat, cu toate că se afla în arestul Poliţiei din Cluj, pentru infracţiunea de trafic de influenţă.

773. Totodată, avem parlamentarul ales cu cele mai puţine voturi din istoria Parlamentului României. Este vorba de Gheorghe Firczak, ales deputat cu un singur vot[99]. Aşa cum plastic se exprima Andrei Duţu pe site-ul www.zambesc.ro, *„adică omu' a mers la votare, s-a autovotat şi gata. A ieşit deputat"*[100] . Bineînţeles că există o chichiţă aici, altfel aşa ceva ar fi fost imposibil de realizat din punct de vedere tehnic. Omul reprezenta nu ştiu ce minoritate, iar cum minorităţile au câte un loc asigurat în Parlament, pentru a-l ocupa era suficient doar să candideze. În orice caz, rămâne în urmă un record imposibil de egalat.

774. Deşi, cum România este ţara tuturor posibilităţilor, cine ştie...?

775. Jozsef Koto (UDMR), a luat mult mai multe voturi decât Firczak. De 34 de ori mai multe. Adică, chiar exact 34 de voturi. Cu toate acestea, a devenit parlamentar în urma redistribuirilor, cu un mandat pentru Africa şi Asia.

776. Vorbeam, un paragraf mai sus, despre imposibilitatea doborârii recordului lui Gheorghe Firczak, care a obţinut 1 vot la alegerile parlamentare din 2008. Ei bine, iată că România nu se dezminte şi reuşeşte şi performanţa asta. E drept, nu printr-un candidat, ci printr-un întreg partid. Un partid care a obţinut 0 (zero) voturi, dar care este, cu toate acestea, reprezentat în Parlament. Şi nu de unul, ci de zeci de politicieni. Hai că asta este chiar grozavă, nu-i aşa? Ce record mai poate fi doborât după un asemenea caz?

777. Partidul în pricină, Uniunea Naţională pentru Progresul României (UNPR), deşi nu a participat la alegerile din 2008, avea, la sfârşitul anului 2011, peste 30 de parlamentari. Toţi, transfugi politici. Au ajuns aici, se spune, pentru că ar fi fost nemulţumiţi că partidele lor sunt în Opoziţie.

778. Înfiinţat de Gabriel Oprea (membru PSD până în septembrie 2009), UNPR a devenit rapid un soi de magnet pentru toţi amatorii de trasesim politic. Situaţia fiind gravă oricum din prisma asta, ea devine de-a dreptul periculoasă dacă stăm şi ne gândim că nici un ales actual nu a candidat pe listele UNPR. Adică, cum ar veni, partidul este acum bine-mersi în Parlament, dar nu a participat nicicând la alegeri. Traseiştii din UNPR au candidat din partea altor partide, s-au folosit de puterea şi *„metodele"* acestora, iar când s-au văzut cu sacul plin, au ales să-şi îndrepte brusc atenţia spre sacul mai mare din căruţa vecină. Preşedintele Asociaţiei Pro-Democraţia, Cristian Pârvulescu, exprima foarte concis situaţia actuală atunci când afirmă că *„am ajuns la un sistem de secolul al XVIII-lea în care parlamentarii se îndreaptă către cei care deţin resursele*"[101].

779. Nu că ne-ar fi milă de partidele care i-au propulsat (acestea au căpătat exact ceea ce predică şi practică: dezinteresul, trădarea, nesimţirea politică şi lipsa de onoare), însă ne este teribil de milă de noi şi de modul în care se desfăşoară în prezent alegerile, adică de acţiunile noastre şi de urmările fărădelegile ale acestora.

---

[98] http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-parlamentare-2008/aberaţiile-uninominalului-516490 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[99] http://www.zambesc.ro/fuck-you-romania/ site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[100] Ibidem.

[101] http://www.adevarul.ro/actualitate/politica/UNPR_a_intrat_pe_usa_din_dos_in_Parlament_0_581942178.html site accesat în data de 30 mai 2012.

780. Vă mai amintiţi de fiica cea mică a lui Traian Băsescu, preşedintele nostru? Elena Băsescu o cheamă parcă. Ei bine, aceasta a candidat la alegerile europarlamentare din anul 2009 nu pe listele partidului păstorit de părintele ei, ci ca independent, sub numele-siglă de EBA.

781. Trecând peste infracţiunile comise de aceasta atunci când a apărut purtând în mod ilegal o uniformă cu însemnele oficiale ale Armatei Române (vă reamintesc doar că nu a mai fost trasă la răspundere nicicând), toată lumea s-a întrebat cum socoteşte oare că va putea să acceadă, prin mijloace proprii, undeva în rândurile fotoliilor din Parlamentul European.

782. Enigma a fost dezlegată atunci când au apărut informaţiile conform cărora, maşinăria de vot a PDL va fi pusă în funcţiune şi pentru *„achiziţionarea"* de voturi pentru EBA.

783. Într-o anchetă întreprinsă de HotNews.ro, pornită de la informaţiile potrivit cărora PDL şi-a instruit filialele să asigure câte 10 voturi pe secţie de votare pentru a-i asigura candidatului independent Elena Băsescu (EBA) intrarea în Parlamentul European, din opt filiale PDL contactate, cinci au confirmat că au pregătit listele cu cei zece votanţi, impuse de partidul portocaliu.

784. Iată şi răspunsurile primite la solicitările venite din partea jurnaliştilor, cre s-au dat drept raportori ai organizaţiei centrale a PDL:

*„**Ploieşti**: La ora cinci-şase primesc răspunsul şi ştiu dacă se duc s[voteze pentru EBA sau pentru partid. Asta face toată lumea.*
***Neamţ**: Vă asigur că liste am o grămadă. Poate mai diseară pot să le scanez şi să le trimit pe mail.*
***Vrancea**: S-a vorbit cu fiecare preşedinte de organizaţie. Ei trebuie să aibă în vedere pentru fiecare secţie un minim de 10 voturi pentru EBA.*
***Suceava**: În fiecare din cele 550 [de secţii] de votare vor fi 15 voturi pentru Elena Băsescu. Sunt comune unde sunt pregătite mai mult de 40% din voturi pentru ea.*
***Satu Mare**: Avem mijloace de transport, tot ce trebuie. Ştiu că trebuie să alegem nişte persoane de încredere care să o voteze pe domnişoara Băsescu. Fiecare organizaţie locală şi-a ales persoanele de încredere care o vor vota"*[102].

785. În trei filiale, Constanţa, Sfântu Gheorghe şi Oradea nu au putut fi furnizate date fie pentru că nu le aveau pregătite, fie pentru că membri acestora au devenit suspicioşi.

786. RTV a descoperit, din întâmplare, dovada strategiei cerute de PDL pentru colectarea voturilor necesare mezinei preşedintelui Băsescu. Astfel, mergând a doua zi după alegerile europarlamentare, adică în ziua de 8 iunie 2009, la sediul PDL din judeţul Gorj, pentru a cere lămuriri faţă de acuzele aduse de către PSD, potrivit cărora PDL ar fi fraudat alegerile prin practicarea turismului electoral, reporterii locali de la RTV s-au trezit în faţa unei scene şocante, dar care s-a dovedit a fi o mină de aur pentru investigaţia jurnalistică: doi membri de partid priveau liniştiţi la televizor, în sala de conferinţe, iar alături de ei trona o tablă scrisă. Operatorul tv a reuşit să ia un prim cadru cu tabla, răstimp în care cei doi membri au sărit ca arşi şi au şters tabla val-vârtej.

787. Alina Iordăchescu, cea care a reuşit să surprindă imaginea, şi-a dat seama de ce este pe bandă abia la vizionarea casetei, în redacţie. Ei bine, aici se regăsea exact strategia, secretă până în acel moment, a PDL Gorj. Printre instrucţiuni, figurau şi câteva aspecte de fraudare a alegerilor, ce confirmau suspiciunile apărute în ultimele zile , menite să procure voturi pentru EBA.

788. Ionel Manţog, şeful de campanie din Gorj, cel pe care ziariştii de la Jurnalul Naţional îl descriu ca fiind *„un om cu probleme penale, dar cu multe idei electorale"*[103], ţinut o şedinţă cu liderii de partid din judeţ, în ziua premergătoare alegerilor, notând strategia pe tablă. Cum unii dintre lideri încă îşi mai luau notiţe, tabla a rămas neştearsă.

---

[102] http://www.hotnews.ro/stiri-politic-5791413-cum-aleasa-eba-cinci-filiale-pdl-raporteaza-detaliu-operatiunea-voturi-pentru-elena-basescu.htm site accesat în data de 06 iunie 2012.

[103] http://www.jurnalul.ro/stiri/politica/o-scrisoare-pierduta-o-tabla-nestearsa-510796.html site accesat în data de 23 decembrie 2011.

789. La fel cum ar trebui să rămână şi informaţia fraudării alegerilor în mintea cetăţenilor prostiţi cu demagogia şi propaganda de partid.

790. Ori, notiţele lui Manţog nu fac decât să adeverească ceea ce se chinuiau cu neruşinare liderii PDL să ascundă: turismul elctoral, deturnarea voturilor spre un alt candidat şi frauda electorală purtată după cele mai stranii scenarii posibile.

791. Cu această ocazie ne-am lămurit şi cum stă treaba cu situaţia de la Turceni, acolo unde numărul celor care au votat pe listele suplimentare îl întrecea cu mult pe cel al alegătorilor aflaţi pe listele permanente, adică care erau locuitori ai oraşului.

792. În urma gravelor nereguli electorale, Mircea Geoană a sugerat chiar rebotezarea PDL în PeDeLeba. Totodată, potrivit acestuia, Traian Băsescu a mobilizat maşinăria de vot *„pentru a-şi împinge în faţă bobocul"*[104]. Lucru cu care o ţară întreagă a rămas de acord.

793. Un caz cutremurător scoate la lumină câtă imparţialitate zace în rândurile celor puşi să vegheze asupra bubnei desfăşurări a scrutinului electoral.

794. Ana Maria Pătru era, la alegerile pentru desemnarea europarlamentarilor, vicepreşedinte al Autorităţii Electorale Permanente (AEP) şi membru în Biroul Electoral Central (BEC). Ca membru al acestor instituţii publice, ea avea atribuţii de gestionare a bugetului pentru alegeri, organizarea de licitaţii pentru cumpărarea softului care centralizează voturile, monitorizarea modului de alcătuire a listelor electorale, rezolvarea reclamaţiilor privind eventualele fraude electorale şi gestionarea listelor suplimentare (acelea care generează fluxul continuu de turişti electorali). Ce să mai, o sumedenie de roluri capitale în vederea unei bune desfăşurări a alegerilor. Iar faptul că o persoană care joacă toate aceste roluri deodată trebuie să fie echidistantă şi integră, se subînţelege de la sine.

795. Dar ce te faci când duduia noastră a fost, mai înainte, vicepreşedinte al organizaţiei PD Vâlcea, de unde a aterizat în conducerea Autorităţii Electorale Permanente în martie 2007, exact cu două luni înainte de referendumul de suspendare a lui Traian Băsescu. Iar faptul că a fost propusă chiar de Preşedinţie nu are nici o legătură cu trecutul ei portocaliu sau cu viitorul lui sumbru ce se profila la orizontul lui Băsescu, nu-i aşa?

796. Ei bine, dacă în ziua alegerilor a fost arbitru şi judecător prin curţile AEP şi BEC, nimic nu a împiedicat-o pe Ana Maria Pătru să ia parte, ulterior în noapte, la petrecerea ţinută prin restaurantul *„Pescăruş"*, de Traian Băsescu, Elena Băsescu (EBA), Elena Udrea, Monica Iacob Ridzi, Vasile Blaga şi alţi membri ai găştii PDL[105]. Că nu este prima dată când vâlceanca este prezentă la petrecerile PDL şi că Elena Udrea îi este o bună prietenă care a şi insistat de fapt să o promoveze la Bucureşti, ne spune chiar un deputat de Vâlcea[106].

797. După ce s-a înfruptat însă toată noaptea din şampania victoriei pedeliste, Ana Maria Pătru a fost prezentă a doua zi dimineaţa la munca de rezolvare *„echidistantă"* a reclamaţiilor privind fraudele electorale. Câtă *„imparţialitate"* şi cât simţ al răspunderii din partea unui om cu atâtea atribuţii...

798. Pentru toate stihiile înfruntate dar şi pentru toate lucrurile de care a dat dovadă, Ana noastră nu numai că nu a fost zidită de vreun meşter Manole al spiritului justiţiar românesc, ci, dimpotrivă, a fost răsplătită din plin pentru aportul ei, fiind urcată taman pe un piedestal din sfântul altar al Mănăstirii AEP-ului.

799. Astfel, în martie 2012, Ana Maria Pătru fost votată preşedinte al Autorităţii Electorale Permanente (AEP), la iniţiativa PDL şi cu votul favorabil acordat în **unanimitate** de Comisile juridice reunite ale Parlamentului[107]. Oare parlamentarii Opoziţiei nu au văzut ceea ce noi, o ţară întreagă, am văzut cu ochii minţii?

---

[104] http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-europarlamentare-2009/geoana-pd-l-se-poate-numi-pedeleba-779374 site accesat în data de 06 iunie 2012.

[105] http://www.ziare.com/stiri/ancheta/un-membru-bec-a-chefuit-cu-eba-si-basecu-in-noaptea-alegerilor-782292 site accesat în data de 17 noiembrie 2011.

[106] Ibidem.

800. Încurcate sunt căile Domnului, dar mult mai încurcate se dovedesc a fi căile politicii şi potecile alegerilor.

801. La votul final pe bugetul Ministerului Finanţelor Publice (MFP), ţinut în Senatul României în luna ianuarie 2012, s-a petrecut un lucru care confirmă statutul de marionetă pe care îl au unii politicieni. Atunci când şeful Senatului, Vasile Blaga, a dat startul votului, ministrul Finaţelor Publice, Gheorghe Ialomiţanu, se plimba liniştit printre băncile grupului PDL. Astfel, Vasile Blaga (PDL) a ţinut să-l îndrume puţin, spunându-i: *„Domnule ministru, ridică domne' mâna, că de tine e vorba!"*[108]. Acesta s-a îndreptat rapid către tribuna miniştrilor şi a ridicat mâna cu obedienţă.

802. Puţin mai târziu, la votul final asupra bugetului Ministerului Justiţiei, Gheorghe Ialomiţanu nu a ridicat din nou mâna, preşedintele de şedinţă rostind un nou îndemn: *„Să ridice, mă, şi Ialomiţanu!"*[109]. Nu-i aşa că devine tot mai formală prezenţa şi participarea la şedinţele şi voturile care hotărăsc destinele ţării?

803. Am putea, data viitoare, să utilizăm păpuşi gonflabile cărora să le ataşăm senzori prin care să ridice mâna ori de câte ori se votează vreo lege. Am scuti o grămadă de bani aruncaţi oricum de pomană din bugetul de stat pentru salarii, cazare, protocol, excursii cărora le zice mai nou deplasări în interes de serviciu, etc. Păpuşile le plăteşti o singură dată, la achiziţie, ocupă puţin loc într-o magazie pe undeva (în orice caz, nu o întreagă Casă a Poporului) şi în plus, au marele avantaj că se pretează perfect la înjurăturile adresate aleşilor de către cetăţenii nemulţumiţi. Iar dacă ne place un anumit politician gonflabil, nu trebuie să-l clonăm, pur şi simplu mai comandăm o copie a păpuşii sale.

804. Metodele de strângere a fondurilor pentru campania electorală variază foarte mult de la partid la partid şi chiar în sânul unui singur partid, de la organizaţie la organizaţie.

805. Într-un articol din 19 ianuarie 2012 al Evenimentului Zilei, intitulat *„Insomar, puşculiţa şi maşina de spălat bani a PSD-ului"*, jurnalistul Virgil Burlă ne prezintă modul în PSD a făcut rost de o parte din banii pentru campania electorală din 2009. Prin Insomar, institutul controlat de Sorin Ovidiu Vîntu (care şi-a încetat brusc activitatea după demararea dosarului de urmărire penală) au fost derulate o serie de contracte a căror valoare totală ajunge la 1 milion de euro, bani ce au ajuns la PSD[110].

806. Tot în 2009, magnatul combinatelor chimice din România, Ioan Niculae, atunci când s-a arătat dispus să plătească 1 milion de euro pentru campania lui Mircea Geoană, a smuls următoarea exclamaţie de la Viorel Hrebenciuc (deputat PSD, atunci şeful de campanie electorală al lui Mircea Geoană): *„Niculae, ce dai tu, e super bine. Nici ăştia din Parlament nu dau atât. Ce vrei?"*[111] Răspunsul lui Ioan Niculae ne pune faţă în faţă cu realitatea prin care se hotărăsc lucrurile la nivel înalt*: „Să vedem când iese. Hai să vedem. Şi când vrem, îţi spun, băi, vreau treaba aia"*[112].

807. Simultan, în toiul numărătorii voturilor de la alegerile prezidenţiale din 2009, senatorul Dan Radu Ruşanu (PNL), este sunat de Sorin Ovidiu Vîntu. Scopul convorbirii telefonice? Acela de a-şi împărţi ministerele.

808. Vîntu: *„Îmi dai mie Ministerul de Finanţe sau ţi-l iei tu? Apărarea o iei tu sau o iau eu?"*[113]. Ruşanu răspunde: *„Eu aş vrea la Apărare, pe cuvântul meu"*[114]. Din nou Vîntu: *„Auzi, eu am glumit, nu vreau absolut nimic. Da, tati, aţi câştigat"*[115].

---

[107] http://www.rtv.net/comeseana-lui-basescu-instalata-de-parlamentari-la-sefia-aep_22286.html site accesat în data de 6 iunie 2012.

[108] http://realitatea.mobi/article/895163 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[109] Ibidem.

[110] http://m.evz.ro/news/962182 site accesat în data de 19 ianuarie 2012.

[111] Ibidem.

[112] Ibidem.

[113] http://www.adevarul.ro/actualitate/S-_O-_Vintu_despre_relatia_cu_Mircea_Geoana-_-El_-_presedintele _Senatului-eu_-_arestatul_de_serviciu_0_571143527.html site accesat în data de 17 decembrie 2011.

[114] Ibidem.

809. În afacerea sponsorizării PSD mai sunt implicaţi Gheorghe Teodorescu (prieten şi fost asociat cu Sorin Ovidiu Vîntu), deputatul Robert Negoiţă şi oamenii de afaceri Emilian Dinescu şi Sebastian Ghiţă (patronul Asesoft).

810. Atunci când preşedintele Consiliului Judeţean Brăila, Bunea Stancu, a fost arestat în ianuarie 2012, analiza stenogramelor convorbirilor purtate de acesta pe 8 iulie 2010 cu Cristian Burci (om de afaceri) a relevat lucruri înfiorătoare: criteriile prin care s-au *„distribuit"* funcţiile de miniştri, *„golăniile"* din vremea lui Adrian Năstase (când se emitea o scutire de 24 de ore în timp ce nava firmei ce realiza importurile se afla deja în rada portului aşteptând actul cu *„dedicaţie"*), dar şi oamenii cu *„arici"* (Năstase, Dragnea) şi cei care au furat din banii partidului.

811. Într-o discuţie purtată de Ioan Niculae cu Bunea Stancu, primul îl înjură pe Mihai Tănăsescu (socotit indezirabil la fotoliul de ministru al Economiei) şi îşa afirmă dorinţa numirii la Ministerul Economiei a lui Iulian Iancu[116].

812. Referitor la scandalul finanţărilor ilegale pe care magnatul Ioan Niculae i le-a oferit lui Mircea Geoană în 2009, în timpul campaniei electorale, preşedintele Victor Ponta a făcut o declaraţie surpriză. Potrivit acestuia, *„Niculae l-a finaţat pe Traian Băsescu"*[117], adăugând că era la curent cu aceste lucruri încă din timpul campaniei din 2009.

813. Avem aşadar (dacă este să-i dăm crezare lui Victor Ponta) un Ioan Niculae dispus să meargă la două capete pentru a-şi asigura prosperitatea afacerilor pe mai departe. Deşi răsplata a întârziat să apară, ne sunt lăsate, în urma lecturării stenogramelor, serioase semne de întrebare asupra sincerităţii şi modului în care sunt *„decernate"* funcţiile ministeriale, pe criterii stabilite prin *„dedicaţie"* şi *„rezervare"*.

814. Capitolul Mundi

815. În timpul campaniei electorale pentru alegerile legislative din 2011 în Polonia, candidata Katarzyna Lenart, în vârstă de 23 de ani, apare într-un videoclip de 40 de secunde postat pe YouTube[118]. Aşezată pe un scaun, îmbrăcată cu o cămaşă albă, cravată şi pantaloni negri, tânăra din SLD (Partidul Social Democrat) începe să se dezbrace lasciv, însă în momentul în care îşi scoate sutienul şi îl aruncă, pe ecran apare inscripţia *„cenzurat"*, urmată de mesajul *„Vrei mai mult? Votează pentru SLD. Noi suntem singurii care putem oferi mai mult"*.[119]

816. Un eveniment deosebit de ciudat s-a petrecut în timpul alegerilor prezidenţiale din Moldova. Aici preşedintele nu este ales în mod direct de popor, ci este desemnat de către Parlament. La alegerile din 15 decembrie 2011 a participat un singur candidat, Marian Lupu, care, vă vine sau nu să credeţi, a şi pierdut[120].

817. Într-un articol din ediţia electronică al *„Al Arabiya"*, jurnalistul Amir Taheri face o analiză a recentelor alegeri din Iran. Comparând modul de defăşurare a acestora cu modul de organizare a unei competiţii sportive, autorul ne pune în faţa unui exerciţiu de imaginaţie. Să ne imaginăm aşadar, alături de Taheri, un joc în care noi fixăm regulile, alegem jucătorii, avem dreptul de veto asupra rezultatelor şi, cu toate acestea, ne apucăm să mai şi trişăm[121]. Este exact felul în care au decurs alegerile din martie 2012 în Iran.

818. Alegerile parlamentare din Franţa anului 2012 au avut şi candidaţi care au venit cu mesaje cel puţin ciudate. Într-unul dintre aceste cazuri, Céline Bara, o actriţă profesionistă de filme porno din sud-

---

115 Ibidem.

116 http://m.rtv.net/article/10468 site accesat în data de 12 ianuarie 2012.

117 http://realitatea.mobi/article/903590 site accesat în data de 12 ianuarie 2012.

118 Videoclipul este disponibil la adresa http://www.youtube.com/watch?v=FBd0vc0z9Jc site accesat în data de 29 mai 2012.

119 http://www.adevarul.ro/international/Surprizele_duelului_electoral_din_Polonia_0_568143715.html site accesat în data de 7 octombrie 2011.

120 http://www.adevarul.ro/international/Lupu_a_candidat_singur_la_Presedintia_Moldovei_si_tot_a_pierdut_0_610139457.html site accesat în data de 16 decembrie 2011.

121 http://www.alarabiya.net/views/2012/03/10/199734.html site accesat în data de 7 iunie 2012.

vestul Departamentului Ariège, a vent cu un program electoral surprinzător. Ea promitea, astfel, ateism, comunism, libertarianism şi...pornocraţie[122]. Nu ştim câţi cetăţeni or şi vota-o, însă mesajul ei a fost cu adevărat inovator.

819. Dacă în România se practică candidatura unor persoane care au nume similare sau chiar identice cu cele ale unor personalităţi sau actuali primari, de ce nu ar sta lucrurile la fel şi în lume? În Franţa, spre exemplu, primarul Parisului, Bertrand Delanoë este concurat de mai tânărul Gaspard Delanoë. Mesajul arborat de ultimul în campania electorală specifică clar: *„doi Delanoë sunt mai buni decât unul. Votaţi Gaspard Delanoë, Delanoë cel proaspăt"*[123].

820. Nici alegerile din anul 2000 ţinute în Statele Unite ale Americii nu sunt lipsite de mari controverse. George W. Bush a obţinut atunci o victorie la limită în faţa lui Al Gore. După o egalitate perfectă, voturile decisive aveau să fie date de statul Florida. Aici, Bush Jr. Avea nevoie de 270 de voturi ale electorilor. A obţinut 271 şi s-a impus în faţa lui Al Gore, care obţinuse doar 266 de voturi[124]. Interesant este faptul că un elector s-a abţinut de la vot (cel al Districtului Columbia), ceea ce ridică şi mai mari semne de întrebare. Practic, George Bush Jr. A reuşit să câştige alegerile printr-un vot în plus, coroborat cu un vot anulat de electorul în cauză. Iar ceea ce este şi mai ciudat, dar ţine de sistemul electoral american, este faptul că, per ansamblu, Al Gore a obţinut voturile majorităţii cetăţenilor SUA, însă, datorită sistemului cu electori, voturile s-au disipat, astfel încât, la final să ajungă marele perdant al unor alegeri extrem de controversate.

FRAUDAREA ALEGERILOR

821. Introducere

822. Dincolo de aspectele negative ale actualelor sisteme de vot utilizate, factorul uman joacă un rol crucial.

823. Gestionarea unor asemenea sisteme electorale poate îmbunătăţi calitatea actului de votare sau, dimpotrivă, poate cauza o depreciere dramatică a acestuia, ce poate merge până la absurditate.

824. Uneori, se manifestă elemente perturbatoare, care interferează cu procesul de desfăşurare a alegerilor, în dorinţa de influenţare şi manipulare a acestora. Acest aspect se numeşte *„fraudare a alegerilor"*.

825. Cu toate că, prin definiţie, fraudarea alegerilor îmbracă doar haina actelor comise în afara legii, există şi unele aspecte determinante din timpul alegerilor care, prin natura lor nu sunt ilegale, însă sunt considerate ca fiind inacceptabile din punct de vedere moral, întrucât încalcă principiile democraţiei sau se situează în afara spiritului procesului electoral.

826. Încercarea de influenţare a rezultatelor unui tur de scrutin se poate desfăşura pe mai multe paliere, prin tehnici şi procedee specifice.

827. În funcţie de gravitatea fenomenului, de metodele folosite, de ţintele urmărite şi de comunităţile umane implicate, putem distinge trei niveluri de manifestare a fraudării alegerilor.

828. La **nivelul 1** avem de-a face cu manipularea electoratului şi a alegerilor prin intermediul alegătorilor, de către alţi politicieni candidaţi şi staff-urile lor.

829. Manipulând cetăţenii cu drept de vot, se poate manipula automat şi rezultatul.

---

[122] http://www.france24.com/en/20120601-french-porn-legislative-elections-parliament-candidates-avatar-pirate-gangster site accesat în data de 07 iunie 2012.
[123] Ibidem.
[124] http://en.wikipedia.org/wiki/Bush_v._Gore site accesat în data de 7 iunie 2012.

830. Pentru aceasta se folosesc trucuri care mai de care mai îndrăzneţe. Totuşi, în general sunt răspândite trei feluri principale de activităţi.

831. În primul rând, se încearcă o influenţare a alegătorilor prin intermediul clericilor, a sindicatelor, a companiilor, etc, aflate în strânsă legătură cu un candidat sau partid anume. Le este inoculată, într-un mod mai subtil sau mai direct, alegerea care trebuie făcută, persoana care trebuie să iasă câştigătoare.

832. În unele cazuri, dincolo de insuflarea unei anume orientări în faţa urnelor, se aplică măsuri mai radicale, de constrângere, spre obţinerea rezultatului dorit.

833. Votul exprimat în urma acestor constrângeri, deşi total invalid din punct de vedere moral, rămâne absolut autentic din punct de vedere legal, inflenţând mai departe soarta alegerilor.

834. În al doilea rând, spre înduioşarea cetăţeanului, se trece la acţiuni de influenţare prin intermediul celebrelor *„pomeni electorale”*.

835. Aceste pomeni electorale fac să se materializeze din senin, fix în timpul campaniilor electorale, o multitudine de cadouri care mai de care mai atrăgătoare şi mai interesante: pixuri, brichete, tricouri, pelerine de ploaie, găleţi, etc. Toate sunt vopsite în culorile partidului respectiv, spre a se deosebi de găleata sau pelerina altor partide.

836. Uneori astfel de pomeni electorale tind să ajungă aproape de cumpărarea votului, atunci când sunt oferite, de exemplu, telefoane mobile sau alte obiecte foarte valoroase.

837. În orice caz, alegerile efectuate în halul acesta se apropie tot mai mult de analogia plasării unui depozit de bani la bancă. Plasezi votul anul acesta, şi mai umbli la el abia la următorul scrutin, când îţi ridici şi dobânda de rigoare. La tricoul de ieri, mai capeţi o găleată în plus azi.

838. Deosebit de interesantă ne apare în atare situaţie însăşi denumirea de *„pomană electorală”*. Dacă pomenile se fac la îngropăciuni, nu putem să nu remarcăm faptul că şi o asemenea *„pomană electorală”* se face tot la o îngropăciune, anume la cea a votului liber şi a legii electorale autentice.

839. În al treilea rând avem de-a face atât cu acţiuni mult mai obraznice, de cumpărare a votului.

840. Bani peşin, plata utilităţilor sau favoruri diverse, iată modalităţile de cumpărare a votului practicate cu succes în societatea noastră actuală.

841. Pornind de la astfel de trocuri originale, s-a ajuns treptat ca fenomenul de cumpărare a votului să fie tot mai diversificat. Obţinerea unui singur vot fiind întrecută de lăcomia tot mai crescândă a partidelor, s-a trecut la votul multiplu, în care un cetăţean îşi derogă singur puterea de a investi de două sau chiar de mai multe ori acelaşi candidat.

842. Iar cum practicarea acestei metode este anevoioasă, dar mai ales, periculoasă spre a fi efectuată în cadrul aceleiaşi secţii de votare, partidele s-au gândit că ar fi cazul să intervină puţin în ajutorul cetăţenilor amatori de asemenea aventuri.

843. Au fost trimise astfel autoturisme, microbuze şi autocare, ziua alegerilor fiind un minunat prilej de efectuare a excursiilor. Ce poate fi mai atrăgător decât o urnă de votare situată într-un oraş sau într-o comună din apropiere? Câtă frumuseţe, ce splendoare, ce peisaj mirific trebuie să fie atunci când vezi oamenii venind să-şi arunce votul în nişte cutii, cu speranţele lor de mai bine cu tot! Ce poate fi mai sublim de atât, ce staţiune poate oferi un pachet mai atrăgător? Iar ca totul să fie complet, la plecare, excursioniştii noştri se gândesc că o astfel de desfătare a ochilor trebuie răsplătită, astfel încât se apropie de urne tremurând uşor, cu sfială şi teamă în suflet, spre a-şi lăsa, drept ofrandă, *„umilul”* lor vot la comandă.

844. Practicarea de astfel de excursii în ziua alegerilor, cu astfel de obiceiuri şi cu astfel de deznodăminte este ceea ce numim în prezent *„turism electoral”*. Un turism ce face ca importanţa votului exprimat sincer să se ducă şi ea în excursie, undeva fix pe *„Apa Sâmbetei”*. Nu vă îngrijoraţi, trebuie să se întoarcă cândva, la expirarea pachetului turistic, adică cândva pe la *„Paştele Cailor”*. Până atunci, suferiţi... pardon, staţi aproape!

845. La **nivelul 2** discutăm deja atât de manipularea electoratului, cât şi de cea a alegerilor, prin folosirea pârghiilor de acţiune deţinute de stat (telecomunicaţii şi mass-media de stat, infrastructura umană, etc.) şi a serviciilor speciale (secrete), de către un anumit politician candidat şi staff-ul său, care de regulă provin din rândul actualului partid aflat la putere.

846. Se poate merge, atunci când balanţa este deja defavorabilă, chiar până la influenţarea directă a softului utilizat în cadrul procesului electoral.

847. Astfel de procedee sunt precursoarele sistemelor dictatoriale, căci, contrar voinţei cetăţenilor, un politician sau o bandă de politicieni hotărăsc să se agaţe cu orice preţ de frâiele puterii.

848. Abaterile de genul acesta sunt deosebit de periculoase. Este anulată în mod drastic puterea alegătorilor, iar rezultatul actului de votare devine total lipsit de importanţă.

849. Bineînţeles, astfel de acţiuni sunt precedate şi urmate de ample acţiuni de propagandă, diversiune şi manipulare, toate cu scopul de a crea iluzia desfăşurării unui scrutin normal.

850. Total de nedorit astfel de situaţii, însă inevitabil de ocolit, aşa cum întâmplări mai îndepărtate sau mai recente au dovedit adesea.

851. La **nivelul 3** avem un cu totul alt gen de acţiune de influenţare a alegerilor, prin ingerinţe străine în timpul desfăşurării scrutinului, de către terţe state, companii sau comunităţi care au un interes direct fie în sprijinirea unei anumite formaţiuni politice şi a candidaţilor propuşi de acesta, fie dimpotrivă, în împiedicarea ajungerii la putere a unei alte forţe politice.

852. Aceste amestecuri străine se petrec fie la vedere, fie în mod obscur, în funcţie de diferite circumstanţe.

853. Dintre toate formele de influenţare a procesului electoral expuse mai sus, aceasta este de departe cea mai gravă.

854. Atât de gravă încât poate fi lesne catalogată ca agresiune străină, parte a unui război nevăzut, fără victime umane sau distrugeri materiale.

855. Iar în ceea ce priveşte candidaţii şi partidele care se lasă amăgite de astfel de *„oferte”* de ajutor, nu există decât un singur cuvânt cu care să se identifice şi care să le confere o definiţie pe măsură, anume acela de **trădători**.

856. În urma tuturor celor trei niveluri de manifestare a fraudării alegerilor, distinse şi sistematizate mai sus, ne lovim de o reflexie a lor, prin fraudarea pe mai departe a votului în legislatură, chiar de către politicienii aleşi anterior şi deveniţi acum alegători, în calitate de reprezentanţi ai cetăţenilor.

857. Vechile metehne se manifestă în continuare prin vot multiplu, absenteism în masă, vânzarea votului, constrângere prin şantaj, etc.

858. O straşnică oglindire a metodelor utilizate mai înainte spre fraudarea alegerilor şi un examen de democraţie autentică picat cu brio.

859. Aflarea vinovaţilor şi pedepsirea lor se va face concomitent cu reîntoarcerea importanţei votului exprimat sincer, vă mai amintiţi desigur, cândva pe la *„Paştele Cailor”*.

860. *„Până atunci, suferiţi... pardon, staţi aproape!”*

861. <u>Capitolul Skineşti</u>

862. Nu putem insista prea mult asupra aspectelor de fraudă electorală din Skineşti, întrucât acestea se desfăşoară după metode identice cu cele din alte localităţi din ţară, sau chiar din lume.

863. După mesele copioase cu mici, fripturi şi alte chestii de-ale gurii, precum şi după porţiile generoase de ţuică, vin şi bere îngurgitate în timpul campaniei electorale, ziua votului aduce cu sine fructificarea roadelor.

864. Organizaţi milităreşte, simpatizanţii partidelor deschid balul dimineaţa devreme.

865. În ajutorul nevoiaşilor, a pensionarilor, a celor cu handicap sau, uneori chiar a celor decedaţi, sar imediat regimentele gata pregătite de şoferi, dornici să ajute la căratul oamenilor către secţiile de votare.

866. La secţiile cu pricina, descoperim alte efective de vajnici luptători pentru supremaţia partidului, devotaţi trup şi suflet transmiterii de indicaţii privind alegerea corectă ce trebuie făcută. O alegere ce diferă, desigur, de la un partid la altul.

867. Turismul electoral se practică şi în Skineşti. Bunăoară, Königgrätzeanu a fost acuzat că ar fi parcat câţiva astfel de turişti în secţiile de votare, unde oamenii au şi bifat câte un vot pe listele suplimentare, atunci când alegerile permiteau.

868. Presiunile făcute direct asupra preşedinţilor de secţii de votare au excelat pe vremea Regelui Bălţilor.

869. Iar desăvârşirea artei practicării unei suveici cu votanţi, îi aparţine desigur, lui Acid.

870. Intrarea în joc a lui Hefaistosescu va dezvălui, în urma scrutinului, ce soi de tactică va fi abordat acesta. Are atuul experienţei indirecte a anilor precedenţi, dar şi avantajul că, fiind la prima sa bătălie electorală importantă, adversarii săi nu cunosc prea multe despre tactica ce doreşte să o folosească. În orice caz, arondarea unor oameni a fost un pas făcut deja de mult.

871. Capitolul România

872. Meşteşugul fraudării alegerilor este o chestiune de fineţe. Nu oricine poate să se declare un bun iluzionist electoral sau un bun vânzător din Piaţa Alegerilor.

873. Pentru asta îţi trebuie certe calităţi native, dar şi multă muncă de lămurire cu oamenii poporului. Sau, opţional, poţi trece peste toate acestea şi îţi poţi comanda propriul mandat la meniul electoral. Plăteşti cu bani gheaţă, în natură, cu tichete cadou, facturi de utilităţi achitate, cam tot ce ai sau poţi oferi.

874. Exact asta au făcut şi politicienii noştri din 1989 încoace. Exemplele de mai jos sunt doar câteva din ultimele trăznăi comise de aceştia.

875. Întorcându-ne la alegerile parlamentare din 2008, aflăm că liderul Partidului Noua Generaţie (PNG), afaceristul, patronul de club, ciobanul, omul politic şi inculpatul Gigi Becali, a acuzat-o, la o televiziune anume, pe contracandidata sa în colegiul 20 Camera Deputaţilor, Oana Niculescu Mizil, că nu ar fi reuşit să câştige dac susţinătorul (devenit ulterior chiar soţul) său Marian Vanghelie, nu ar fi dat telefoane mobile electoratului.

876. Primarul *„care este"* al sectorului 5 din Bucureşti a recunoscut senin că a recurs la această măsură extremă. Dar, a precizat el, *„Telefoanele mobile au fost într-un număr restrâns [...]. Şi le dăm aceste telefoane dar nu într-un număr atât încât să ne voteze toată lumea. Sunt într-un număr în care să ţinem legătura cu electoratul"*[125]. Un număr restrâns, ne spune aşadar Vanghelie.

877. Într-o telegramă Wikileaks, la o spovedanie făcută de Vasile Blaga (PDL) în faţa înalţilor prelaţi americani de la Ambasada SUA la Bucureşti, omul politic român se confesează şi ne dă cifra aproximativă a acestor telefoane, exprimată în numărul exact de containere. Astfel, potrivit informaţiilor deţinute de Blaga, primărelul Vanghelie a avut la dispoziţie nu mai puţin de 7 astfel de containere încărcate cu telefoane mobile[126].

878. Ori, nu ştiu cum să vă zic, dar 7 containere pline de telefoane mobile nu reprezintă un număr tocmai *„restrâns"*, aşa cum afirmase anterior Vanghelie. Sunt mai mult decât suficiente ca să ţii *„legătura"* cu tot electoratul colegiului 20.

---

[125] http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-parlamentare-2008/vanghelie-recunoaşte-ca-a-dat-telefoane-mobile-alegatorilor-517254 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[126] http://www.carcabot.ro/25621-romania-in-wikileaks-vasile-blaga-si-cele-sapte-containere-de-telefoane-mobile-ale-lui-vanghelie-plus-orban-ar-trebui-arestat-antonescu-e-un-lenes.html site accesat în data de 6 iunie 2012.

879. Sunt curios cam cât o fi ajuns factura conversaţiilor purtate de PSD cu alegătorii, din moment ce nu au fost livrate şi cartele de reîncărcare la telefoane. Că de, pentru a ţine legătura cu partidul, oamenii au fost nevoiţi să sune cu taxă inversă...

880. *„S-au cumpărat voturi la greu"*[127]. Aceasta este opinia lui Ludovic Orban (vicepreşedintele PNL). Acesta a şi dezvăluit preţurile de cumpărare a opţiunilor electorale: *„De la 500 de lei până la 3 milioane în funcţie de loc"*[128]. A dat apoi ca exemplu alianţa dintre PSD şi PC, care ar fi tansportat la vot oameni ce nu mai locuiau în Bucureşti, dar care trebuia să voteze aici.

881. Apoi, Ludovic Orban face o declaraţie memorabilă: *„Nu voi accepta niciodată să dau vreodată un leu unui om să mă voteze"*[129]. Dar veţi accepta să lăsaţi pe altul să o facă în numele dumneavoastră, domnule Orban?

882. Căci mi se pare mie că tocmai aţi făcut-o, atunci când aţi ales să rămâneţi în PNL, în momentul în care acesta a pus bazele unei alianţe cu PSD, adică exact cu partidul pe care l-aţi incriminat în declaraţiile dumneavoastră, că ar fi cumpărat voturi. Dacă ei vor mai cumpăra voturi, iar dumneavoastră ştiţi acest lucru, atunci aceasta, văzută din biroul de vicepreşedinte al PNL, nu se mai cheamă complicitate?

883. Cât de mult s-a furat la alegerile parlamentare din 2008, dar şi care sunt pionii de bază ai acestei reţele de traficanţi de voturi, aflăm din gura unui proscris, cu fapte penale aproape prescrise. În stenogramele unor discuţii purtate de Vîntu cu jurnalista Corina Drăgotescu (de la Realitatea TV) şi aflate la Tribunalul Bucureşti, acesta i se destăinuie fostei sale angajate: *„La Parlamentare au furat masiv, Corina! [...] au furat cu sprijinul lu' Mitrea"*[130].

884. Dar oamenii legii nu sunt atât de preocupaţi sa analizeze astfel de afirmaţii şi să se apuce să scormonească după acţiunile întreprinse în acea perioadă de Miron Mitrea (PSD).

885. Într-un interviu acordat ziarului Adevărul, acelaşi Sorin Ovidiu Vântu se dovedeşte a fi chiar mai dezlegat la limbă, dezvăluindu-ne câteva nume interesante care au avut un rol crucial de jucat în cadrul alegerilor prezidenţiale din anul 2009. Conform lui Vîntu, deşi la numărătoarea oficială Traian Băsescu s-a impus cu doar 60.000 de voturi în plus, Mircea Geoană a fost cel care a câştigat de fapt alegerile.

886. Îi dăm cuvântul aşadar omului din spatele FNI-ului, Sorin Ovidiu Vîntu: *„[Mircea Geoană] a şi câştigat alegerile [...]. Rezultatul a fost corect. Ce s-a întâmplat după aceea, întrebaţi-l pe domnul Marius Opriş de la STS, pe domnul Coldea, pe domnul Pahonţu, întrebaţi-i pe dumnealor ce s-a întâmplat după aceea, de domnul Băsescu a câştigat la 60.000 de voturi. Pe domnul Baconschi..."*[131].

887. Marius Opriş este şeful Serviciului de Telecomunicaţii Speciale (STS), Florian Coldea este prim-adjunct al directorului Serviciului Român de Informaţii (SRI), Lucian Pahonţu este şeful Serviciului de Protecţie şi Pază (SPP), iar Teodor Baconschi (PDL) este cel care avea să fie numit imediat după alegeri, la 23 decembrie 2009, ministru de Externe al României.

888. Să cerem instituţiilor abilitate ale statului cercetarea unor asemenea presupuse cazuri de trădare şi amestec în treburile interne ale României, este un lucru absolut firesc. Dar ca aceste instituţii să şi întreprindă ceva în acest sens este deja un sacrilegiu în opinia lor, o ofensă adusă sistemului mafiot de conducere a ţării.

---

[127] http://www.ziare.com/ludovic-orban/pnl/orban-s-au-cumparat-voturi-la-greu-514660 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

[128] Ibidem.

[129] Ibidem.

[130] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=203147&page=0&order=0&redacţie=0 site accesat în data de 21 octombrie 2011.

[131] http://www.adevarul.ro/actualitate/S-_O-_Vintu_despre_relatia_cu_Mircea_Geoana-_-El_-_presedintele_Senatului-eu_-_arestatul_de_serviciu_0_571143527.html site accesat în data de 6 iunie 2012.

889. Silviu Crăescu, angajat al Ambasadei SUA la București, a făcut în vara anului 2011 unele dezvăluiri incendiare privind ingerințele statului american în interesele și deciziile României. Au fost prezentate cazuri de oameni politici cumpărați, trădări, conspirații străine, manipulări, etc.

890. Ceea ce atrage foarte tare atenția și se leagă cu informațiile oferite de Sorin Ovidiu Vîntu, este faptul că rezultatul final al voturilor nu trebuie să corespundă cu cel real, ci acesta poate suferi modificări directe, prin intermediul unor operațiuni tehnice realizate asupra softului de înregistrare a voturilor.

891. Crăescu ne surprinde cu o afirmație vehement susținută la acea vreme de liderul Partidului România Mare (PRM) și candidatul la Președinție din anul 2 000, Vadim Tudor, însă ignorată și trecută la capitolul *„aberații SF"*, de către o parte a presei și opiniei publice de atunci.

892. Potrivit fostului angajat al Ambasadei SUA la București, *„este cunoscut faptul că Vadim Tudor, candidat la Președinția României, câștigase alegerile [din anul 2 000), însă, la comanda SUA, acest lucru nu a mai fost posibil, rezultatul votului fiind modificat direct din Softul american [...]. Pentru a susține cele afirmate, vă pot spune că toate agențiile guvernamentale americane, gen USAID, Peace Corps, care desfășurau programe de implementare a unor standarde și proiecte de investiții în România, au fost angrenate în mașinăria fraudării voturilor pentru a decide câștigătorul"*[132]. Silviu Crăescu ne povestește apoi și despre cele 2.500.000 de cărți de identitate false emise de Serviciul Informatizat de Evidență a Persoanelor, utilizate apoi la fraudarea alegerilor, despre dubla ștampilare a unor buletine de vot favorabile opozanților puterii și anularea implicită a acestor voturi, despre cele 1.000.000 de buletine de vot tipărite în SUA pentru a fi folosite, în caz de forță majoră, la fraudarea alegerilor, despre infiltrarea unor ofițeri americani în secțile de votare, ca observatori străini, precum și despre multe alte lucruri deosebit de interesante pentru urechea unor instituții, asta dacă România ar fi cu adevărat democratică.

893. Iar când afirmă că s-a pus presiune asupra Curții Constituționale și a Biroului Electoral Central (BEC), prin șantaj sau numiri de persoane cheie, începem deja să ne facem o imagine asupra rolului pe care îl joacă de fapt Ana Maria Pătru în rândurile BEC și AEP (vă mai amintiți desigur de ea, apare prin paragrafele 690 și ceva).

894. În data de 14 decembrie 2009, imediat după încheierea alegerilor prezidențiale, Curtea Constituțională a publicat motivațiile în legătură cu decizia de respingere a cererii PSD de anulare a alegerilor.

895. Potrivit acestora, *„împrejurările semnalate nu sunt de natură să ducă la anularea alegerilor, întrucât nu demonstrează o fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului"*[133]. PSD depusese anterior probe însumând 12 biblioraftur, ce conțineau copii ale unor procese-verbale întocmite la secțiile de votare, rapoarte juridice generale privind centralizarea principalelor nereguli și încălcări ale legii semnalate la nivelurile birourilor electorale alesecțiilor de votare, declarații ale unor martori privind primirea de mită electorală, tentativă de mită electorală, turism electoral, influențarea votului, împiedicarea exercitării votului, diverse materiale foto și video ce probau toate aceste declarații și acuzații, etc.

896. Cu toate că diferența de doar 60.000 de voturi dintre cei doi candidați poate fi ușor întoarsă de manipularea votului prin mijloacele probate de PSD, Curtea Constituțională decide exact inversul.

897. Mai mult, aceeași instituție *„echidistantă"* și *„imparțială"* consideră că mita electorală și turismul electoral nu sunt de natură să conducă la ideea fraudării alegerilor, iar în cazul probelor video, a documentelor și a celorlalte înscrisuri, acestea nefiind înregistrate la vreo autoritate, nefiind însoțite de procese-verbale de constatare a contravențiilor sau de hotărâri de condamnare, sunt toate lovite de nulitate.

898. Cu alte cuvinte, chiar dacă fapta ilegală s-a produs și ea este probată, important este cine împarte dreptatea și cine dă verdictul final.

---

132 http://www.romanialeaks.org/2011/06/dezvlauirile-lui-silviu-craescu-despre_15.html site accesat în data de 17 noiembrie 2011.

133 http://www.ziare.com/alegeri/alegeri-prezidentiale-2009/ccr-a-publicat-motivatia-in-legatura-cu-decizia-privind-alegerile-frauda-nu-a-modificat-rezultatul-982710 site accesat în data de 6 iunie 2012.

899. Şi uite aşa ajungem să trecem de la alegerea politicienilor care să ne reprezinte, la alegerile făcute de politicieni în numele buzunarului lor. Scuze, voiam să spun al nostru.

900. Huiduit în plenul Parlamentului de parlamentarii Opoziţiei, fostul premier Emil Boc i-a acuzat pe reprezentanţii acesteia de ipocrizie şi de faptul că în timpul guvernării lor au amânat la rândul lor alegerile. Emil Boc a lăsat posterităţii, cu această ocazie, următoarele cuvinte, exemplificatoare, despre felul în care înţelege clasa politică să dicteze lucrurile după bunul său plac: *„În 1996 aţi organizat alegerile nu la teremen, în februarie, ci în iunie, fără vreo lege în Parlament. În 2007, aţi amânat alegerile europarlamentare din luna mai în noiembrie, fără vreo lege. Nu e cazul să daţi lecţii de morală şi democraţie. E bine să vă uitaţi în oglindă!"*[134]. Faptul că nu numai PSD-ul, ci şi PDL-ul practică acest sport al jongleriilor cu data alegerilor, e de prisos a mai spune.

901. Mergem aşadar să votăm ca oile, la data şi după regulile fixate de *„ciobanii"* noştri îmbrăcaţi în haine roşii, galbene sau portocalii (în funcţie de ce se poartă în sezonul electoral respectiv). Am ajuns un staul de animale a căror voinţă nu mai înseamnă nimic şi a căror putere nu valorează mai mult decât cea a unui miel înainte de tăiere.

902. Palatul Parlamentului, România, mileniul III. Deşi sistemul de vot nu se mai face prin intermediul unor cochilii de scoică, aşa cum se întâmpla, de exemplu acum 3 000 de ani, ci a evoluat, făcându-se în prezent prin intermediul unui sistem hi-tech bazat pe cartelă de vot, principiile morale au rămas la acelaşi stadiu, dacă nu cumva or fi chiar involuat. Tendinţa fraudării alegerilor este un sindrom fără leac.

903. Ce legitimitate mai are un act normativ adoptat printr-un asemenea vot? Deşi ne întrebăm cu toţii, aceasta nu este o preocupare pentru clasa politică românească. Nu, ei au alte preocupări, mult mai importante, ce se subînţeleg în contextul acesta, şi care ţin de bunăstare. Bunăstarea lor, nu bunăstarea poporului.

904. În anul 2011 s-au petrecut câteva încălcări flagrante ale eticii bunului-simţ în primul rând, dar şi ale actului votării. Astfel, o serie de deputaţi au votat în Parlament folosind două sau chiar trei cartele de vot ale colegilor lor. Lista ruşinii şi a nimicniciei umane cuprinde nume care se regăsesc în toate partidele politice importante: Ciprian Florin Luca (PSD), Vasile Berci (PNL), Dănuţ Liga (PDL), Marius Drăgulescu (PDL), Ioan Stan (PSD), Gheorghe Ana (PSD), Ion Dumitru (PSD) şi Ştefan Vasile Bereş (UDMR), plus deputaţii ale căror cartele erau folosite la voturile din plen[135].

905. În urma sesizării Institutului pentru Politici Publice (IPP) adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Casaţie şi Justiţie pentru a lua act de faptele deputaţilor amintiţi mai sus, Secţia de Urmărire Penală şi Criminalistică a răspuns că *„memoriul formulat de IPP nu a fost înregistrat în evidenţa cauzelor penale, întrucât fapta ar putea constitui o abatere de la Regulamentul Camerei Deputaţilor şi nu o faptă de natură penală"*[136]. Cum ar veni, oamenii aceştia nu au încălcat legea ţării, ei au încălcat doar un banal regulament. Ce dacă, ipotetic, se vota atunci ieşirea României din Uniunea Europeană sau o posibilă declaraţie de război împotriva SUA, care ar fi trecut la un vot distanţă. La un vot fraudat, bineînţeles. Ar fi fost perfect legal.

906. În ianuarie 2012, Biroul Permanent al Camerei Deputaţilor a decis ca deputaţii care au votat la două mâini să fie sancţionaţi cu suspendarea pentru o zi de la şedinţele din plen şi reţinerea indemnizaţiei corespunzătoare[137]. La următoarea abatere aceştia se vor alege cu suspendarea maximă de...15 zile[138]. Uau! Asta da treabă!

907. Lăsând la o parte faptul că suspendarea de o zi sau de 15 zile este de fapt o scutire binevenită de la povara de a mai veni la şedinţe, o pedeapsă atât de drastică este mirobolantă pe lângă ce şi cât ar fi

---

[134] http://realitatea.mobi/article/897635 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[135] http://www.ipp.ro/pagini/ipp-solicit259-liderilor-partidelor-p.php site accesat în data de 30 mai 2012.

[136] Ibidem.

[137] http://www.realitatea.mobi/article/897628 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[138] Ibidem.

trebuit în fapt să primească aleşii în pricină. Dacă s-ar fi dat ani de puşcărie, demiterea lor şi interzicerea unei viitoare candidaturi, am fi înţeles, dar aşa, cu decizia *„înţeleaptă”*, *„corectă”* şi *„draconică”* primită acum, zău că nu prea ştim ce să mai zicem.: vă mulţumim că existaţi, stimaţi aleşi Fără voi, viaţa ar părea mult prea dreaptă.

908. Văzând că parlamentarii care au votat nu au fost traşi la răspundere, Institutul pentru Politici Publice (IPP) a înaintat Parlamentului un proiect de lege prin care propune introducerea interdicţiei de a mai vota la două mâini şi stabilirea acestei fapte ca infracţiune ce se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Demersul organizaţiei va trebui însă să fie preluat de un deputat sau un senator (care are drept de a face propuneri legislative), iar apoi va trebui votat chiar de cei vinovaţi de vot multiplu.

909. Poate se aplică şi acum votul multiplu şi ne trezim cu mai multe voturi *„pentru”* decât numărul parlamentarilor... În orice caz, cu un Valentin Rus (PDL) golgheter absolut al competiţiei, care a votat la două mâini de nu mai puţin de 26 de ori (!) într-o singură şedinţă[139], orice rezultat este posibil.

910. Dacă la nivel declarativ toţi parlamentarii au condamnat această practică a votului cu mai multe cartele, atunci când vine vorba de aplicarea vreunei sancţiuni, dau cu toţii din umeri, neputincioşi.

911. Exemplul cel mai concludent, deputatul PSD Ioan Stan, unul dintre cei surprinşi de presă în timp ce vota cu trei cartele, este, culmea, taman preşedintele *„Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupţiei şi pentru petiţii’*. Asta nu-l împiedică însă să facă o declaraţie care reflectă extraordinar de bine maturitatea şi simţul răspunderii de care dau dovadă parlamentarii din tagma sa: *„să facă domne’ propunerea”*[140], completată apoi de fraza: *„retroactiv oricum nu se poate aplica. Deci, de acum încolo, da? Atunci votez şi eu”*[141]. Ne întrebăm, oare tot la trei maini?. No comment!

912. Dar ce să mai spunem, atunci când votează la două cartele oamenii de vază ai politicii româneşti. Ca de plildă, Victor Ponta, nimeni altul decât preşedintele PSD şi actualul prim-ministru al României. Conform Preşedintelui Camerei Deputaţilor, Roberta Anastase (un alt personaj controversat al scenei politice autohtone), Victor Ponta, pe lângă absenţele numeroase pe care le are la şedinţele Parlamentului, a fost surprins de camerele de supaveghere cum împrumuta cartela proprie de vot altor colegi, pentru a vota în locul său[142]. Acelaşi Victor Ponta care vine, după preluarea mandatului de premier, cu mesaje politice bazate pe seriozitate şi corectitudine. Halal seriozitate atunci când chiuleşti de la slujbă şi halal dovadă de corectitudine atunci când laşi destinul unui vot (menit să reprezinte dorinţa cetăţenilor care te-au ales) pe mâinile unor politicieni a căror integritate morală atârnă într-un fir de aţă. N-ar fi oare mai corect ca el şi alţii asemenea lui să absenteze total, din conştiinciozitate şi cu seriozitate, de pe scena politică vreo 20 de ani de acum înainte?

913. Capitolul Mundi

914. În Bulgaria, alegerile prezidenţiale din octombrie 2011 au fost marcate de numeroase nereguli şi acuzaţii privind cumpărarea voturilor. Un matematician, fost vicepreşedinte al Comisiei Electorale Centrale, a estimat pentru Focus News Agency că au fost cumpărate circa 10% din voturi, cu sume cuprinse între 20 şi 80 de leva, adică între 45 şi 180 de lei. Totodată, Partidul Socialist din Bulgaria a acuzat la rândul său formaţiunea câştigătoare, partidul GERB, de manipularea votului[143].

915. În timpul campaniei electorale pentru alegerile legislative din 2011 în Polonia, Biserica Catolică a intervenit, prin vocea episcopilor, în favoarea unui anume partid politic, ceea ce l-a determinat pe

[139] http://www.romanialibera.ro/index.php?section=articol&screen=print&id=248049&page=0order=o&redactie=0 site accesat în data de 19 decembrie 2011.

[140] Ibidem.

[141] Ibidem.

[142] http://realitatea.mobi/891102 site accesat în data de 30 mai 2012.

[143] http://realitatea.mobi/article/882882 site accesat în data de 23 decembrie 2011.

analistul politic Adam Szostkiewicz să facă următoarea declarație: *„Situația este așa de mult timp: Biserica poloneză este politizată. Ea susține deschis formațiunea conservatoare PiS (Partidul Lege și Justiție), a fostului premier Jaroslaw Kaczinski"*[144].

916. Jaroslaw Kaczinski a afirmat apoi, în timpul aceleiași campanii electorale, că alegerea Angelei Merkel drept cancelar al Germaniei nu a fost întâmplătoare, ci *„unele forțe obscure"* au dus la aceasta. Invitat la *„Newsweek Polska"* pentru a clarifica declarația dată, Kaczinski a spus că Merkel *„știe la ce mă refer"*, apoi a refuzat să mai comenteze pe marginea afirmațiilor sale[145].

917. În urma scrutinului din Rusia, desfășurat la data de 4 decembrie 2011 și contând pentru desemnarea Parlamentului, gruparea *„Nablutel"* pentru monitorizarea alegerilor a acuzat partidul aflat la guvernare, Rusia Unită, de manipularea masivă a rezultatelor alegerilor. Nablutel a estimat că scorul real obținut de partidul lui Vladimir Putin ar fi fost la nivel național cu 20% mai mic, adică de numaa 29,8%. Totodată, principalele partide de opoziție au fost clar dezavantajate la numărătoarea oficială. Partidul Comunist a obținut în realitate 22,6% (față de 19,6% cât a fost raportat, iar partidul liberal Yabloko a întrunit în realitate circa 8,2%, peste 7% cât îi trebuia pentru a intra în Parlament (față de doar 3,3% cât a fost raportat de Comisia Electorală). De asemenea, la vot au participat doar 53% din persoanele cu drept de vot din Rusia și nu 60,2% cât fusese raportat de aceeași Comisie Electorală[146].

918. Ziarul britanic *„The Guardian"* relatează cazul lui Dimitri Finikov[147], proprietarul unei mici afaceri, care a participat ca voluntar la monitorizarea alegerilor. El a realizat o înregistrare video în care se poate urmări cum funcționari ai Comisiei Electorale schimbă rezultatul alegerilor într-o secție de votare din centrul Moscovei. Astfel, partidul Rusia Unită iese câștigător, deși în urma numărătorii voturilor acesta obținuse doar locul al treilea, după Partidul Comunist și Yabloko[148].

919. Dar care credeți că a fost reacția lui Vladimir Putin la toate aceste situații de fraudare a alegerilor? Ei bine, el a preferat să evite orice discuție despre fraude, aruncând întraga vină asupra Statelor Unite ale Americii și asupra secretaului de stat Hillary Clinton. Putin a afirmat că demonstranții au beneficiat de ajutoare în valoare de, atenție, mai multe sute de milioane de dolari, primite din alte state[149].

---

[144] http://www.adevarul.ro/international/Surprizele_duelului_electoral_din_Polonia_0_568143715.html site accesat în data de 7 octombrie 2011.

[145] Ibidem.

[146] http://www.romanialibera.ro/actualitate/mapamond/putin-e-vina-americii-247226.html site accesat în data de 13 decembrie 2011.

[147] http://www.guardian.co.uk/world/2011/dec/07/russia-anti-putin-protest-grow site accesat în data de 30 mai 2012.

[148] http://www.guardian.co.uk/world/2011/dec/07/russia-anti-putin-protest-grow site accesat în data de 13 decembrie 2011.

[149] Ibidem.

CARTEA A III-A: NEREGULILE ALEŞILOR

Preambul: *În timpul unei dezbateri la Senat, cineva strigă din sală:*

- Da' stingeţi odată luminile alea, ca să mai dormim şi noi!

- Nu, nu! Încă nu le stingeţi, nu am terminat de citit ziarul![150]

NEREGULILE ALEŞILOR

920. Introducere

921. Iată-ne astfel ajunşi la un subiect deosebit de interesant. Atât de interesant, încât este considerat ca fiind tabu de către politicieni şi justiţie: *„neregulile aleşilor"*.

922. Şuvoiul fărădelegilor începe să curgă încă dinainte de investirea în funcţii a aleşilor. Ulterior acestui moment, politicienii aleşi ajung să se găsească în faţa unei largi plaje de posibilităţi, nelegiuri şi ticăloşii.

923. Alegerea contează acum, căci ea stabileşte cursul evenimentelor ulterioare, însă nimic nu este definitiv, existând oricând posibilitatea de reprofilare spre un domeniu mult mai generos şi, implicit, mult mai oneros.

924. Riscul există, ce-i drept, însă poate fi minimalizat dacă înţelegi că tot ceea ce trebuie să faci este să respecţi legile. Legile jocului, create şi desăvârşite anterior de alţii asemenea ţie, nu legile comunităţii din care faci parte!

925. Iniţierea înseamnă deprinderea metodelor de lucru, debarasarea de sentimente, asasinarea propriei conştiinţe, îmbăierea sufletului în mocirlă şi trecerea la *„mamonism"*, spre glorificarea eternă a magnificului Mamon.

926. Apartenenţa la o astfel de tagmă are avantajele şi dezavantajele sale, sintetizate perfect în expresia *„intră cine vrea, iese cine poate"*.

[150] http://bancuri.onlinezz.ro/bancuri-politica-10 site accesat în data de 23 mai 2012.

927. Aflat în spatele uşilor închise, îţi va fi tot mai greu să apeşi clanţa izbăvitoare. Din ce în ce mai greu, pe măsură ce firul de nisip se scurge ireversibil din clepsidra timpului.

928. Iar dacă totuşi, vreodată, printr-o a opta minune a lumii, vei dori să dai înapoi, vei găsi că nu ai puterea şi tăria necesară comiterii unei asemenea fapte eroice. Prea multe lucruri de pierdut, prea multe complicaţii, prea multă laşitate. Este mult mai uşor să închizi ochii şi să-ţi continui călătoria, din inerţie, ca un veritabil mameluc.

929. Încărcat de fapte josnice şi ilegalităţi comise, plin de remuşcări, uşor de şantajat, animat de vicii materialiste şi degradat din punct de vedere moral, te vei găsi pus în faţa faptului de a merge obligatoriu înainte, pe o stradă cu sens unic.

930. Dar cum a început de fapt, toată această poveste a eşecului demnităţii umane? Care sunt momentele de cotitură şi cum se poate ajunge la un astfel de deznodământ?

931. Ei bine, totul gravitează în jurul a trei faze şi a succesiunii de momente şi posibilităţi ce le înconjoară.

932. În etapa de **dinainte de alegeri**, politicianul candidat începe prin a-şi ascunde trecutul întunecat. Campania electorală trebuie să-i găsească imaginea proaspăt spălată cu înălbitor. Ar fi deosebit de periculos pentru ascensiunea politică a candidatului respectiv să se afle, de exemplu, ce lucruri mişeleşti a comis înainte, ce nave a scufundat, ce licitaţii energetice a trucat, ce note conspirative a predat, etc.

933. Fiind rezolvată această problemă atât de nesemnificativă încât, consideră candidaţii, alegătorii nu trebuie să-şi obosească memoria cu ea, se trece la următorul aspect de pe listă: incompatibilitatea politicianului cu funcţia pentru care candidează.

934. Mai contează faptul că nu îndeplineşte condiţiile care să-i permită candidatura? Important este că politicianul garantează cu cuvântul său. Cum care cuvânt? Cuvântul său, acela care a fost rostit atunci când a afirmat mai înainte că are un trecut curat ca cel al unui bebeluş, acelaşi care va garanta pe mai departe pentru toate faptele comise.

935. Nu vă încredeţi în cuvântul şi onoarea unui asemenea politician? Cum nu, uite, cei care trebuie să-i verifice integritatea, dar şi sistemul judiciar, îl cred pe cuvânt, ei nu au nevoie de toate dovezile astea pe care le flutură unii şi alţii. Ce poate fi mai convingător şi mai adevărat decât cuvântul unui politician?

936. Şi iată-ne ajunşi astfel la ce-a de-a doua etapă, care se petrece **în timpul alegerilor**.

937. Caracteristica de bază a neregulilor comise acum rămâne constant sub forma fraudării votului. Nu vom mai insista asupra modalităţilor utilizate în asemenea momente şi a implicaţiilor morale ale acestui fenomen, ele au fost descrise pe larg în cartea anterioară, *„Alegerile şi fraudarea lor”*. Ar fi aşadar de prisos să mai insistăm aici asupra acestora

938. A treia etapă, ultima, dar şi cea mai diversificată, are loc **după alegeri**.

939. Aleşii încep să stabilească legături cu oamenii de afaceri, cu companii şi bancheri. Adesea, legăturile dăinuie încă dinainte de candidatură şi au constituit în unele cazuri o rampă de lansare pentru ascensiunea fulminantă a politicianului. Campania electorală avea nevoie de finanţe, acum creditorii îşi cer finanţarea înapoi.

940. Lucrurile nu ar sta atât de rău dacă aceste legături nu ar fi unele bolnăvicioase, purtătoare a unui germen patogen pentru care încă nu s-a inventat vreun antidot.

941. Deodată, cuprinşi de o revelaţie zburătoare neidentificată, aleşii noştri se inspiră din aceste legături cu oamenii de afaceri şi se decid că este cazul să deţină şi ei o afacere, două. Asta dacă nu au deja aşa ceva.

942. Apare firesc riscul de incompatibilitate. Dar fie se trece peste, la adăpostul vreunei poliţe de asigurare ce bate braţul schilodit al legii, fie se apelează la diverse tertipuri precum înregistrarea

firmei pe numele partenerului de viaţă, al părinţilor, copiilor, verilor, neamurilor, al unui cerşetor, în fine, al cui se poate, contează doar ca cineva să figureze acolo şi să nu mai aibă el neplăceri.

943. Şi iarăşi, nu va interesa pe nimeni, dintre cei care au atribuţii în acest sens, să scormonească şi să tragă la răspundere eventualii vinovaţi.

944. Este absolut de neimaginat cum poate cineva care a fost ales în urma unui scrutin să deţină o afacere sau să primească bani din altă parte decât de acolo de unde a fost investit de cetăţeni. Cum poţi să te mai consideri imparţial atunci când integritatea ta morală este pusă sub semnul întrebării?

945. Nu poţi să te dedici unui cumul de funcţii şi slujbe, oricât de supra-om sau super-politician ai fi! S-a ajuns la situaţii abominabile în care, spre exemplu, un ministru al educaţiei este simultan şi profesor universitar, şi cercetător, şi membru al nu ştiu cărei comisii, şi rector, şi conducător de doctorate, etc. Cum poate el să se ocupe de destinele sistemului educaţional al ţării şi să şi predea în acelaşi timp, dedicându-se cu toată fiinţa sa iniţierii studentului în misterele materiei respective? Cum poate el să mai şi facă cercetare şi ce soi de cercetare mai este aceea care rezultă, dacă nu cumva maculatură? Cum poate să mai fie el imparţial în dubla calitate de membru al unei comisii şi reprezentant al sistemului educaţional naţional? Şi când mă rog, mai are vreme să îndeplinească şi rolul de rector?

946. Exemplul de mai sus nu este doar ipotetic, astfel de lucruri se petrec în nenumărate domenii, fără ca cineva să se sesizeze şi să ia o măsură de limitare a atribuţiilor pe care o persoană aleasă le poate îndeplini. Nu poţi să fii şi jucător, şi spectator dar şi arbitru în acelaşi timp. Nu poţi centra şi marca de unul singur.

947. Inevitabil, legăturile cu mediul de afaceri, dorinţa materială şi existenţa posibilităţilor vor duce la imixtiunea alesului în fondurile publice. Banii de la bugetul comunităţii vor zăngăni ademenitor şi se vor strecura tiptil în conturile alesului, ale firmelor sale şi a celor partenere. Monetarul instituţiei publice va fi tocat cu o precizie chirurgicală.

948. Spolierea visteriei va determina automat largi operaţiuni de evaziune fiscală în sânul firmelor implicate, de spălare a banilor şi de eludare a legii.

949. Alesul nostru se va trezi astfel în situaţia de a deţine averi nejustificate. Intrat în politică fără prea mari resurse şi posesiuni, pe măsura trecerii timpului bogăţiile sale au crescut exponenţial.

950. Tragerea unei linii de demarcaţie între averea iniţială a politicianului şi cea de la finalul mandatului va face invidios orice sistem economic din lume. Se va constata un reviriment miraculos ce a pus stăpânire pe bilanţul pecuniar al alesului. O privire în oglindă aruncată, fie ea şi doar în mod fugitiv, în conturile bugetului comunitar la care alesul a avut acces va scoate în evidenţă o contra-performanţă a politicianului ce va surclasa orice eşec managerial şi economic existent vreodată.

951. Cu burta plină şi cu buzunarele zornăind de bani, alesul nostru va trece la acte filantropice de angajare a nevoiaşilor. Nu contează experienţa, iar pregătirea în domeniu este doar opţională. Important este ca aceşti sărmani fără slujbe să fie rubedenii şi apropiaţi de-ai săi.

952. Un sistem guvernat de nepotisme îşi deschide acum larg porţile şi înghite orice poftă de aventură a altor categorii de oameni. Priorităţile sunt priorităţi şi ele trebuie satisfăcute în ordine. Restul, îşi pot depune CV-urile, dar trebuie să aştepte liniştiţi un telefon care să-i cheme la un concurs cu câştigători dinainte cunoscuţi.

953. Îmbuibaţi şi aranjaţi atât ei cât şi apropiaţii lor în urma proceselor de transformare descrise mai sus, aleşii se vor fi plictisit deja de guvernarea destinelor comunităţii. Aşa că încep să devină tot mai dezinteresaţi, mai apatici şi mai lipsiţi de vigoare atunci când vine vorba de reprezentarea intereselor cetăţenilor ce i-au votat.

954. De la absenteismul prezenţei de spirit se va ajunge la absenteismul fizic. Un absenteism care vine firesc, la pachet cu o întreagă pleiadă de consecinţe nefaste pentru comunitatea respectivă.

955. Dacă însă politicienii nu se îmbolnăvesc de maladia absenteismului şi participă pe mai departe în mod regulat la desfăşurarea activităţilor specifice mandatului lor, alte riscuri îi pândesc acum, unele

pentru care nu s-au vaccinat încă şi ale căror ameninţări conţin un procent ridicat de materializare: lecturarea publicaţiilor, somn, precum şi votarea şi adoptarea unor legi în mod fraudulos.

956. În timpul dezbaterilor, ce poate fi mai ispititor decât dovedirea unor calităţi napoleoniene, de ascultare a discursurilor colegilor, de citire a unor reviste şi ziare, precum şi de sporovăială cu vecinul de scaun? Ăştia da super-aleşi!

957. Iar o partidă de somn pe fotoliul din plenul forului de decizie al comunităţii nu se poate compara cu niciun pat din lumea asta, indiferent cât de moale şi pufos ar fi. Ce să-i faci, dacă aici îl apucă năbădăile, aici trebuie să-şi facă şi siesta!

958. O discuţie amicală la *„Radio Şanţ"* cu vecinul de fotoliu, pe teme total aiurea, trebuie neapărat să fie purtată aici şi acum, nu contează că ea se suprapune spre exemplu, peste dezbaterea legii de urmărire penală a aleşilor şi dublarea pedepsei acestora. Ehh, hai că am glumit, aşa ceva nu o să vedeţi niciodată! Dacă s-ar dezbate o asemenea lege ar fi cu toţii prezenţi, cu urechile ciulite şi cu mâinile pe sus pentru anularea acestei iniţiative. Exemplul de adineauri este pentru alte cazuri, puţin mai...*"nesemnificative"*.

959. Că tot veni vorba de voturi, uite că ajunserăm şi la adoptarea frauduloasă a legilor. Auzim frecvent de legi trecute tacit. Adică, cum ar veni asta, noi îi timitem acolo să ne reprezinte şi să voteze în baza doleanţelor noastre şi ei se apucă să se abţină de la vot, declinându-şi responsabilitatea şi competenţa. Păi, dacă tu ca ales îţi declini atribuţiile, atunci declină-ţi te rog şi mandatul, să vină altul mai *„responsabil"* şi mai *„competent"* să facă ceea ce tu nu poţi face.

960. Este deosebit de grav că am ajuns să ţinem în funcţii toţii incompetenţii şi să ştergem pe jos cu toate valorile pe care societatea ni le-a dat.

961. Dar asta nu este totul! Adoptarea tacită a legilor e una, dar fraudarea votului este alta. Aleşii noştri se gândesc că trebuie să-şi reprezinte, mă scuzaţi, să ne reprezinte interesele cu puţin exces de zel, astfel încât se apucă să aplice voturi multiple.

962. Mai chiuleşte un coleg, nu-i nimic, este el acolo, vajnicul politician, care este dotat cu simţuri telepatice şi ştie exact cam ce gândeşte şi ce ar vota colegul în pricină. Aşa că se gândeşte să întreprindă un gest de „*bun samaritean*" şi să voteze şi în locul acestuia.

963. Prins cu mâţa în sac, va trimite la plimbare şi super-simţurile sale şi gestul de într-ajutorare şi va declina orice întâmplare de genul acesta. Cum să se dedea el la asemenea fapte? Dublul sau triplul vot a fost interpretat greşit, el de fapt vroia în clipa aceea să salute sistemul justiţiar din ţară, care tocmai l-a achitat pe un alt coleg de partid. De unde să ştie că altcineva din sală, în căutarea somnului perfect, în loc să numere liniştit oile în gând, s-a apucat să socotească voturile?

964. Credeţi că va fi cineva impresionat de faptul că voturile au fost fraudate? Chiar în prezenţa dovezilor, a imaginilor video, se va afirma că aşa ceva nu a fost adevărat. Trebuie consultate casetele originale, dar să vezi grozăvie, taman acelea au probleme de redare. Ele trebuie astfel decriptate. După săptămâni şi luni de zile, casetele rămân cu neputinţă de decriptat. Nu că nu am avea specialişti în domeniu! Doar că ar fi de preferat să mai treacă alte câteva luni, până ce nimeni nu se va mai obosi să ridice întrebări şi toată chestia asta va fi făcută uitată.

965. Ce face sistemul justiţiar în tot acest răstimp? Cum ce? Doar nu aţi vrea să înceapă urmărirea penală a politicianului?

966. Pur şi simplu, îşi aminteşte că alesul nostru a salutat cândva, aşa că se grăbeşte iute să răspundă salutului. Nu mai întrebaţi cum! Cum ştie mai bine: lăsând lucrurile aşa cum sunt!

967. Ei bine, pentru politicienii pătaţi precum cei exemplificat mai sus, toate astea duc la practicarea unui sport extrem, anume şantajul politic.

968. Ameninţarea fulgerătoare a urmăririi penale şi norii negri ai acuzării se vor dovedi o tornadă mult prea greu de suportat de o biată umbrelă găurită a demnităţii umane.

969. Un astfel de zombi, prins în plasa dezvăluirilor compromiţătoare, va deveni unealta perfectă prin care alţi aleşi sau alte puteri îşi vor manifesta doleanţele. Adio reprezentare a vocii poporului care l-a

votat, voce mută oricum în tot acest răstimp, bine ai venit stăpân nou, substitut al dorinţei de îmbogăţire.

970. În urma vânzării ultimului dram ce-i mai rămăsese din suflet şi a încheierii târgului cu *„protectorii”* săi, alesul nostru va fi întâmpinat de un ropot de dosare achitate.

971. Aşa cum curcubeul reprezintă simbolul legământului făcut de Dumnezeu cu oamenii în urma Potopului, tot astfel, dosarele achitate vor reprezenta, de aici înainte, simbolul legăturii de subordonare a politicianului faţă de forţele salvatoare din jurul său.

972. Capitolul Skineşti

973. Scandalurile din administraşia locală Skineşti s-au ţinut lanţ încă de pe vremea fostei *„Politician-Şef”*. Femeia a fost acuzată de unii locuitori dar şi de către consilierii metropolitani pentru o lungă listă de neregului şi încălcări ale legii: abuzuri, falsuri, cheltuieli inutile, încheierea de contracte pe bază de comision sau şpagă, angajări fără consimţământul consiliului metropolitan, rezilieri de contracte fără motive, nerespectarea hotărârilor venite din partea forurilor superioare, imoralitate şi, în ultimă instanţă, chiar înclinaţii apreciabile spre...Bachus.

974. Doar pentru câteva din motivele de mai sus, aproape orice femeie ar începe să roşească. Singurul *„Politician-Şef”* din Rhabonul de Jos, femeia noastră nu este însă, orice fel de femeie.

975. A fost învinuită de Regele Bălţii (pe atunci *„vice-Politician-Şef”*) de deplasări în Grecia pe banii comunităţii.

976. O fostă angajată a „*Instituţiei de Administrare a Metropolei Skineşti”* a susţinut că a fost dată afară de aici pentru că ştia prea multe, în momentul în care femeia a ajuns *„Politician-Şef”*. Totodată, pe vremea când aceasta din urmă era doar contabilă, avea o grămadă de chitanţiere pe care le modifica. În plus, banii din casierie apăreau doar când apărea vreun control de la CFI, apoi erau săltaţi din nou.

977. Intervievată de reporteri pe marginea unor acuzaţii aduse, femeia a răspuns sec: *„Pentru toată benzina am chitanţe. Nu am ştiut că trebuie să am şi foile de parcurs ale curselor. Este adevărat că băiatul meu cel mare a fost şofer pe maşina Instituţiei de Administrare şi că el aproviziona şi eu semnam de primire, dar acum nu mai este la primarie, că m-au reclamat că are cazier şi era angajat pe post de paznic”*.

978. Totodată, aleasa metropolei a dat vreo 40 de hectare de pământ, situate lângă un drum continental, unei familii din Capitală, din partea căreia ar fi primit, spun localnicii, atenţii substanţiale plus promisiunea că o vor năşi în cazul unei oficializări a relaţiei avute cu concubinul ei.

979. Şi uite aşa ajungem la următorul *„Politician-Şef”* din Skineşti.

980. Regele Bălţilor a avut de la cine învăţa meserie, aşa că s-a apucat să instaureze în „*Instituţia de Administrare a Metropolei Skineşti”* exact ceea ce-i reproşase precedentei alese: terorizarea angajaţilor, neregulile din acte, etc.

981. A ajuns apoi, să oprească la fiecare hectar cadastrat câte 10-15 ari pe care şi i-a strâns în loturi de pământ proprii. O mare parte a acestora a şi fost valorificată, restul se află şi la ora actuală în proprietatea sa. Este judecat pentru aceste acte, precum şi pentru alte dosare. În total, omul a avut de-a face cu nu mai puţin de 27 de dosare penale. O sumă atât de mare de dosare strânse în conturile unui singure persoane ar trebui să ridice serioase semne de întrebare oricărui judecător.

982. La un moment dat, la „*Instituţia de Administrare”* a sosit un control puternic. S-au găsit, inevitabil, nenumărate nereguli. A fost întocmit dosar penal şi s-a demarat o cercetare pe urmele sale. Asta nu a durat decât până ce personajul nostru s-a apucat să-i îmbuneze pe inspectorii sosiţi cu fel de fel de daruri. De îndată ce a contribuit cu ceva, oamenii puşi să-l controleze au schimbat tabăra şi s-au apucat să-l înveţe cam ce trebuie să facă şi pe unde trebuie să umble pentru a-şi acoperi urmele. La finalul controlului, registrele contabile ale „*Instituţiei de Administrare”* arătau mai bine decât cele ale unei instituţii care s-ar fi chinuit din greu să nu greşească.

983. În colaborare cu contabila FeMa, Regele Bălţilor a efectuat plăţi nejustificate în lunile noiembrie şi decembrie 2007, către o anumită firmă din Slatina, pentru alimentarea cu apă. Paguba: vreo 2,4 miliarde lei vechi.

984. Aceeaşi contabilă FeMa a fost implicată, la un moment dat, într-o bătaie ce a avut loc chiar în *„Instituţia de Administrare a Metropolei Skineşti"*. Pentru că oficial, a greşit un nume pe un act, secretara a plătit scump, fiind certată, sechestrată şi apoi agresată de către contabila FeMa şi o altă femeie angajată pe postul de inginer agronom. Secretara a fost înjunghiată în mână şi lovită cu sticle, ajungând, în cele din urmă, la Spitalul de Urgenţă Pelendava, pentru îngrijiri medicale.

985. Cercetările organelor legii s-au încheiat de mult, însă nimic nu s-a modificat în viaţa agresoarelor.

986. Regele Bălţilor a trebuit în cele din urmă să-şi depună mandatul în momentul în care Acid a câştigat alegerile.

987. Noul *„Politician-Şef"* a fost la rândul său acuzat de grave nereguli. A vrut să vândă izlazul metropolitan, însă numai vigilenţa unora şi interesele altora au făcut ca acest lucru să fie împiedicat. Cu toate acestea, izlazul apucase să fie trecut în domeniul privat.

988. Apoi, Acid al nostru s-a apucat şi a cumpărat un teren de 1 hectar, la preţul de 80.000 de lei. Asta în condiţiile în care, afirmă unii consilieri metropolitani, terenurile din acea zonă nu valorează mai mult de 1.000 de lei pe hectar.

989. S-a apucat şi a contractat un împrumut în bancă de 2.000.000 de lei, pentru demararea lucrărilor de introducere a gazelor naturale în metropolă, refacerea drumurilor şi construirea unui nou sediu pentru *„Instituţia de Administrare"*. Ulterior, nu a mai recunoscut că banii ar fi fost luaţi şi pentru ridicarea construcţiei.

990. Totuşi, când ai bani extra-comunitari la dispoziţie, la ce mai este nevoie de astfel de împrumuturi ce amanetează practic bugetul localităţii? Ah, banii continentali sunt periculoşi, ei trebuiesc justificaţi până la ultimul leu. Ceea ce nu este cazul cu banii comunităţii locale!

991. La un moment dat, în vederea racordării oamenilor la reţeaua de apă potabilă ce se construia, Acid a deschis o licitaţie publică. S-au prezentat 7 firme. Dintre toate acestea, una singură avea toate dotările, echipamentele, avizele, oamenii şi pregătirea profesională. Restul, erau firme-căpuşă, înfiinţate cu un scop sigur şi precis.

992. Ei bine, nu a câştigat, bineînţeles firma cea mai bună, nu a câştigat nici cea de-a doua sau a treia în ordinea competenţei. A câştigat o firmă obscură, dar care a ştiut ce butoane să apese la telecomanda lui Acid.

993. Nici lucrările de asfaltare a drumurilor nu sunt o afacere curată. Această operaţiune a fost încredinţată, aşa cum se întâmplă cu foarte multe astfel de lucrări în ţară, unei mari firme cu nume lacustro-alfabetico-matematic, al cărei patron se întâmplă să fie soţul unei blonde aflată la rândul ei, pentru o vreme şi tot *„întâmplător",* la timona unui minister axat pe dezvoltare.

994. <u>Capitolul România</u>

995. În luna august a anului 2008, PDL acuza politizarea fondurilor alocate de Guvern, arătând cu degetul în curtea PSD şi PNL.

996. Astfel, 51 de unităţi de învăţământ din 23 de localităţi din judeţul Dolj au primit fonduri din partea Guvernului. Din cele 23 de localităţi, 9 aveau primari PSD, 9 aveau primari PNL şi doar 3 aveau edili de la PDL[151]. Cum ar veni, PSD şi PNL şi-au împărţit frăţeşte felia de tort, resturile fiind expediate în farfuria PDL şi a altor partide.

997. Nu trebuie să mai amintim culoarea politică pe care o îmbracă cei de la Inspectoratul Şcolar Judeţean (ISJ) Dolj, ori cei de la Consiliul Judeţean (CJ) Dolj.

[151] http://www.gds.ro/Societate/2008-09-12/Scoli+primenite+in+culori+politice site accesat în data de 06 iunie 2012.

998. Trei ani mai târziu, în octombrie 2011, Guvernul României emite o Hotărâre de Guvern prin care se alocă bani mai mltor primării din ţară.

999. De data aceasta, situaţia se răstoarnă şi din cele 40 de primării din judeţul Dolj, care au primit respectivii bani, 33 erau conduse de primari PDL, 4 de primari PNL şi 3 de edili de la PSD[152]. Comunele conduse de primari afiliaţi altor partide nu au luat cu ocazia asta decât praful de pe tobă.

1000. Inutil să mai pomenim culoarea politică a guvernului Boc.

1001. Acum că ne-am lămurit cât de *„puţin*" contează criteriul politic în atribuirea de fonduri, să vedem cam ce fac cei din Parlamentul României, din moment ce îşi permit să ignore problemele stridente ale societăţii româneşti actuale.

1002. Ei bine, se pare că aceştia au motive întemeiate să fie interesaţi de alte aspecte. Mai exact, de aspectele ce ţin de burduşirea pântecelor şi potolirea setei.

1003. Aflăm cu această ocazie că aleşii din Camera Deputaţilor vor să cumpere produse de cofetărie în valoare de 36.000 de lei. Bani publici, evident. Astfel, vor fi achiziţionate 200 kg cacao pudră fără îndulcitori, peste 300 kg frişcă vegetală, peste 300 kg paiete ciocolată neagră, cireşe confiate colorate, 50 kg gelatină bovină, plus alte cantităţi de frişcă, margarină vegetală, arome, stafide şi ciocolată cuvertură[153].

1004. Pot tăia liniştiţi din porţia de cacao. Pe aceasta o pot lua şi din producţie proprie. La cât de mult s-au făcut *„de cacao"* în ultima vreme prin atitudinea pe care o au faţă de alegătorii lor.

1005. Treaba cu gelatina bovină ar trebui să fie ca şi rezolvată din motive pe care vă las pe voi să vi le imaginaţi.

1006. În rest, ce putem să le maa zicem? Poftă mare! Că noi tot suntem într-o poftă de când aţi ajuns la putere promiţându-ne munţi de ciocolată şi râuri de lapte şi miere.

1007. Aflăm apoi şi licoarea secretă cu care se tratează aleşii noştri. Ne dezvăluie asta chiar Elena Udrea. Pentru aceia dintre voi care încă nu o cunoaşteţi, Elena Udrea este tipa aceea blondă care a fost o perioadă ministru al Dezvoltării Regionale şi Turismului, ocazie cu care a lăsat mici dezastre în urmă, dezastre pe care le vom aminti într-o carte viitoare.

1008. Cum parlamentarii au avut, într-o zi de ianuarie din 2012, de ales între a participa la dezbaterile pentru bugetul pe 2012 sau a merge la expoziţia cu vânzare de produse tradiţionale din Valea Teleajenului (amenajată undeva la două etaje mai jos de sala de plen), Elena Udrea nu a pregetat să ne arate cât de mult o interesează problemele patriei. Aşa că s-a decis iute: expoziţia primează.

1009. La expoziţia aceasta, organizată din iniţiativa deputatului Mihai Apostolache (PDL), Elena Udrea a cumpărat ţuică, rachiu de mere, fructată de pădure şi miere de cătină. Apoi, conform celor de la realitatea.net, blonda soţie a lui Cocoş nu s-a lăsat până nu *„a gustat un păhărel"*[154]. Gustul licorii care i-a potolit setea a făcut-o pe democrat-liberală să exclame cu entuziasm: *„asta e ţuică adevărată"*[155].

1010. Ceea ce ne face şi pe noi, ăştia care în urma *„splendidului"* mod de guvernare al politicienilor am ajuns să n-avem după ce bea apă, să exclamăm cu amărăciune: *„ăştia nu sunt politicieni adevăraţi"*!

1011. Hai noroc, Udrea!

1012. Să chiuleşti, să dormi, să votezi în numele altuia, să citeşti ziare, să stai pe laptop, să vorbeşti la telefon şi să faci multe alte năzbâtii prin Parlament am mai auzit din partea aleşilor. Dar asta cu sorbitul de alcool în timpul serviciului, în vreme ce se dezbate bugetul ţării, asta e chiar grozavă. Iar

[152] http://www.cvlpress.ro/20.10.2011/din-40-de-primarii-care-au-primit-bani-de-la-guvern-33-sunt-pedeliste/ site accesat în data de 06 iunie 2012.

[153] http://www.realitatea.net/frisca-ciocolata-cacao-si-gelatina-bovina-pentru-deputati_899197.html site accesat în data de 06 iunie 2012.

[154] http://www.realitatea.net/elena-udrea-si-a-amintit-de-frectiile-cu-tuica-la-o-expozitie-de-produse-traditionale_895384.html site accesat în data de 06 iunie 2012.

[155] Ibidem.

toate astea la un loc nu fac decât să reflecte fix interesul pe care îl manifestă politicienii pentru cetăţenii patriei.

1013. Interes reflectat, ce e drept, şi prin prisma altor acţiuni, sau, mai bine zis, lipsei unor alte acţiuni din partea aleşilor.

1014. Bunăoară, avem un top al politicienilor de la Camera Deputaţilor, întocmit în funcţie de gradul de muţenie al fiecărui deputat. În total, 26 dinre ei s-au calificat în marea finală a vorbitului sub 1 minut, răstimp de 3 ani de mandat.

1015. Deşi ai zice că avem de-a face cu membri vreunui ordin religios straniu, care au jurat să nu mai deschidă gura vreodată, vă asigur că ei sunt aceia care au fost trimişi să ne reprezinte opţiunile, să vorbească in numele nostru, al celor 20 de milioane de cetăţeni.

1016. Cei mai mulţi dintre cei 26 nu au urcat la tribuna Parlamentului decât cu ocazia depunerii jurământului de tăcere, adică vreau să zic, de învestitură.

1017. Trei dintre ei şi-au mai făcut curaj şi au mai deschis încă o dată pliscurile, atunci când au anunţat că îşi schimbă partidul. Dar tot necuvântători au rămas. Aşteptăm acum momentul în care vor mai deschide gurile pentru a ne anunţa că îşi dau demisia. Dacă din prisma rezultatelor obţinute nu există nici o diferenţă între a-i avea şi a nu-i avea, singura diferenţă vine dinspre partea financiară, căci a nu-i avea ne scade cheltuielile, în vreme ce a-i avea ne face să risipim total airea bugetul ţării.

1018. Alţi doi parlamentari, Dan Păsat (PDL) şi Monica Iacob Ridzi (PDL), fac obiectul unui caz special. Ei au mai cuvântat ce-i drept, dar au făcut-o de nevoie, întrucât au fost rugaţi (în nenumărate rânduri), să răspundă acuzaţiilor de corupţie sau să-şi exprime punctul de vedere cu privire la solicitările de începere a urmăririi penale pe numele lor, a arestării preventive sau a percheziţiei informatice.

1019. Din cei 26 de deputaţi, 12 sunt de la PDL, 9 de la PSD, 4 de la UNPR şi 1 de la PNL[156]. Vom irosi din spaţiul preţios al lucrării, spre a reda în continuare topul celor 26 de parlamentari, cu speranţa că nu vă vom răpi, în mod inutil, şi timpul dumneavoastră, şi că veţi acţiona gândindu-vă de două ori înainte de a le mai aplica votul la alegerile următoare.

1020. Iată lista completă a topului celor 26 de parlamentari, aşa cum este ea publicată de jurnaliştii de la Realitatea.net:[157]

„1. Anghel Serghei Florin, PDL, 31 secunde

2. Ioan Bălan , PDL, 57 sec

3. Dumitru Boabeş, PSD, 38 secunde

4. Sorin Buta, PDL, 28 secunde

5. Ileana Dumitrache, PSD, 36 secunde

6. Ion Dumitru, PSD, 37 secunde

7. Filip Georgescu, PSD, 23 secunde

8. Stelian Ghiţă Eftemie , PDL, 33 secunde

9. Dragoş Iftimie, PDL, 38 scunde

10. George Ionescu PDL, 29 secunde,

11. Dănuţ Liga, PDL, 48 secunde

12. Costică Macaleţi , PSD, 37 secunde

13. Constantin Mazilu, progresist, 31 secunde

[156] http://www.realitatea.net/topul-mutilor-din-camera-deputatilor-recolta-2011_892411.html site accesat în data de 06 iunie 2012.

[157] Ibidem.

14. Adrian Mocanu, PSD, 28 secunde

15. Oana Mizil, PSD, 37 secunde

16. Gabriel Plaiăşu, PNL, 31 secunde

17. Adrian Popescu, PDL, 27 secunde

18. Neculai Rebenciuc, PDL, 45 secunde + jurământ plus declarat demisia din PNL

19. Lucian Riviş Tipei, PDL, 28 secunde

20. Ştefan Seremi, PDL, 32 secunde

21. Alin Trăşculescu, PDL, 26 secunde

22. Claudiu Ţaga, 36 secunde, progresist

23. Răzvan Ţurea, 34 secunde, progresist

24. Gheorghe Saghian, PSD, doar jurământ

25. Cătălin Voicu, PSD, jurământ

26. Anghel Iordănescu, jurământ plus trecerea de la PSD la grupul progresist"

1021. Dar, pentru a nu rămâne mai prejos, cei din Senat au ales să-şi facă şi ei un campionat propriu al tăcerii. Cum aici punctele se alocă în funcţie de intervenţiile din plen, prezentăm un clasament al primilor zece aleşi care au reuşit contra-performanţa de a retrograda la finalul a doi ani de activitate. De a retrograda în faţa cetăţenilor şi de a retrograda totodată, sperăm noi, definitiv din opţiunile alegătorilor.

1022. Iată lista prezentată de Realitatea.net, pe baza informaţiilor obţinute de la www.ipp.ro[158]:

„1. Constantin Tămagă (PSD) = 1 intervenţie.

2. Gheorghe Saghian (PSD) = 1 intervenţie.

3. Mihai Stănişoară (PDL) = 1 intervenţie.

4. Cristian Diaconescu (UNPR) = 2 intervenţii.

5. Anghel Iordănescu (UNPR) = 2 intervenţii.

6. Constantin Sever Cibu (PNL) = 2 intervenţii.

7. Ioan Mang (PSD) = 2 intervenţii.

8. Tudor Panţuru (PDL) = 2 intervenţii.

9. Vasile Nistor (PDL) = 2 intervenţii.

10. Vasile Blaga (PDL) = 3 intervenţii."

1023. Pe Ioan Mang (PSD), după afacerea cu plagiatul, în urma căreia a trebuit să-şi prezinte demisia de ministru al Educaţiei, îl înţelegem. În Senatul României sunt numai cetăţeni ai acestei ţări, nu există vreun japonez rătăcit, ale cărui vorbe să poată fi reproduse în stilul papagalilor vorbitori.

1024. Anghel Iordănescu, o fi reuşit el mari performanţe ca antrenor cu echipa naţională de fotbal, la Cupa Mondială din 1994, însă ca politician a bifat numai tăcerea în Parlament.

1025. Pee Blaga însă, chiar nu pricep ce s-a întâmplat de l-a apucat muţenia, din moment ce tot trăncăne prin faţa televizoarelor şi se manifestă ca mare propovăduitor în preajma alegerilor, atunci când susţine tot soiul de candidaţi din sânul PDL!

1026. Bună treabă şi asta, de a fi parlamentar într-o ţară ca România, unde nu te bate nimeni la cap, taci şi strângi la ciorap, căci leafa tot vine, iar poporul trăieşte de azi pe mâine.

---

[158] http://www.realitatea.net/topul-mutilor-din-parlament--14-alesi-au-deschis-gura-acum-mai-bine-de-doi-ani_791703.html site accesat în data de 06 iunie 2012.

1027. Fostul ministru al Justiţiei din România, Monica Macovei, a relatat în cadrul emisiunii *„Profesioniştii”*, dufuzată în data de 21 ianuarie 2012, despre modul cum se fac matrapazlâcurile la nivel înalt: *„au fost momente destul de dese în care ţi se crea să semnezi diverse documente, să le avizez pentru legalitate, în opinia mea, nelegale, neconstituţionale, porcării prin care se furau bani. (...) Ilegalităţile se întâmplă aşa: începe şedinţa de Guvern şi vine un ministru şi spune. Ăsta e un semn că nu e legal şi că nu trebuie să semnezi. Se încearcă această învăluire pentru a semna pe colţul mesei”*[159].

1028. Apoi, Macovei povesteşte despre presiunile la care era supusă din partea premierului Tăriceanu, care o dădea afară şi o lăsa să stea pe holuri pentru a se gândi dacă semnează anumite documente sau nu[160].

1029. Ministrul Apărării Naţionale, Gabriel Oprea, care este totodată şi preşedintele Uniunii Naţionale pentru Progresul României (UNPR), a utilizat un elicopter al Armatei pentru a ajunge la o şedinţă de partid, la Deva.[161] Purtătorul de cuvânt al MApN a încercat să-l scuze, afirmând că acesta a întreprins la bordul elicopterului mai multe vizite la câteva baze militare din ţară. De altfel, Gabriel Oprea nu este la prima abatere de acest gen. În luna octombrie a anului 2010, acesta a mers la Conferinţa de constituire a Organizaţiei judeţene Satu Mare a partidului UNPR cu un avion militar.[162]

1030. În judeţul Neamţ, judeţul baronului PDL Gheorghe Ştefan (cunoscut şi ca *„Pinalti”*), reparaţiile sediilor de instituţii publice se pot face numai cu firme de partid. În 2011, Agenţia Judeţeană de Ocupare a Forţei de Muncă (AJOFM) Neamţ a atribuit două contracte de reabilitare pentru două sedii (Piatra Neamţ şi Târgu Neamţ), în valoare de 766.000 de lei.

1031. Unde au ajuns banii? Ne spune revista *„Kamikaze”*[163]. Astfel, în primul caz, 305.000 de lei au mers în conturile unei firme deţinute de soţia unui primar PDL din comuna Dragomireşti (Neamţ). Fără nici un fel de explicaţie, firma care a câştigat contractul de reabilitare, adică Izopoint SRL, a fost şi singura care a depus o ofertă în acest sens. În 2009, Izopoint SRL, în asociere cu Tehnoutilaj S.A. (firma copiilor lui Pinalti) a câştigat contracte de la alte comune din Neamţ, conduse de primari PDL. În cel de-al doilea caz, contractul de reabilitare în valoare de 461.000 de lei a fost atribuit de AJOFM Neamţ firmei Moldocor S.A., adică fix firmei unde Cornelia Tudorancea, consilier PDL la Primăria Piatra Neamţ, deţine 5% din acţiuni. Aceeaşi firmă Moldocor care a cotizat, pardon, sponsorizat PDL cu 56.500 de lei. Şi tot aceeaşi firmă care, ne spune iarăşi *„Kamikaze”*, a avut relaţii cu firma copiilor lui Pinalti.

1032. În articolul *„Legea baronilor bate hotărârile Justiţiei”*, apărut în dat de 9 august 2011 în cotidianul Adevărul[164], ziariştii Gabriela Toma şi Sabin Orcan ne dezvăluie câteva aspecte picante legate de *„Palas”*, unul dintre cele mai controversate proiecte imobiliare din ţară. Dezvoltat pe 12 hectare de teren situate chiar în spatele Palatului de Cultură din Iaşi (adică exact în centrul municipiului), proiectul a început printr-o asociere în participaţiune între Iulius Group, firma miliardarului Iulian Dascălu (poreclit *„Regele Mallurilor”*) şi Primăria Iaşi, undeva prin anul 2005.

1033. Contractul a fost declarat nul de două instanţe de judecată în 2010 şi respectiv 2011, fiind declarat definitiv şi irevocabil ilegal. Cu autorizaţiile de construcţie anulate de instanţe, lucrările la proiect continuă de zor. Autorităţile locale sfidează însă legile şi indicaţiile venite din partea Guvernului şi refuză să respecte hotărârile judecătoreşti, susţinând că asocierea este legală.

1034. Primarul Iaşului, Gheorghe Nichita (PSD), cel care le-a cerut, în urmă cu câţiva ani, consilierilor locali să voteze într-o şedinţă rapidă, asocierea cu Iulius Group şi concesionarea a 12 hectare către

---

[159] http://realitatea.mobi/article/894454 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[160] Ibidem.

[161] http://realitatea.mobi/article/888207 site accesat în data de 30 mai 2012.

[162] Ibidem.

[163] Vezi articolul *"Pinalti ocupă în Neamţ numai forţa de muncă portocalie”*, Revista Kamikaze, anul II, nr. 31 (73), 39 august 2011, pagina 11.

[164] http://www.adevarul.ro/actualitate/Legea_baronilor_bate_hotararile_Justitiei_0_532147340.html site accesat în data de 9 august 2011.

acesta, rămâne ferm pe poziţie (adică susţinător al Palasului) şi declară: *„Nu mă interesează toate beţele în roate pe care le pun un grup de interese sau altul. Vreau ca Palasul să se finalizeze"*[165]. Cu alte cuvinte, nu îl interesează deciziile magistraţilor, nici faptul că ceea face el este absolut ilegal, tot ceea ce vrea omul este ca proiectul să continue. Să continue în detrimentul cetăţenilor, spre sporul material al său şi al celorlalţi *„parteneri"* ai afacerii.

1035. Apoi, pentru a-şi întări poziţia, acelaşi primar Gheorghe Nichita, ne spune: *„Este o crimă să opreşti Palasul"*[166]. Da, domnule primar, este o crimă pentru grupurile de interese care susţin construcţia proiectului. Iar dacă acesta ar continua să se ridice liniştit pe 12 hectare de teren public din centrul oraşului Iaşi, doar pentru ca autorităţile locale să facă pe plac unui miliardar, atunci aceasta ce ar mai fi? Nu cumva un soi de *„masacru"* al integrităţii morale a aleşilor dar şi al banului public? Căci în definitiv exact asta se petrece aici. O vedem şi noi, ne-o declară şi consilierul local Sorin Ionescu (PDL): *„Se foloseşte domeniul public în interesul unui privat care obţine venituri şi nu plăteşte nimic municipalităţii"*[167].

1036. Că ceva ilegal se petrece aici şi-a dat seama şi Direcţia Generală Anticorupţie (DNA), care în 2007 a început o cercetare penală pentru abuz în serviciu pe numele primarului Gheorghe Nichita, ale consilierilor locali Vasile Munteanu, Constantin Neculau, Camelia Gavrilă, Ionel Oancea şi Antimir Daşu, a fostului director tehnic al Primăriei, Mihai Chirica, a fostului arhitect-şef Ioan Vagner şi a fostului secretar al Consiliului Local Iaşi, Lăcrămioara Vernică. Un adevărat pomelnic de nume.

1037. Ei bine, ce credeţi că au decis procurorii în acest caz? Normal, neînceperea urmăririi penale pentru cele nouă persoane cerecetate în dosar, pe motiv că...faptele s-au prescris. Ce alte decizii mai pot fi luate în astfel de cazuri!

1038. Dar nu numai reprezentantul PSD, primarul Nichita, este implicat în această afacere. Ei bine, un anume domn Relu Fenechiu, şef peste întreg PNL Iaşi şi totodată deputat în Parlamentul României, este şi el un aprig susţinător al proiectului. Atât de aprig, încât a fost răsplătit de Iulian Dascălu cu o felie de tort, adică cu un hotel. Că deputatul deţine o firmă de construcţii şi că a intervenit în 2007 la Adrian Iorgulescu (pe atunci ministru al Culturii) pentru a grăbi parafarea unor acte necesare proiectuli Palas[168], asta este o nimica toată.

1039. Tot din PNL vine în sprijinul proiectului Palas şi Cristian Adomniţei. Vă mai amintiţi desigur, este ministrul acela al Educaţiei care a venit la nunta sa cu elicopterul poliţiei. Ei bine, Adomniţei al nostru a fost angajat al lui Iulian Dascălu şi a promovat proiectul imobiliar al acestuia pe vremea când era oficial al Guvernului.[169] Un lucru normal, nu?

1040. Şi cum atât PSD cât şi PNL îşi dau mâna pentru ca Palas să se realizeze, iată că nu putea lipsi nici PDL din această horă. Dan Cârlan, director al Autorităţii Naţionale pentru Inundaţii şi managementul Apelor a organizat, în anul 2006 (pe când era şi preşedinte al PDL Iaşi), o şedinţă de partid în care şi-a invitat colegii din Consiliul Local şi pe Iulian Dascălu în persoană, pentru a dezbate importanţa ansamblului imobiliar[170].

1041. Avem astfel o afacere necurată în care sunt implicate toate partidele importante. În felul acesta nu se poate acuza una pe alta. Dar pentru nesimţirea faptelor comise, le putem noi acuza pe toate. O nouă ruşine a clasei politice româneşti, compromisă şi decăzută, indiferent de apartenenţa politică.

1042. Alt caz, alt oraş. Primarul Sectorului 2 din Bucureşti, Neculai Onţanu (UNPR, ex-PSD) este acuzat că a comis fals în înscrisuri oficiale, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor şi abuz în serviciu în formă calificată.

---

[165] Ibidem.

[166] Ibidem.

[167] Ibidem.

[168] Ibidem.

[169] Ibidem.

[170] Ibidem.

1043. Pe scurt, el a emis un certificat de urbanism în conformitate Cu Planul Urbanistic Zonal (PUZ) al Sectorului 2 (atestând deci că pe terenul cu pricina se pot construi imobile) pentru două parcele de teren deţinute de Săftica Gorduna şi famila Chicheanu, parcele ce au fost ulterior vândute cetăţenilor Daniel şi Constantin Dumitrescu. Când au mers pentru reînnoirea certificatului de urbanism, necesar în vederea autorizării construirii de imobile, cumpărătorii s-au trezit cu un alt certificat, în care se prevedea în mod expres că terenurile respective sunt situate în zona destinată spaţiilor verzi dintre blocuri. Cu alte cuvinte, nu se permite ridicarea unor construcţii. Cum pe ambele scria că sunt eliberate în conformitate cu PUZ-ul Sectorului 2, oamenii s-au simţit traşi în piept şi au făcut urgent plângere penală.Prin urmare, Onţanu este cercetat pentru *„o ţeapă imobiliară golănească”*[171]. O cercetare care în mod sigur face exact cât o frecţie la un picior de lemn, având în vedere poziţia generalului tranfug politic.

1044. Că tot veni vorba de Onţanu, este interesant de observat următorul aspect: pe 8 decembrie 2011, preşedintele Traian Băsescu a decorat mai mulţi primari din ţară. Printre aceştia, figura şi primarul sectorului 2, Neculai Onţanu. Acelaşi personaj care a tot fost poleit cu onoruri şi distincţii şi mai înainte. În martie 2007, primarul a fost avansat la gradul de colonel în rezervă al Armatei Române, printr-un ordin al Ministerului Apărării Naţionale, iar o dată cu el, a fost înaintat în grad şi Gabriel Oprea (general-locotenent). Pe 1 decembrie 2008, Onţanu a fost înaintat de Băsescu la gradul de general de brigadă în rezervă. În 2010, *„imediat după ce Onţanu şi-a anunţat susţinerea pentru candidatura prezidenţială a lui Băsescu”*[172], a sosit şi noua recompensă: înaintarea în gradul de general-maior cu două stele, tot în rezervă. În 2011, acelaşi primar, a primit cea mai mare distincţie acordată unui primar din grupul invitat atunci la Cotroceni, anume *„Ordinul Naţional „Serviciul Credincios” în grad de Ofiţer”*.

1045. Iar acum, un element ajutător în dezlegarea enigmei: până la alegerile din 2009, primarul Onţanu a fost membru PSD. După ce a făcut declaraţiile de susţinere la adresa lui Băsescu, Onţanu a fost exclus din PSD (lucru deosebit de normal, că doar nu trebuia pus preşedinte de partid pentru trădare). La scurtă vreme după excludere, Neculai al nostru trece în UNPR, adică exact în partidul condus de Gabriel Oprea.

1046. <u>Capitolul Mundi</u>

1047. Dacă credeaţi că numai aleşii noştri sunt predispuşi fenomenelor de corupere şi de decădere morală, ei bine, aflaţi că şialte state au probleme cu cei pe care i-au pus în funcţii importante.

1048. Franţa a fost zguduită de vestea că Jacques Chirac, fostul preşedinte al ţării, a fost condamnat la doi ani de închisoare cu suspendare (ne sună cunoscut, nu?). El este acuzat că a permis, între 1992 şi 1995, mai multor persoane care lucrau în marea lor majoritate pentru partidul său, RPR, să figureze pe ştatele de plată ale Primăriei Parisului[173]. Cum ar veni, aceştia lucrau pentru partid, dar primeau leafa de la Primărie, adică de la contribuabili. Chirac a devenit, astfel, al doilea preşedinte din istoria Franţei care a fost condamnat, după mareşalul Philippe Pétain, în 1945.

1049. Fostul ministru de externe, Alain Juppe, a fost condamnat la rândul său pentru legăturile avute cu afacerea de mai sus.

1050. În ţara vecină, Germania, avem tot cazul unui preşedinte, Christian Wulff, implicat într-un scandal legat de un împrumut contractat de la un cuplu de antreprenori bogaţi. Dar nu cei 500.000 de euro împrumutaţi de la soţia unui director de întreprindere din Osnabrueck au fost mărul discordiei, ci declaraţiile lui Wulff, care, în 2010 a negat, în faţa Parlamentului din Saxonia Inferioară, că ar fi avut vreo legătură cu acest antreprenor, Egon Geerkens, cu atât mai puţin vreuna de natură oneroasă.

---

[171] http://www.kamikazeonline.ro/2011/09/ontanu-cercetat-penal-pentru-o-teapa-imobiliara-golaneasca/ site accesat în data de 13 octombrie 2011.

[172] http://realitatea.mobi/article/895392 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[173] http://www.realitatea.mobi/article/895690 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

1051. Bazându-se pe realitatea împrumutului, cotidianul german Bild l-a acuzat pe Wulff că a mințit Parlamentul. Ulterior, publicația Bild a dezvăluit că a fost supusă presiunilor președintelui, pentru atenuarea scandalului. În cele din urmă, președintele Christian Wulf a fost nevoit să demisioneze, lăsând o mare pată de mizerie pe obrazul scenei politice germane.

1052. Moshe Katsav a fost cel de-al optulea președinte din istoria statului Israel. Cu toate acestea, nimic nu i-a împiedicat pe anchetatorii săi să-l condamne la închisoarea cu suspendare (devenită stereotipică de altfel). El fusese acuzat de câteva angajate ale sale de hărțuire sexuală, viol și obstrucționarea justiției[174]. Ceea ce te face să te întrebi, retoric, dacă un palestinian care ar fi comis o faptă similară pe teritoriul țării, ar fi primit și aceeași pedeapsă din partea statului *„liber”* și *„democratic”* al Israelului?

1053. După scandalul cu loja masonică Propaganda Due (P2), fostul premier al Italiei, Silvio Berlusconi a fost acuzat în 2009 de soția sa, prin intermediul unei scrisori deschise, de faptul că toate candidatele sale pentru Prlamentul European sunt tinere și atrăgătoare[175]. Implicat în mai multe scandaluri sexuale, politicianul a fost nevoit să divorțeze de soție, pe fondul acuzațiilor că ar fi întreținut relații sexuale cu minore.

1054. Tot de un scandal sexual a vut parte și fostul președinte ale SUA, Bill Clinton. Legătura cu stagiara Monica Lewinsky de la Casa Albă i-a fost fatală pentru cariera politică. După ce a negat vehement implicarea sa în scandal, în urma dovezilor aduse, președintele Clinton a fost pus sub acuzare de Senat, fiind în cele din urmă, bineînțeles, achitat.

1055. La sfârșitul anului 2011, succesorul lui Bill Clinton la fotoliul de președinte al SUA, George Walker Bush, a întreprins o vizită de 5 zile în Zambia, Tanzania și Etiopia. Organizația internațională pentru drepturile omului, Amnesty International, a cerut autorităților celor 3 state africane să-l aresteze pe fostul președinte, acuzându-l pe acesta că a autorizat metode de tortură în Statele Unite ale Americii, sub acoperirea unui război împotriva terorismului în anii 2000, în special tehnica de simulare a înecului[176]. Iar pentru asta, există destule dovezi, afirmă aceeași organizație.

1056. Prim-ministrul Islandei, Geir Haarde, care a condus guvernul țării între 2006 și 2009, a fost trimis în judecată de procurori, pentru nu mai puțin de șase capete de acuzare. Interesant este faptul că legislația islandeză permite judecarea miniștrilor pentru incompetență și neglijență încă din 1905[177]. Acțiunile întreprinse de Geir Haarde i-au fost însă fatale acestuia.

1057. Cehia trecut și ea prin corupție la nivel înalt. Fostul premier Jiri Paroubek a fost acuzat de săptămânalul *„Respekt”* că ar fi grațiat, contra sumei de 20.000 de coroane, pe Rodika Kadlekova, o polițistă condamnată la 2 ani de închisoare[178]. Ministrul Apărării, Alexandr Vondra, este la rândul său acuzat de colegul său de coaliție, Miroslav Kalousek (ministru de Finanțe), de cheltuirea inutilă a unor fonduri în anul 2009, atunci când Cehia a deținut Președinția Uniunii Europene, iar Vondra era vicepremier. Nici Martin Kocourek, ministrul Industriei și Comerțului, nu a scăpat neacuzat. El trebuie să justifice apariția bruscă, în conturile mamei sale de 71 de ani, pensionară, a sumei de 16 milioane de coroane. Cpotrivit cotidianului *„Mlada fronta Dnes”* cei aproximativ 855.000 de dolari se pare că ar proveni în urma unor inginerii financiare. Explicațiile lui Kocourek potrivit cărora banii ar fi de fapt în mare parte moștenire de familie, seamănă izbitor cu cazul *„Mătușa Tamara”* din România, unde fostul premier Adrian Năstase a fost implicat.

1058. În Marea Britanie, Liam Fox, ministrul Apărării i-a făcut loc în guvern prietenului său Adam Werritty. Între cei doi a existat, conform presei britanice, nu numai o relație de amiciție, ci și una de

---

[174] http://www.ghimpele.ro/2012/04/top-politicieni-celebri-implicati-scandaluri-sexuale/ site accesat în data de 06 iunie 2012.

[175] Ibidem.

[176] http://www.realitatea.mobi/article/891729 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[177] http://standard.money.ro/macro/un-fost-prim-ministru-risca-doi-ani-de-inchisoare-pentru-incompetenta-in-islanda-18955.html site accesat în data de 08 iunie 2011.

[178] http://www.adevarul.ro/international/Cehia-_coruptie_la_nivel_inalt_0_591541428.html site accesat în data de 6 iunie 2012.

ordin sexual. Ministrul homosexual i-a permis amantului său să fie prezent în 18 deplasări oficiale în străinătate şi să acţioneze în numele guvernului britanic[179].

1059. În Statele Unite ale Americii, Newt Gingrich, candidat pentru învestitura republicană la alegerile prezidenţiale, a declarat într-un interviu pentru o televiziune evreiască că palestinienii sunt un popor „inventat", asimilabil mai degrabă unui „grup terorist"[180]. Interesant este de altfel şi faptul că majoritatea candidaţilor prezidenţiali republicani au apărut în faţa unui grup de lobby intitulat *„Coaliţia Evreiască Republicană"*, pledând pentru relaţii mai strânse cu Israelul.

1060. În octombrie 2011, mai mulţi deputaţi italieni din Liga Nordului (partid aflat la putere) s-au luat la bătaie cu colegi din Alianţa Naţională (partid de opoziţie) în Parlamentul italian.[181].

1061. În India, Lakshman Savadi (ministrul Cooperării), Krishna Palemar (colegul său de partid) şi CC Patil (ministrul Ştiinţei şi Tehnologiei au fost surprinşi de jurnalişti în timp ce se uitau la un filmuleţ porno pe un telefon mobil, chiar în timpul dezbaterilor din Parlamentul statului Karnataka[182].

1062. Iar exemplele pot bătători drumuri spre fieacare aşezare din lume, însă ceea ce contează cu adevărat a fost deja arătat. Trebuie doar să privim dincolo de aceste exemple şi să tragem propriile conexiuni în materie de idei, pentru a ne forma o părere asupra situaţiei reale din jurul nostru.

---

[179] http://www.adevarul.ro/international/Lobby-sex_si_nepotism-afacerea_care_a_zguduit_cabinetul_britanic_0_574143134.html site accesat în data de 17 octombrie 2011.

[180] http://realitatea.mobi/article/894238 site accesat în data de 24 ianuarie 2012.

[181] http://www.adevarul.ro/international/europa/web-parlament-italia-bataie-dezbateri-austeriate_0_580142018.html site accesat în data de 27 octombrie 2012.

[182] http://realitatea.mobi/article/912138 site accesat în data de 08 februarie 2012.

C. BIBLIOGRAFIE

Surse scrise:

1. Cornel Mihai Ungureanu, *Sindromul scroafei lui nea Gică din Pieleşti",* în *"Gazeta de Sud"*, 26 octombrie 2007.
2. xxx,*"Pinalti ocupă în Neamț numai forța de muncă portocalie"*, Revista Kamikaze, anul II, nr. 31 (73), 39 august 2011.

Surse electronice:

1. http://articles.businessinsider.com
2. http://bancuri.onlinezz.ro
3. http://changingminds.org
4. http://digitaljournal.com
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Bush_v._Gore
6. http://glic.org
7. http://indiatoday.intoday.in
8. http://m.descoperă.ro
9. http://m.evz.ro/news
10. http://m.rtv.net/article
11. http://realitatea.mobi
12. http://ro.m.wikipedia.org
13. http://ro.wikipedia.org
14. http://spunesitu.adevarul.ro
15. http://standard.money.ro
16. http://today.msnbc.msn.com
17. http://townhall.com
18. http://www.adevărul.ro
19. http://www.alarabiya.net
20. http://www.britannica.com
21. http://www.business24.ro
22. http://www.carcabot.ro
23. http://www.caţavencii.ro
24. http://www.cotidianul.ro
25. http://www.cvlpress.ro
26. http://www.etymonline.com
27. http://www.france24.com

28. http://www.gds.ro
29. http://www.ghimpele.ro
30. http://www.guardian.co.uk
31. http://www.haios.ro
32. http://www.hotnews.ro
33. http://www.ipp.ro
34. http://www.jurnalul.ro
35. http://www.kamikazeonline.ro
36. http://www.penelope.uchicago.edu
37. http://www.perseus.tufts.edu
38. http://www.realitatea.net
39. http://www.romanialeaks.org
40. http://www.romanialibera.ro
41. http://www.rtv.net
42. http://www.sunt-roman.ro
43. http://www.tashy.ro
44. http://www.uups.ro
45. http://www.zambesc.ro
46. http://www.ziare.com

Surse video:

1 http://www.youtube.com/watch?v=FBd0vc0z9Jc